43. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. JÚNIUS 3.

Ludas Matyi

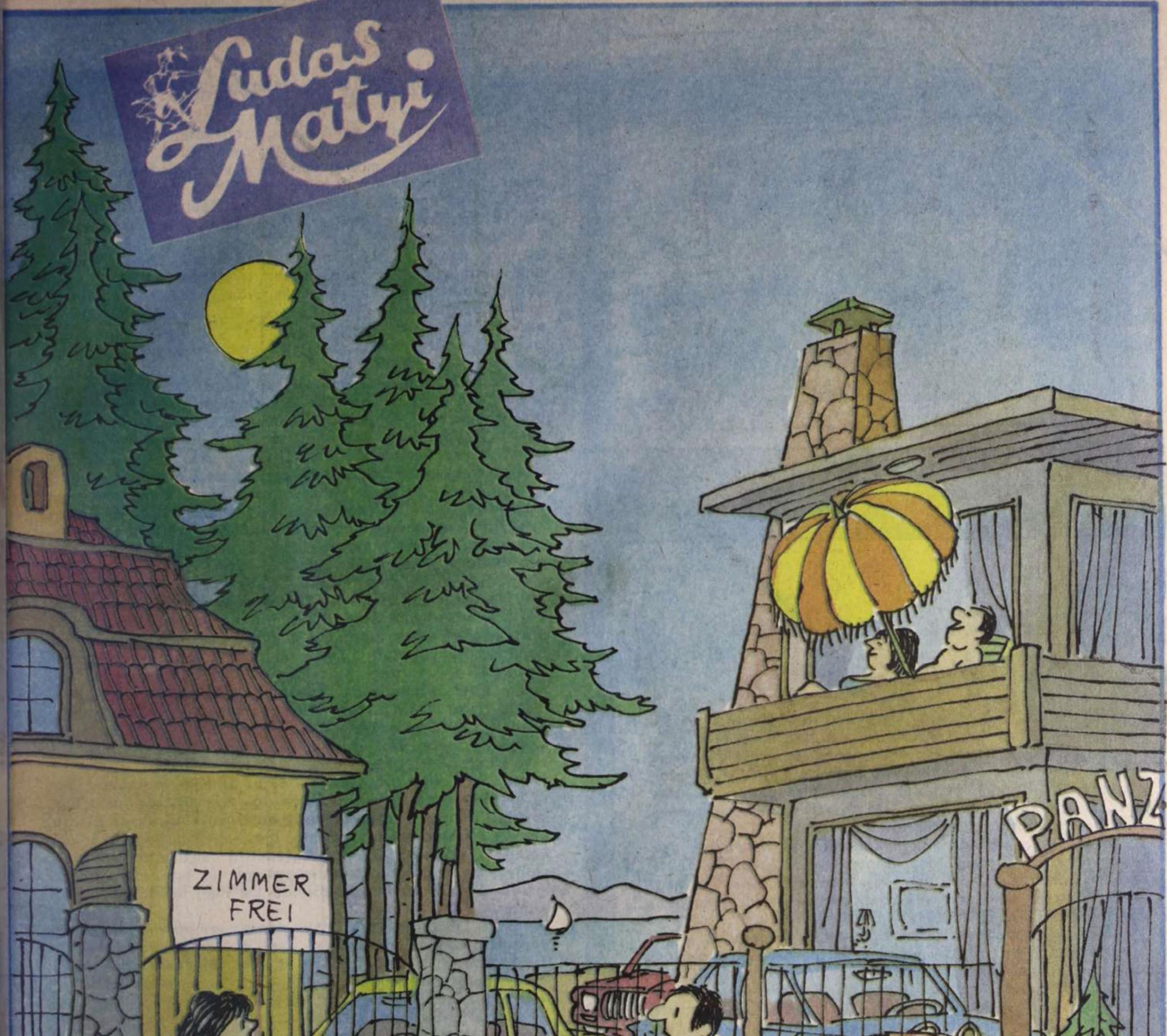
ZIMMER FREI
PANZ

BELFÖLDI TURIZMUS

– Ennyi pénzünk nincs, muszáj átruccannunk valamelyik baráti országba!

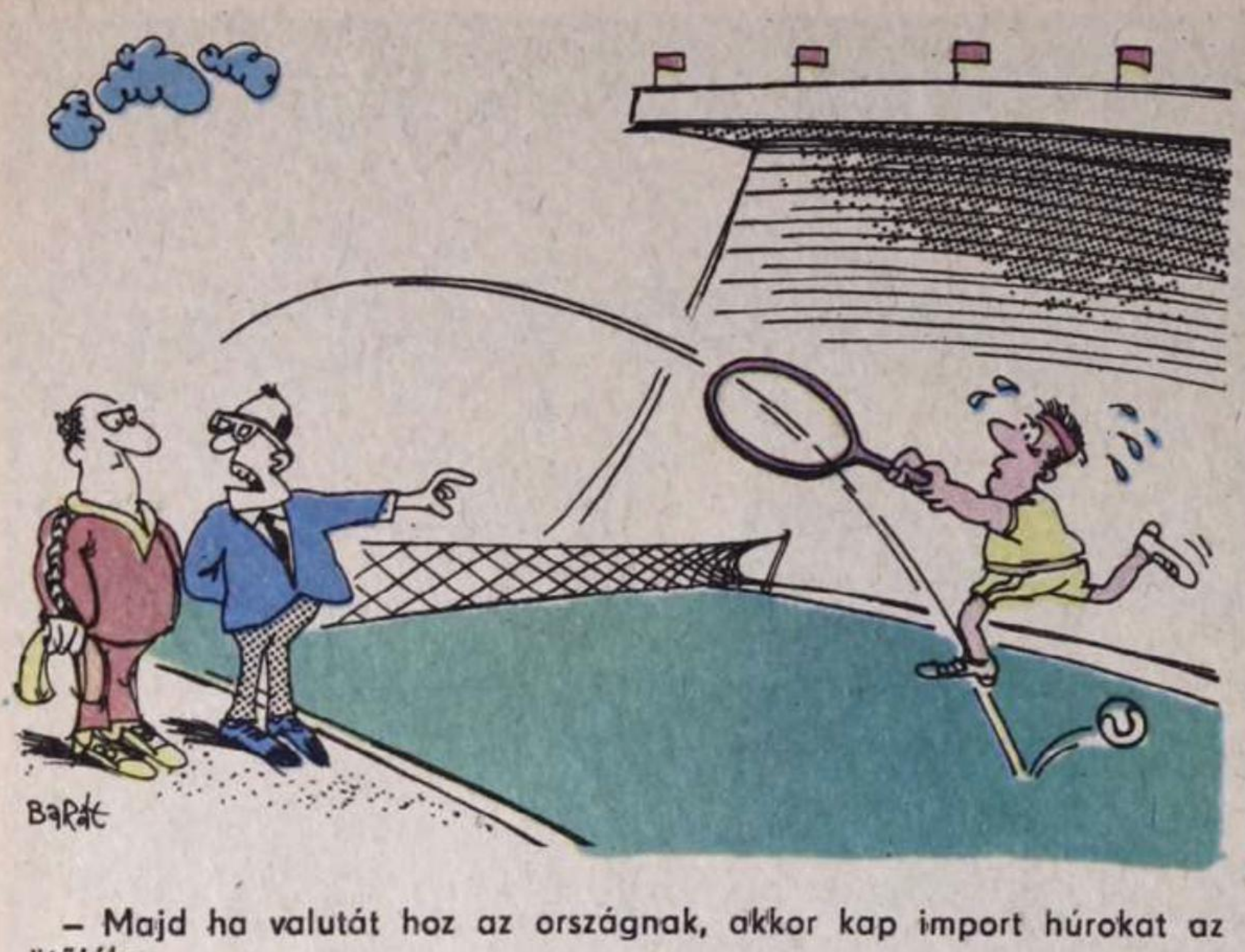

– Majd ha valutát hoz az országnak, akkor kap import húrokat az ütőjébe.

Megyek a gőzösömmel Kanizsára

Hát persze, hogy én is szerettem volna mozdonyvezető lenni gyermekkoromban! Aztán még autóm sincs. De ez a mozdonyvezető-tanfolyam most felcsigázta az érdeklődésemet. Amint a Vasárnapi Hírekben olvashattuk, a MÁV – új szolgáltatásként – bárkit megtanít gőzmozdonyt vezetni. A rövid kurzusra Esztergomban lehet jelentkezni szombaton és vasárnap. A tanfolyam díja 250 forint.

Nem drága, hiszen például Kanizsára és vissza a II. osztályú vonatjegy mintegy száz forinttal többe kerül. És ha sikerrel vizsgáztam 250-ért, már egy százast keresek, ha megjárom Kanizsát, a magam vezette gőzössel. Amennyiben odaadják. De azt hiszem, ez nem olyan egyszerű.

Mert ha összevissza furikázhatnánk a – mondjuk – bérelt gőzmozdonnyal, olyan káosz keletkezne a vasútvonalakon, mint nem egyhelyütt mozdony nélkül. Hányan lennének – itt is – akik fütyülnének a tilos jelzésre (gőzsíppal lehet igazán jót füttyenteni!), odahajtanának a szembejövő, elektromos mozdony vezette vonat elé és követelnék, hogy az térjen ki. És azt hinnék, sínen vannak, pedig már kisiklani készülne a mozdonyuk. De ha mozdonyt nem adnak, mi értelme a tanfolyamnak? Hogy megkapom a Vasút Tiszteletbeli Mozdonyvezetője címet? Nekem rögtön gyanús volt, hogy ezt forintért kínálják és ilyen olcsón. Mert lovat maga alá inkább a külföldi kap, valutáért, mondván, hogy a nehéz gazdasági helyzet ellenére a magyar fogyasztó még mindig magas lovon ül. Már aki. És közülük is egyre többnek már csak póniló jut.

De ha már kiképeznek civil gőzmozdonyvezetőket, miért is ne lehetne hasznosítani őket? Alakulhatna egy VGMK – a V – ez esetben a vasutat jelzi – amely menetrendkiigazítást vállal. Tudniillik a MÁV és a Volán menetrendek több helyen nincsenek összehangolva. Van, ahol a gyermekek csak késve érhetnek az iskolába – vagy túl korán – és előfordul, hogy 500 méter távolságkülönbség miatt jóval magasabb menetdíjat kell fizetni.

Olvastam egy panaszos levelet: írója Balatonaligáról Balatonalmádiba utazott, 70 kilométerre kért jegyet, de nyolcvanra kapott, mert ez az út 71 kilométeres. Megnézte a menetrendet: Nagykanizsa felől jövet a két hely távolsága tényleg 71 kilométer, Budapest felől viszont csak 70. És ha már az sem vicc, hanem menetrend, hogy a fejétől a farkáig nem annyi, mint a farkától a fejéig, miért csodálkoznánk, ha a pályán hirtelen megjelenne egy tanfolyamot végzett gőzmozdonyos? A saját gőzmozdonyával, amit épp az előbb cserélt, egy vagon francia konyakért.

Földi Iván

Mozog a munkaerő

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer Pesten egy munkaerő, aki nagy ravaszul átcsoportosította önmagát...

Mozog bizony, mozog minden a világegyetemben, miért pont a munkaerő ne mozogna. Legföljebb nem akkor, nem oda és nem úgy, ahogy ő akarja. Mert léteznek objektív törvények. Gazdasági kényszer, piaci helyzet, országos érdek. És létezik a csak.

No, szóval, volt egyszer egy munkaerő, közelebbről kitűnő asztalos, aki kedden kilépett a vállalatától, majd szerdán belépett ugyanoda. Az egyik gyáregységből így juthatott csak el az áhított másikba. Az már igaz, sok oka nem volt az akcióra, hacsak az nem, hogy a régi barátok között, nagy kedvvel, jó közérzettel szeretett volna dolgozni... Apróságok...

Hogyan, hogyan nem, két éve átszervezés volt a vállalatnál. Van ilyen. A dolgozók többségét az egyik gyáregységből a másikba irányították. Van ilyen. Később viszont kiderült... Van ilyen. No, elég hát annyi, hogy akkor többen vissza is mentek az eredeti helyükre. Látta ezt az egyszeri munkaerő is, aki több mint tíz éve jól teszi a dolgát a vállalatnál. Most hát ő is visszavágyott. Kérte kedvesen, hogy mehessen. Mondták kedvesen, hogy nem lehet. Kérdezte: miért, amikor amúgy meg újsághirdetéssel keresnek asztalosokat oda, ahová oly nagyon vágyakozik ő is. Mondták: elég már a belső munkaerőmozgásból. Miért? Miért pont akkor? Miért nem előbb vagy később? Csak.

No, hogy így szóltak, hiába remélte az egyszeri munkaerő a visszairányítását, és hiába járt meg minden lépcsőfokot, üres érveket talált csupán. De akkor egyszercsak megjelent álmában egy tündér, s így szólt hozzá: „Lépj ki, hogy beléphess!” Így is lett. A furfangos asztalos kisvártatva benyújtotta a felmondását. Rendesen ledolgozta a hátralevő idejét, azzal aztán „Munkaviszonya megszűnt” bejegyzéssel kilépett az 1. gyáregységből, hogy másnap beléphessen a 4. gyáregységbe. No, így már nem belső volt a mozgás, hanem külső. S ez egészen más.

Került-fordult azóta az idő, és az egyszeri asztalos a régi új helyén a régi új lelkesedéssel dolgozik, új kollégái a régi kollégái. Még a munkakönyve is annál a munkaügyisnél van, aki azt a kilépése előtt is őrizte. Igaz, anélkül, hogy akár egy napot is kihagyott volna, megszűnt a folyamatos munkaviszonya, elveszett a törzsgárdatagsága, és egy ideig hiába lesi-várja, OTP hitelt sem kaphat. De nem lehet minden tökéletes.

Vagy mégis? Hogy hogy nem, egy napon megjelent ugyanis a cégnél egy újságíró néni, és addig kérdezősködött, amíg csak a vállalat jogásza ki nem jelentette: a ragaszkodás nem ravaszkodás, éppen ezért az egyszeri asztalost nem érheti hátrány. Így esett. Hogy miért? Csak.

Ám ki tudja, felnőttek, mi lett volna, ha az újságíró nénit nem írja bele valaki a mesébe...

Münz András

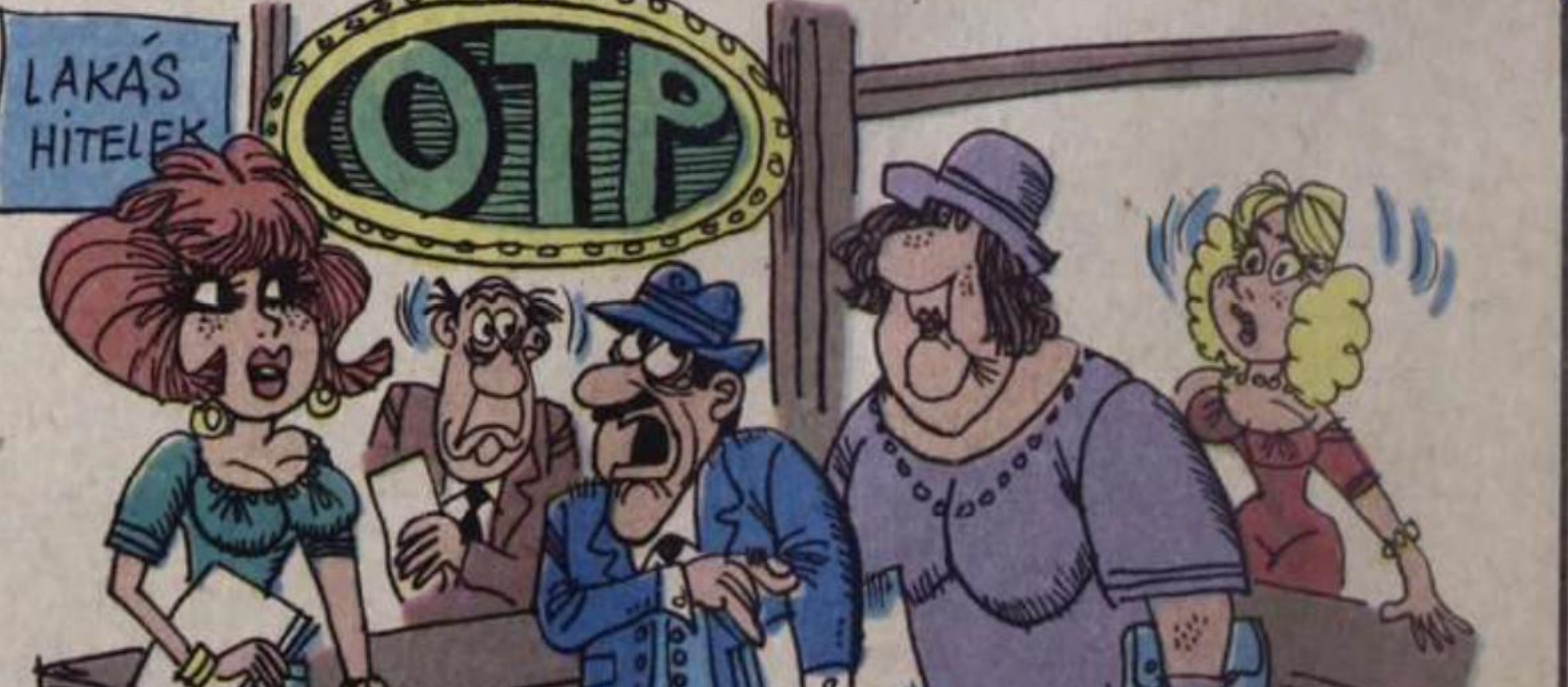

– Behoztam a feleségem. Ezek után is ragaszkodnak a gyerekekhez?

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

HIRADÓZÁS

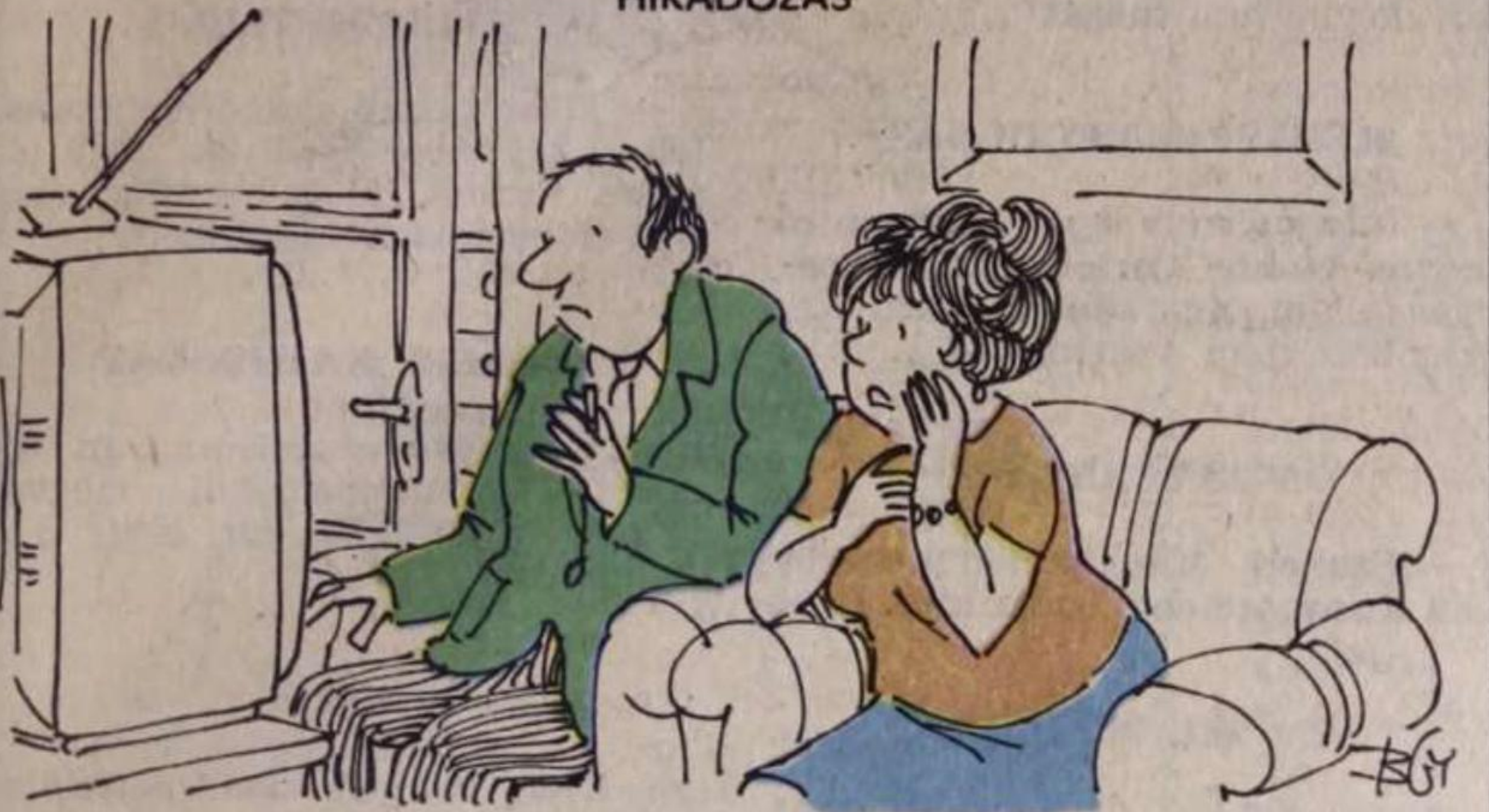

– Dirr-durr, úgy látszik vége a békehónapnak ...

VENDÉGEK KÜLFÖLDRŐL

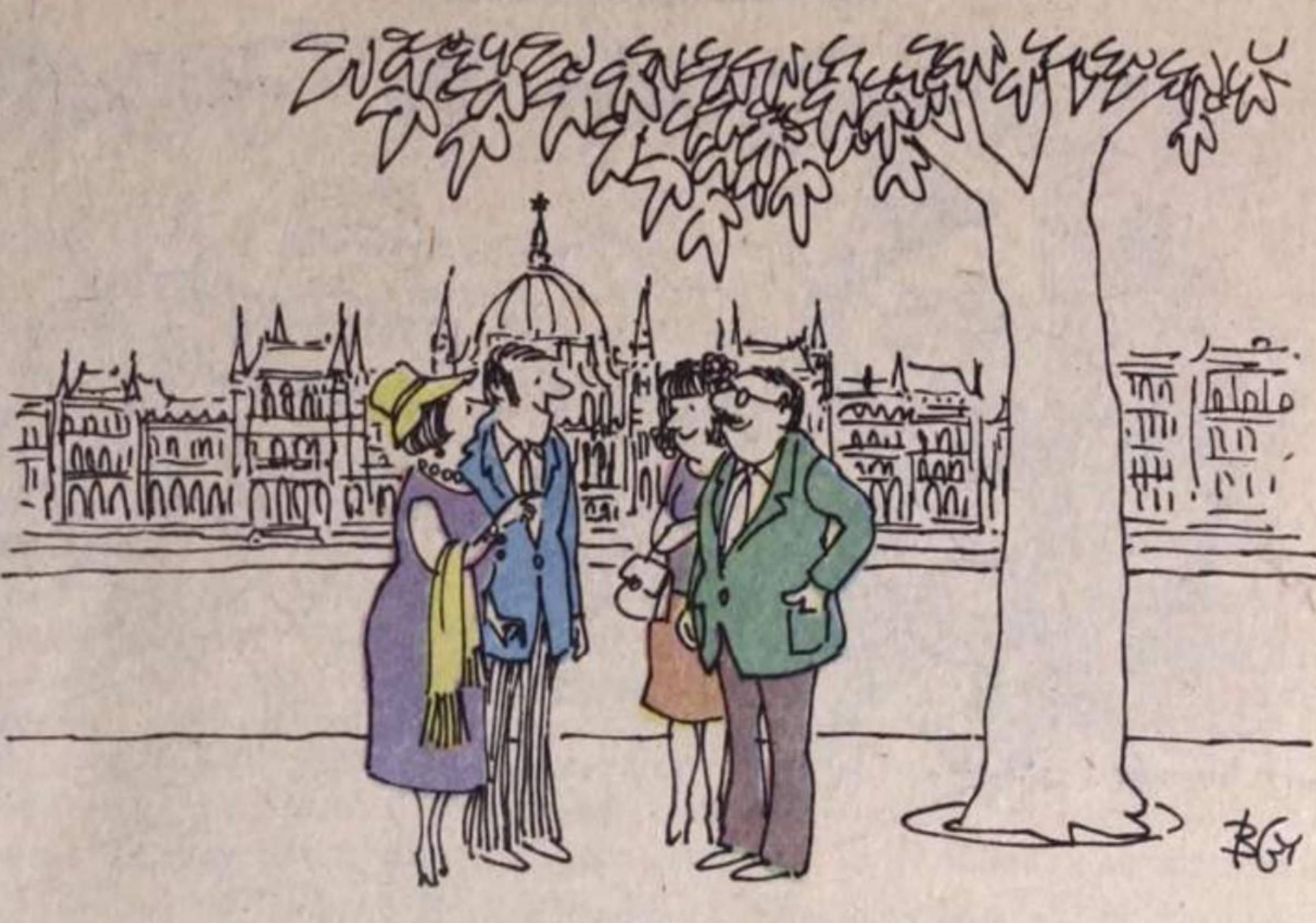

– Ügyesek vagytok ti magyarok, hogy mindent öt évre elöre tudtok tervezni!

TAGFELVÉTEL

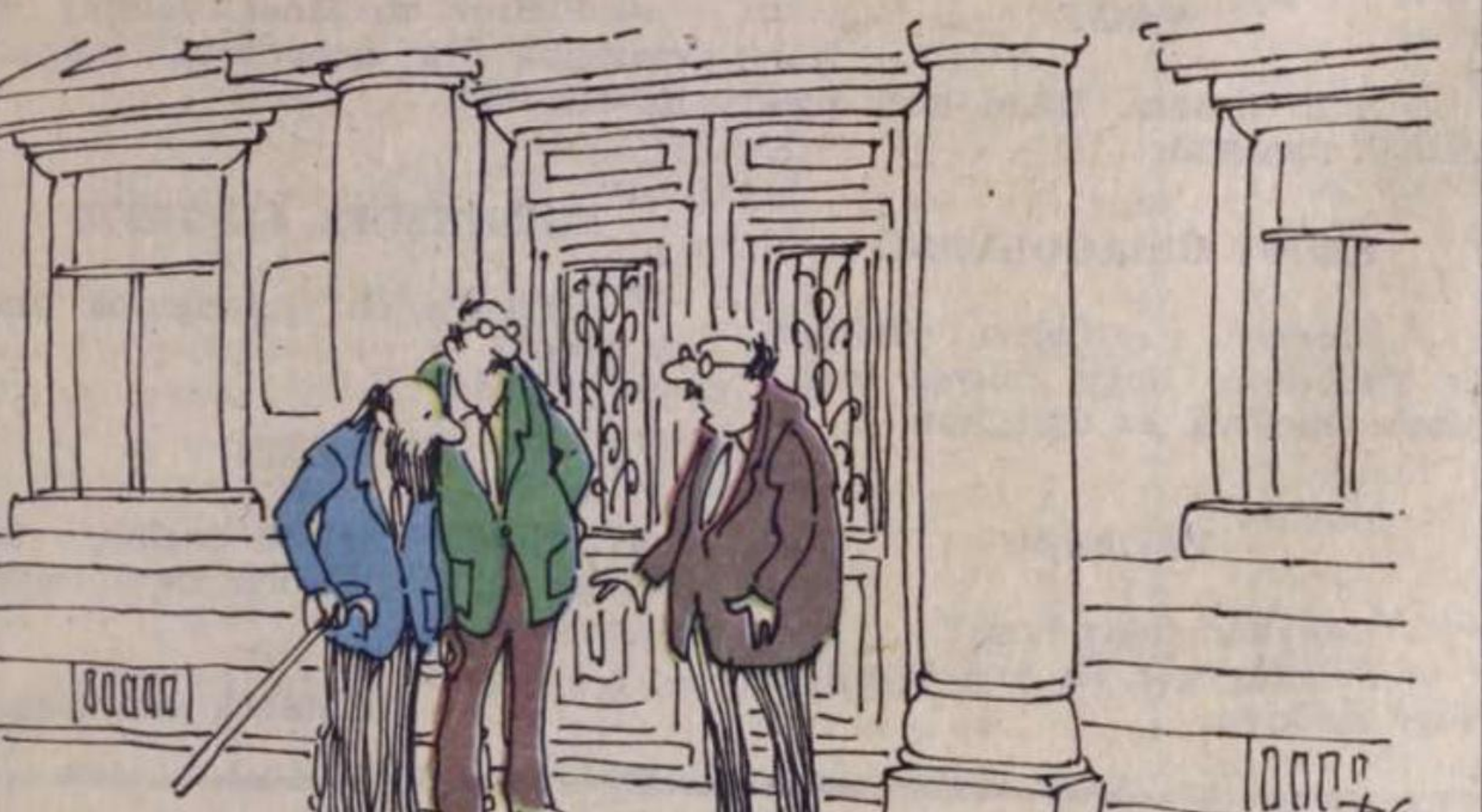

– Nem tudom, mi lesz a szövetséggel, nincs új ellenálló ...

JOBBKÉZ-SZABÁLY

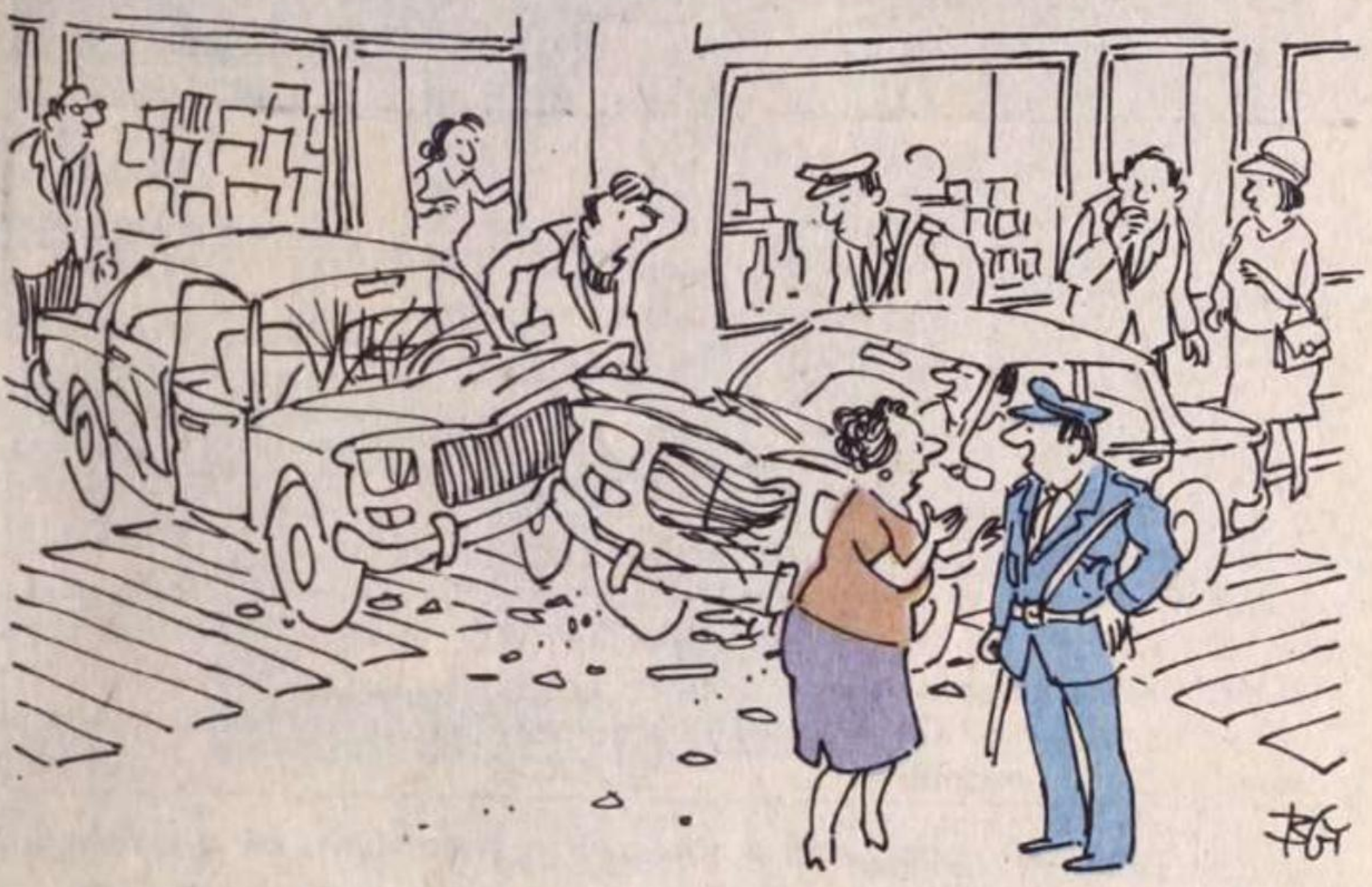

– Az a baj, hogy az uram mostanában csak balra hajlandó nézni!

CSŐD A CSALÁDBAN

Az Orangután családban a válság jelei egy szép tavaszi délelőtt ütötték fel először a fejüket. Látszólag ugyanolyan nap volt ez is, mint a többi, ám a családfő, Orangután Béla csalhatatlan szimatát nem lehetett átejteni.

— Itt valami bűzlik! — jelentette ki ellentmondást nem tűrő hangon és elindult a hűtőszekrény felé. Kinyitotta az ajtaját, de elég volt egyetlen pillantás, hogy megállapítsa: a bűz nem onnan jön, a hűtőszekrény ugyanis üres volt.

— Hónap vége van, sokadika — szólalt meg a háta mögött felesége, aki az ilyen ügyekben a családi érdekvédelmi szerepét töltötte be. — Nálunk lassan már a hónap közepe is sokadika! — tette hozzá az asszony, ám Orangután Béla megőrizte méltóságát és hidegvérét.

— Csak semmi pánik! — mondta. — Arra még bőven ráérünk, az idő nekünk dolgozik.

Ekkorra azonban már tudta, hogy valami baj van. Először úgy gondolták a feleségével, nem szólnak a gyerekeknek, van azoknak elég bajuk enélkül is, de az élet másként akarta.

— Azt mondták a srácok a suliban, hogy nálunk itthon valami bűzlik! — jött haza egyik nap sírva a nagyobbik Orangután gyerek, Béla.

Este, amikor a gyerekek már az igazak álmát aludták — Derrick felügyelőről és egy feldarabolt nőről álmodtak — ismét összeült a családi tanács.

— Béluskámnak igaza van! — mondta az Orangután család feje. — Itt valami bűzlik.

— Valamit tenni kell! — fintorgott a felesége.

A következő napok lázas izgalomban teltek. Mindenki úgy tett, mintha nem történt volna semmi, valójában azonban megfeszített buzgalommal dolgoztak azon, hogyan tudnák az Orangután családban eluralkodott kellemetlen bűzt megszüntetni.

— Nincs is bűz, csak azért tűnik úgy, mert beszélünk róla — intette Béluskát édesanyja. — Ahelyett, hogy finom illatokra gondolnál, mindenféle szagokon jár az eszed! — tette hozzá és nagy pofonnal adott nyomatékot érveinek.

Az Orangután család feje újabb néhány nap elteltével jött rá a megoldásra.

— Megadóztatjuk Béluska zsebpénzét! — mondta az esti tanácskozás alkalmával.

Felesége, aki járatos volt Béluska érdekvédelmi ügyeiben, nagyot bólintott.

— Az így befolyt összegből pedig szagtalanítót veszünk — mondta. — Béluska idáig túlságosan is gondtalanul élt: a hármas osztályzatokért száz forintot kapott, a négyesekért százötvenet, a jelesekért pedig kétszázat. Ily módon nem volt alkalma arra, hogy érzékelje, mennyi munka rejlik a teljesítménye mögött.

— Szegény gyerek! — sóhajtott fel a családfő. — Nem csodálkoznék ha hátrányos helyzetű lenne.

— Minden gyerek hátrányos helyzetű! — mondta Orangutánné. — De ne fessük az ördögöt a falra, inkább lássuk, miből élünk: dolgozzuk ki a Béluskára vonatkozó adósávokat!

A nagy mű egy hét alatt elkészült. Béluska kettes és hármas érdemjegyei után nem kapott zsebpénzt, így ezek a teljesítmények adómentesek voltak. Minden négyes osztályzat után továbbra is 150 forint járt — ötven forint levonással — ha pedig Béluska ötöst hozott haza az iskolából, akkor már csak 33 forint maradhatott nála, a többi a szülői zsebbe vándorolt, szagtalanítóra.

Úgy tűnt, a rendszer bevált, legalábbis Béluska nem jelezte, hogy valami gondja lenne. A bűzről nem beszéltek, mindenki elégedett volt.

A meglepetés az utolsó tanítási napon érte Orangutánékat. Béluska bizonyítványa úgy festett, mint egy totószelvény: tele 1-sel és 2-sel, csupán x nem volt benne egy sem, feltehetőleg ésszerűségből.

— Béluska négyből megbukott! — mondta a szokásos esti tanácskozáson Orangutánné. — A többi tárgyból is csupa kettese van.

— Úgy látszik, buta a gyerek! — sóhajtott komoran a családfő. — Nem érti az új ösztönzés lényegét.

Ebben azután meg is egyeztek, hiszen a napnál is világosabbnak látszott, hogy az ösztönzés jó, Béluska pedig rossz.

Ilyen egyszerű volt az egész. Csak az a fránya büdösség nem akart eltűnni a lakásból — hiába költötték az összes pénzüket szagtalanítóra.

Föld S. Péter

JÓLMENŐ KISVÁLLALKOZÁS

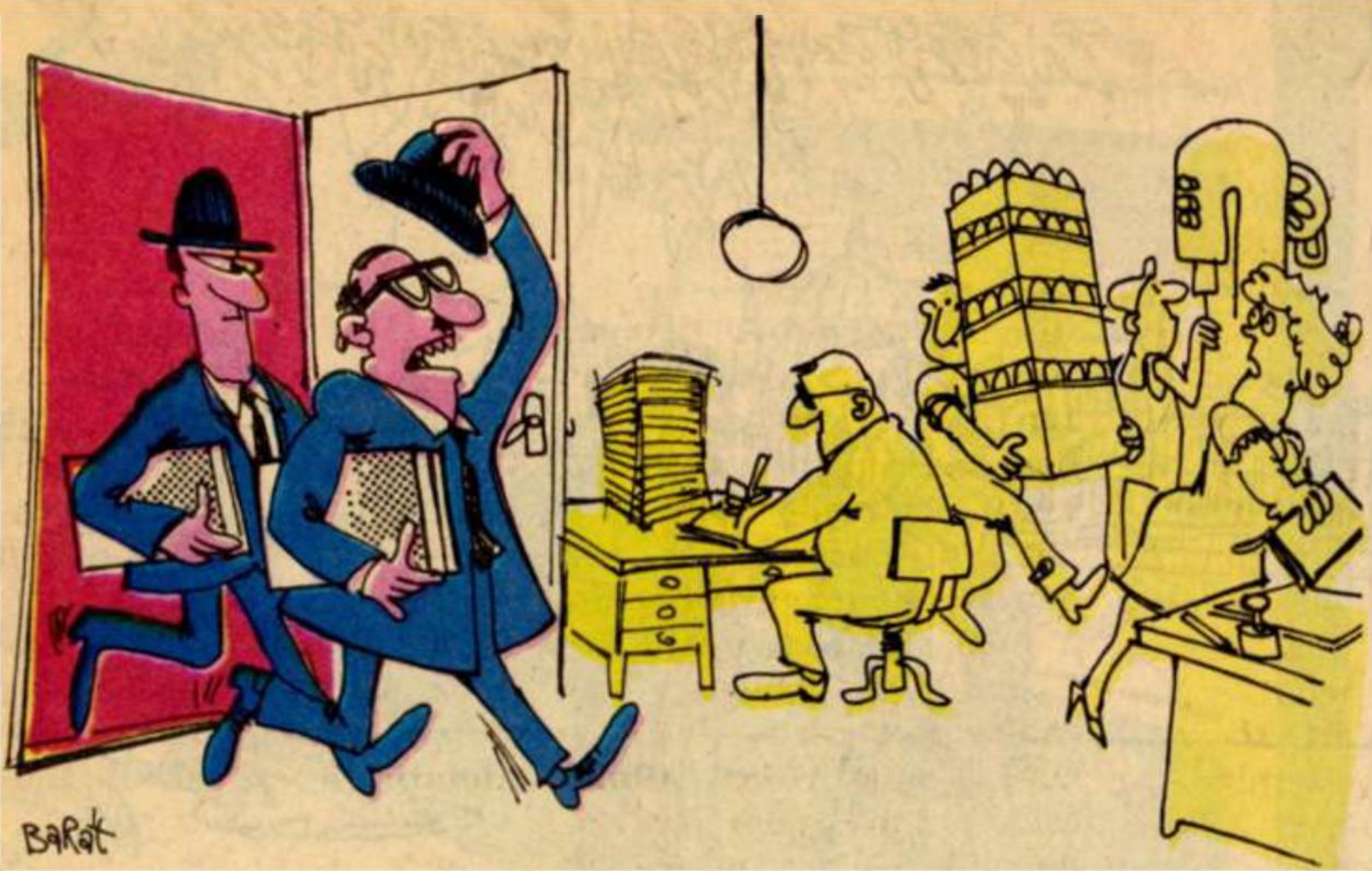

– Jó napot kívánok! Doppingvizsgálatot tartunk.

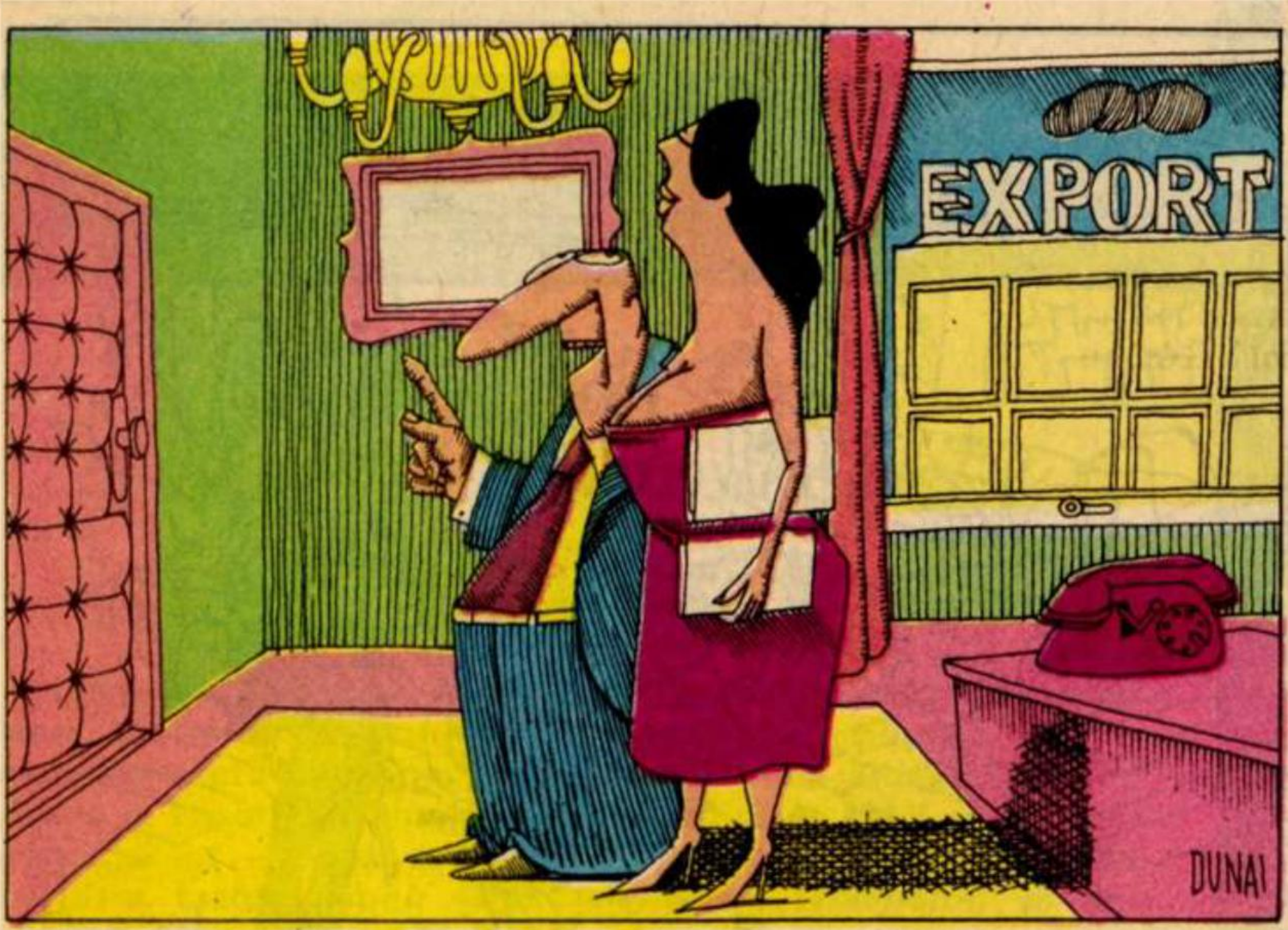

– Ha a nyugati piacok után a szovjetről is kiszorulunk, mi is kimehetünk a Garayra.

SZILÁNKOK

SZIGORÚ PINCÉR

— Figyelmeztetem, a borravalót nem köszönöm meg de ha keveset ad, megnézheti magát!

KÉNYSZERMEGOLDÁS

— Kénytelen vagyok turistaútra menni Monte Carlóba, mert magyar állampolgárként a hazai kaszinóban nem veszíthetek.

ÖNMARCANGOLÓ

— Szabad érdeklődnöm, merre van a legközelebbi zsákutca?

ÚJ MUNKAHELY

Amikor Béla belépett az új munkahelyére, az első mondata ez volt:

— És mi lesz a hűségjutalommal?

VÁGY

— Szép hosszú, fiatal kort szeretnék megérni.

PROFI ÚJSÁGOLVASÓ

— Eloltom a villanyt, sötétben is kitalálom, hogy milyen rossz hírek lehetnek az újságban.

VÁLASZ

— Hánykor jössz haza?

— Fél négykor. De nem biztos, hogy az idén.

MEGLEPŐ

— Szeretnék önről kisasszo egy aktképet festeni.

— Nem bánom. Majd elküldö az aktszobromat, arról megfes het.

KELLEMETLEN

— Most pedig nyugdíjba men tele alkalmából közöljük, hogy t vedés történt. Még harminc év kell dolgoznia a korhatárig.

IDEÁLIS KAPCSOLAT

— Négy éve viszonyom van e nővel. Olyan remekül megv gyunk, eszembe se jut, hogy ő feleségem.

NAIV

— Nem tud egy eladó kéttalál tos lottószelvényt? Igazolnom ke hogy miből élek.

FURFANGOS ORVOS

— Felírok magának valami o vosságot. Ha nem szedi, sokk jobban lesz.

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

— Eltiltom önt mindentől, an jólesik.

FELTÉTEL

— Szívből szeretni foglak, h megígéred, hogy soha nem lesz az enyém.

Galambos Szilveszte

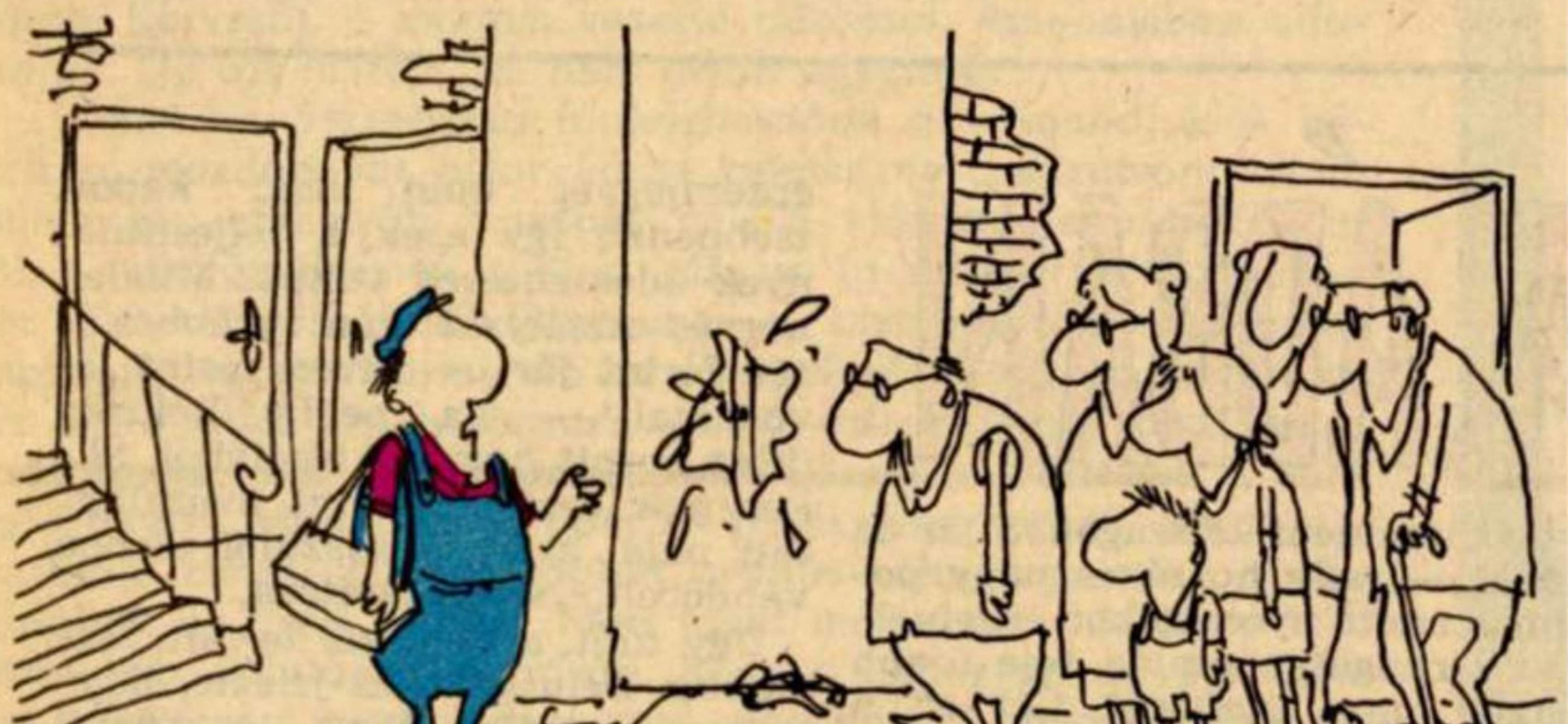

– De hát laknak itt vagy tízen és nem tudják megcsinálni?

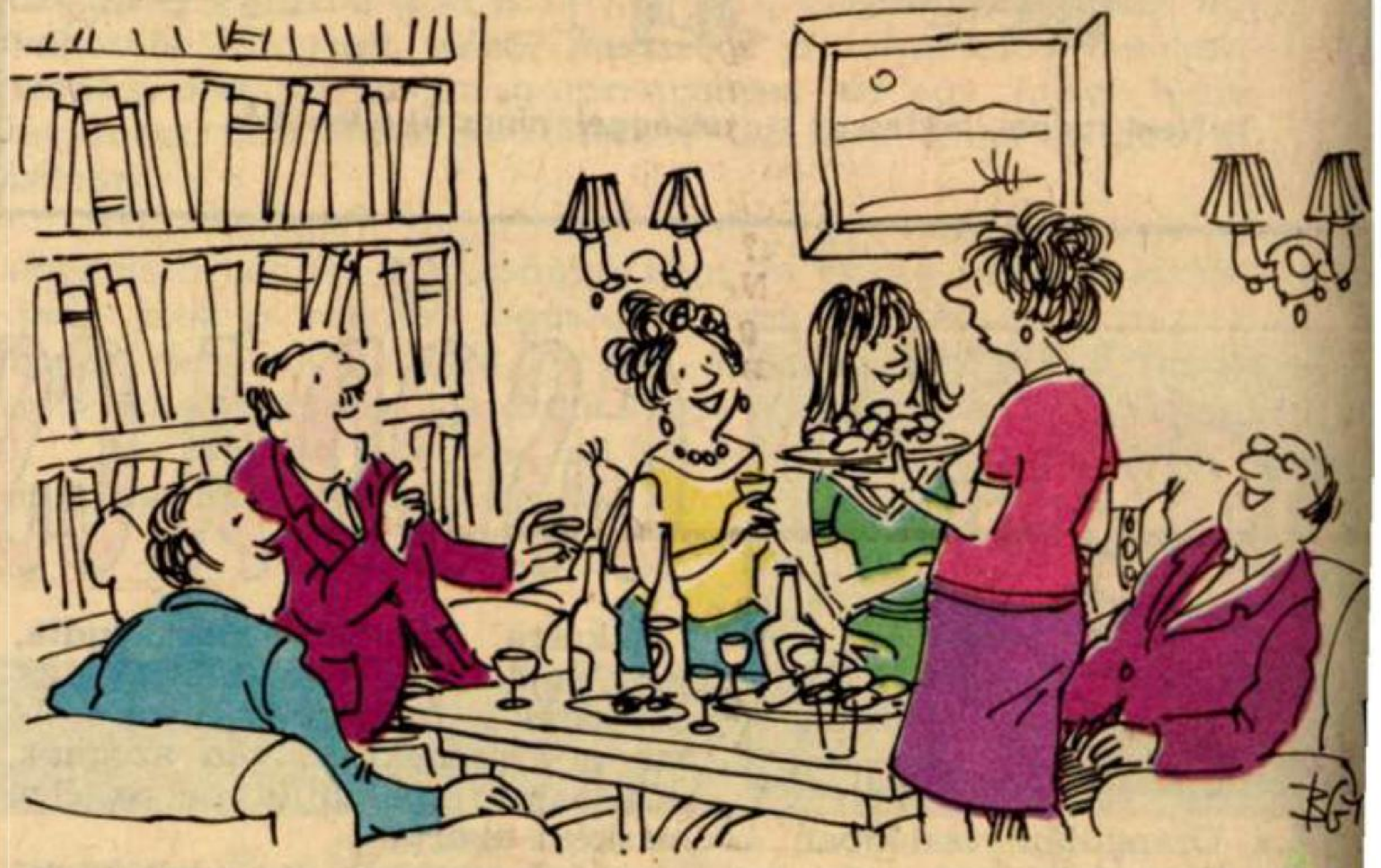

– Sosem figyelsz szívem, nem a belpolitikában beszélünk a nullamegoldásról!

LUDAS FÓRUM

A Tétény Promontor Napok keretében június 5-én pénteken, 19 órakor a XXII. Kerületi Úttörő, Ifjúsági és Művelődési Központban Ludas Fórumot tartunk. Résztvevők: Dallos Jenő, Fekete Gábor, Föld S. Péter, Münz András és Peterdi Pál.

HÚZÓEMBEREK

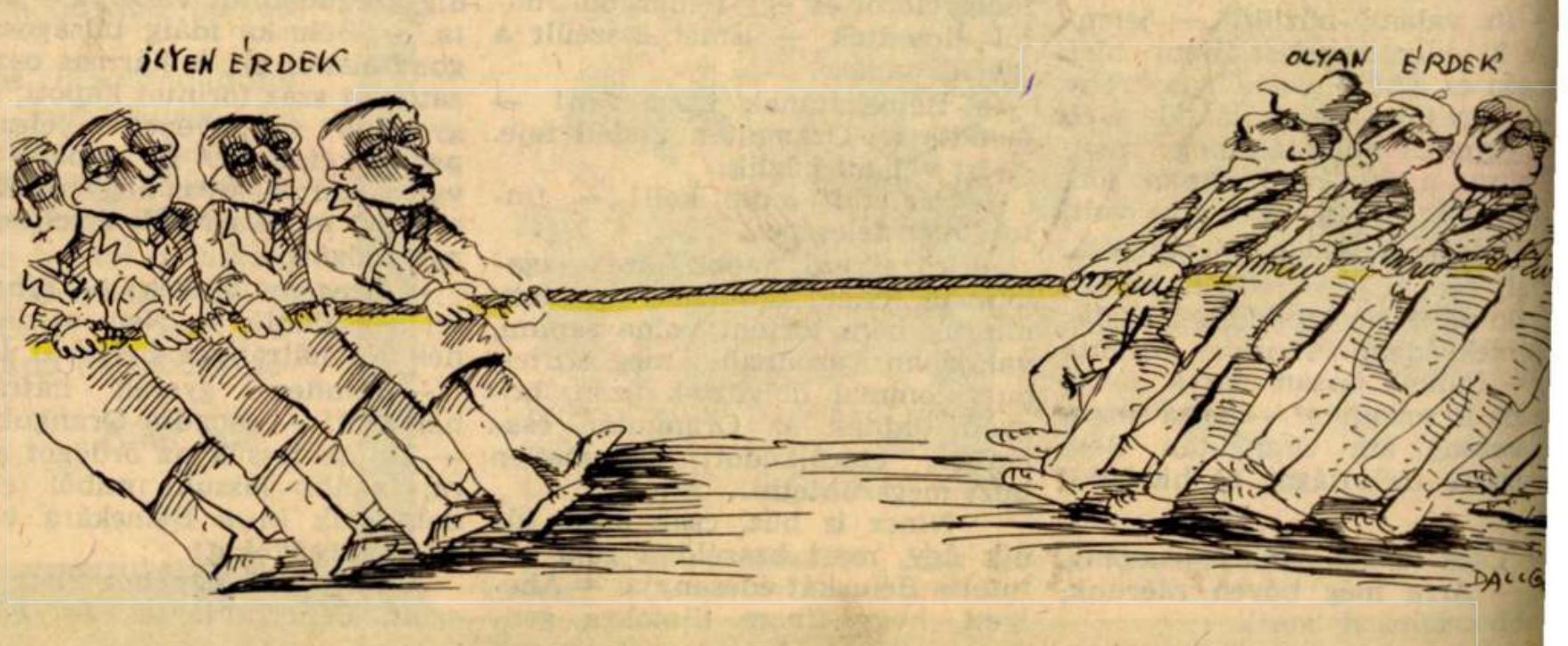

REFLEKTORFÉNYBEN

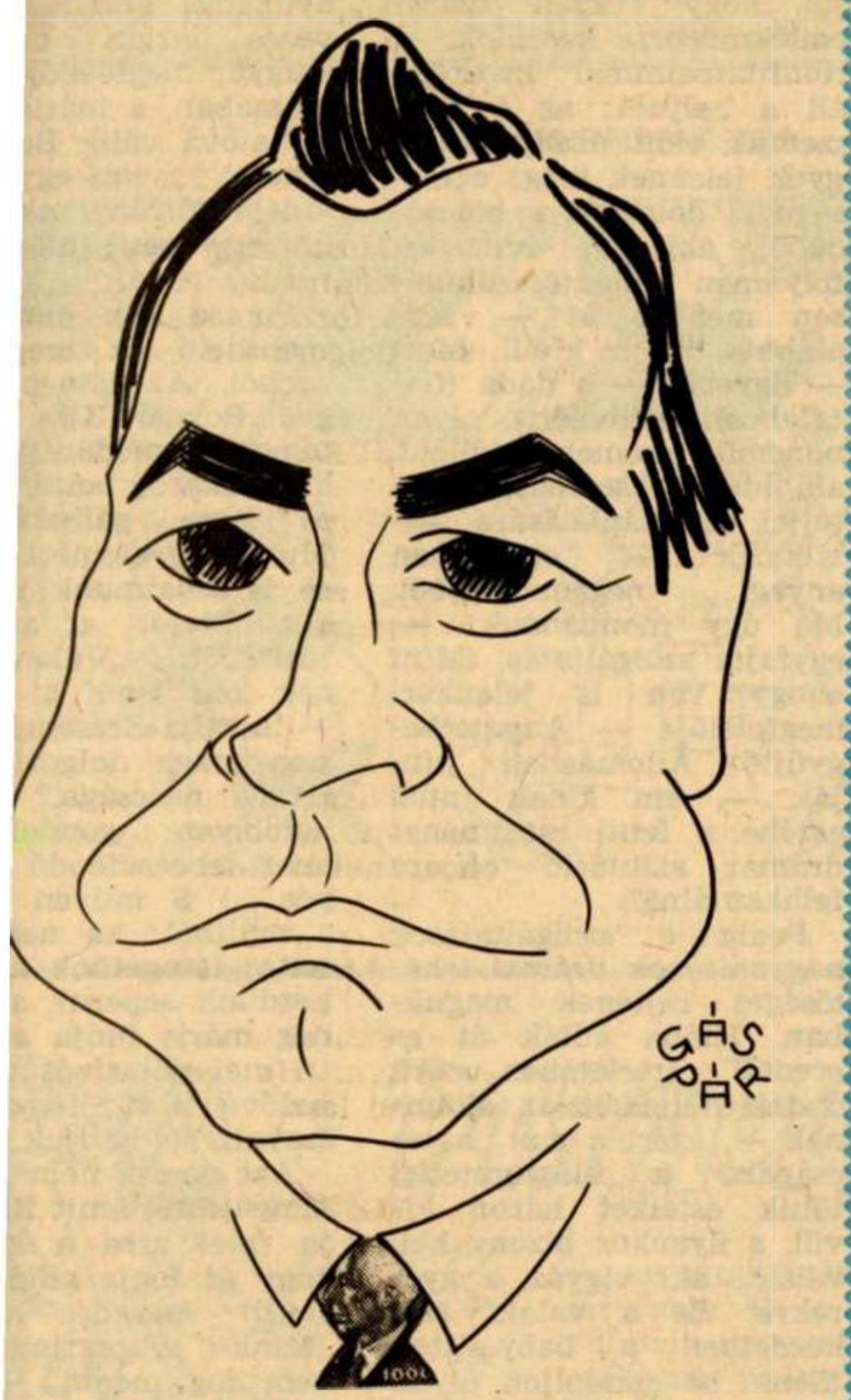

DR. MEDGYESSY PÉTER:
pénzügyminiszter,
nek az ország egyelőre csak tisztelettel adózik!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az egyszeri, aggódó utas is megkérdezte a repülőgép pilótáját: Mondja, drága uram, gyakran zuhannak le ezek a gépmadarak?

— Nem mondhatnám, hogy gyakran. Egy gép általában csak egyszer esik le.

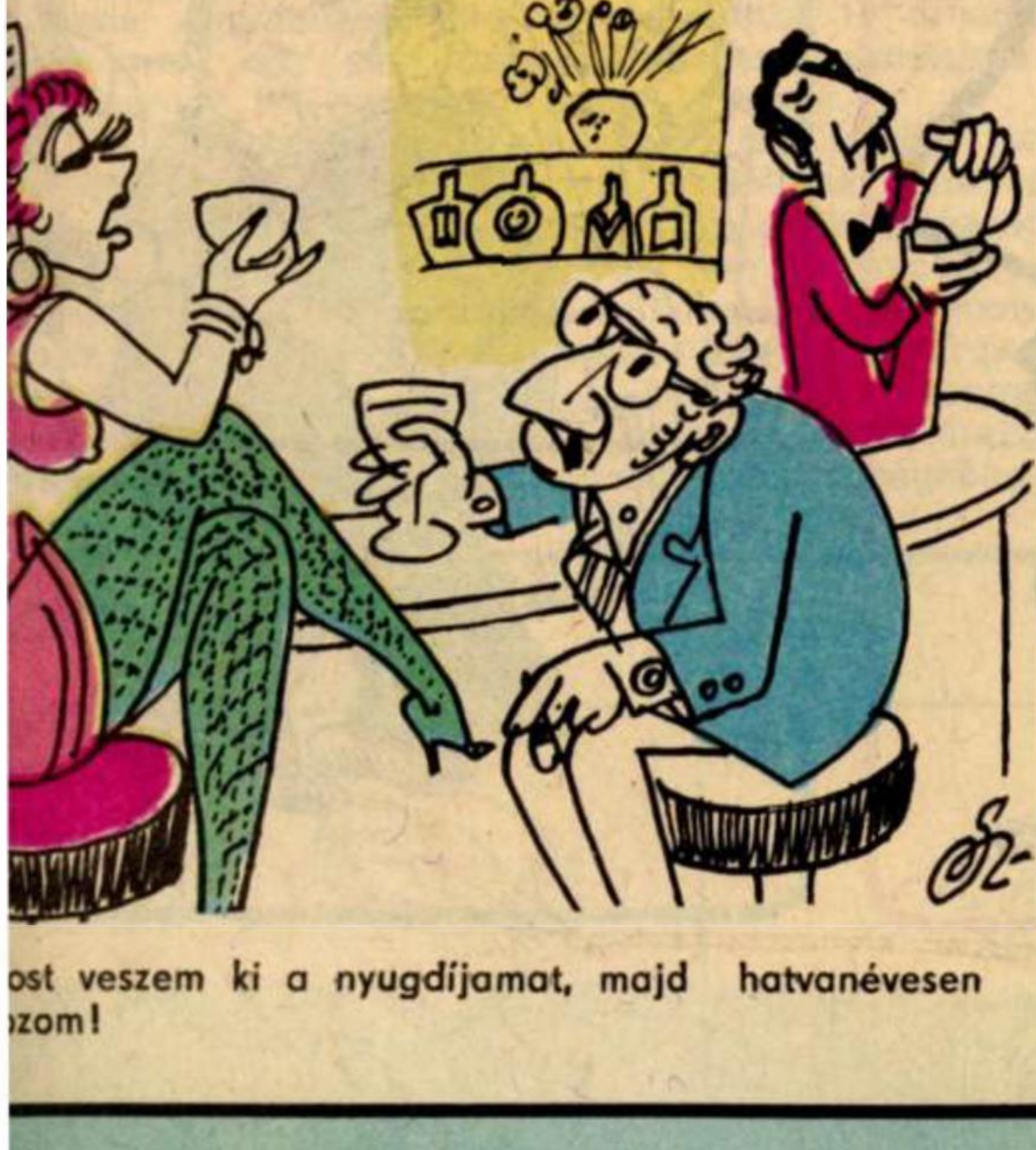

ost veszem ki a nyugdíjamat, majd hatvanévesen
zom!

MADE IN HUNGARY

A vékony falak jóvoltából özvegy Átlagkovács Jenőné jól hallotta a szomszédék tévé-készülékéből a riporter diadalmas kiáltását: „Erre már egész Európa felkapja a fejét!"

Az özvegy, egész úton a konyhája felé azon gondolkodá, vajon már megint mivel leptük meg ezt a szenilis kontinenst. Netán két hét alatt közadakozásból felépítettük a Nemzeti Színházat? Avagy rendeletet hoztak, hogy villamosbérletük felmutatása fejében a nyugdíjasok ingyen kapnak a piacon primőr zöldséget? Feltaláltuk a spanyolviaszt, és a licencét eladtuk a spanyoloknak? Kérni fogjuk az ENSZ-t, hogy csatolja hozzánk a Csendes-óceánt? A magyar adóreform csakis a kisdobosokra fog vonatkozni? Később Jenőné néni megtudta, csak annyi történt, hogy a magyar állami labdarúgók legyőzték a hasonló képességű lengyel állami futballistákat. Másnap reggel lesietett az újságárushoz, megvette az összes napilapot, és izgatottan hazatipegett a könnyű kis csomaggal. Szorgosan lapozgatott, de egyetlen hírügynökség sem tett említést arról, hogy Európa kapkodta volna a kókuszát. Az özvegy legyintett, és olyasmit dünnyögött, hogy ez a közömbös, blazírt, flegma, fásult kontinens már semmiért sem tud lelkesedni.

A néni átlapozott a kulturális oldalakra, és elképedt. „Hosszadalmas… túlbonyolított… zavaros… álmosító." E jelzőket külföldi műbírálók szórták a Cannes-i fesztiválon bemutatott magyar versenyfilmre. Átlagkovács Jenőné tagja volt a Hazafias Népfrontnak, nyomban fel is támadt benne a nemzeti önérzet. — Mit képzelnek magukról ezek a modortalan nyugati firkászok? — dohogott magában —, szuverén jogunk van rossz filmet csinálni, ha nem tetszik, ne nézzék meg, mi is azt tesszük…

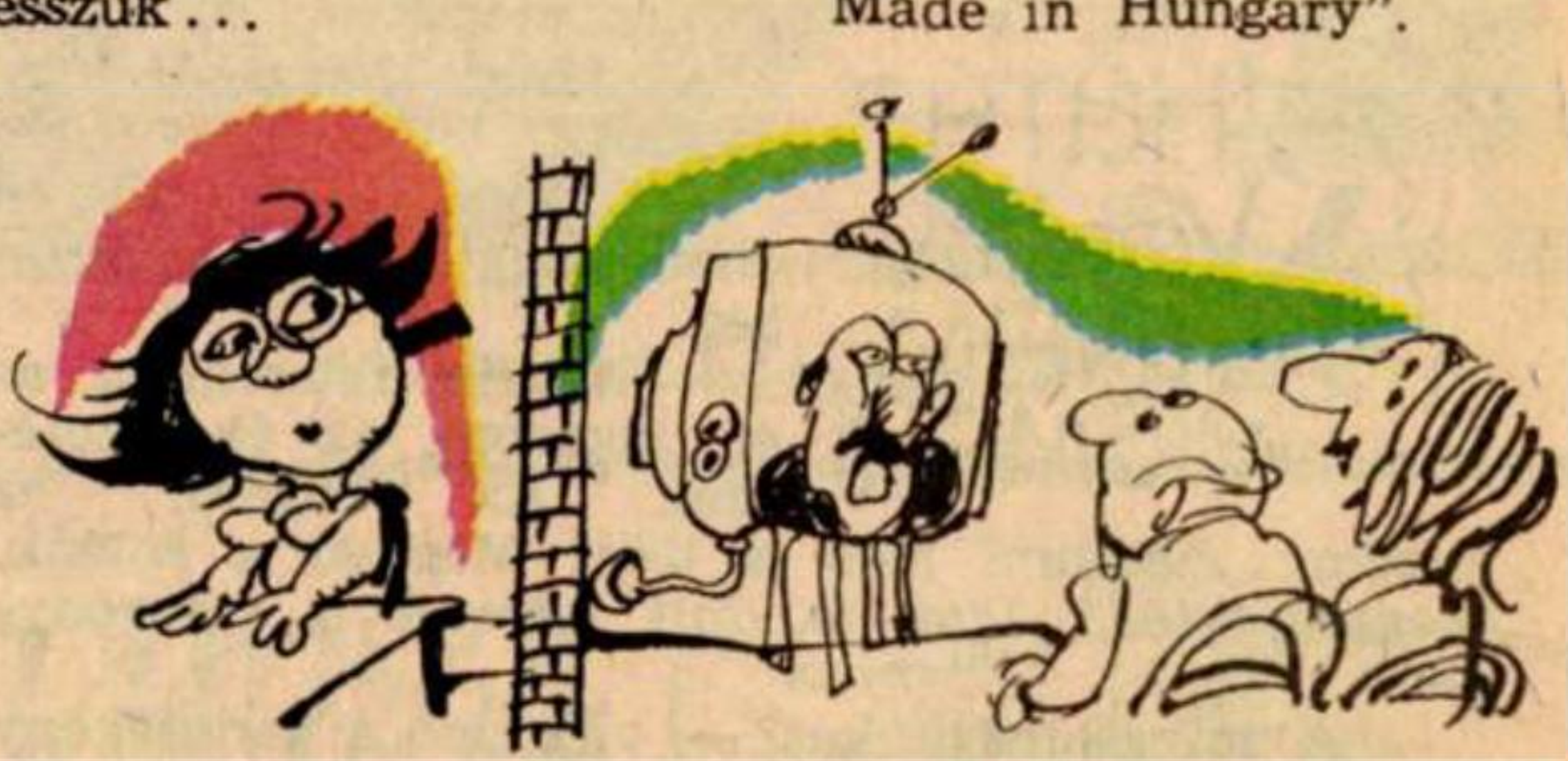

Aztán a néni tovább rótta a sorokat és megtudta, hogy a kritikusok ennek a magyar filmnek ítélték oda az Aranyvekker díjat, amely trófea a legaltatóbb hatású alkotásnak dukál. — Amilyen pechünk van — morfondírozott Jenőné —, erre majd fölkapja a fejét Európa…

Az átlagözvegy okuláréja egy bekezdéssel lejjebb ugrott, ott az volt olvasható, hogy Elisabeth Taylor késve érkezett egy filmbemutatóra, a sötét teremben ráhágott egy hölgy lábára. Amely lábon a — magyar pénzre átszámítva negyvenezer forintos — krokodilcipő tönkrement. A károsult hölgy, ellentétben Európával, felkapta a fejét. És a vizet is, mert nyomban beperelte kártérítésért az isteni Lizt. Átlagkovács néni ennél az epizódnál elbóbiskolt és azt álmodta, hogy Cannes-ban van, a bírósági tárgyaláson, nagyestélyiben, mint Elisabeth ügyvédje. A bíróság felmenti a halmozottan előnyös helyzetű színésznőt, mert Átlagkovácsné felmutatja a szétzúzott lábbeli bélésére nyomott szöveget: „Gyengén vízálló, Made in Hungary".

A néni a szomszédék televíziójának hangjára riadt fel álmából. Valaki arról beszélt a riporternek, hogy téves fizikatételt osztottak ki az érettségizőknek, hadd tudják meg idejekorán a gimnazisták, hogy az élet tele van buktatókkal. Aztán másvalaki arról beszélt a riporternek, hogy igazodni kell a nyugat-európai csecsemők pisilési szokásaihoz, ezért kellett drágítani a hazai pelenkát. — Gyengén vízálló, Made in Hungary — jegyezte meg félhangosan önmagának Átlagkovácsné, s miközben eltűnődött a hallottakon, teljesen megfeledkezett a nyugdíja reálértékéről.

Fekete Gábor

ÁMOKFUTÓ

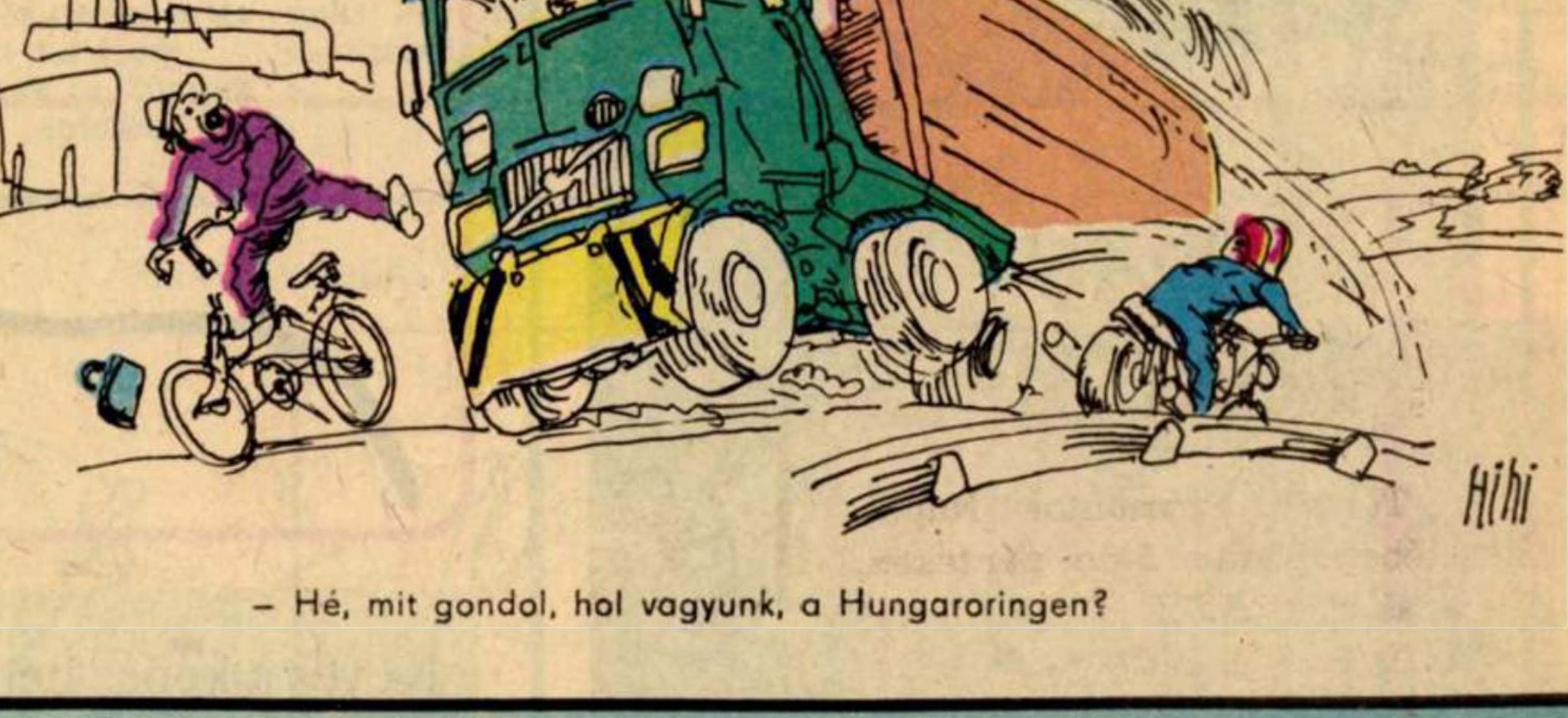

– Hé, mit gondol, hol vagyunk, a Hungaroringen?

rszágos fodrászverseny Szolnokon

MAGYAROK, LEGALÁBB EGYMÁST NE NYÍRJÁTOK!

TERJED A SZPONZORÁLÁS

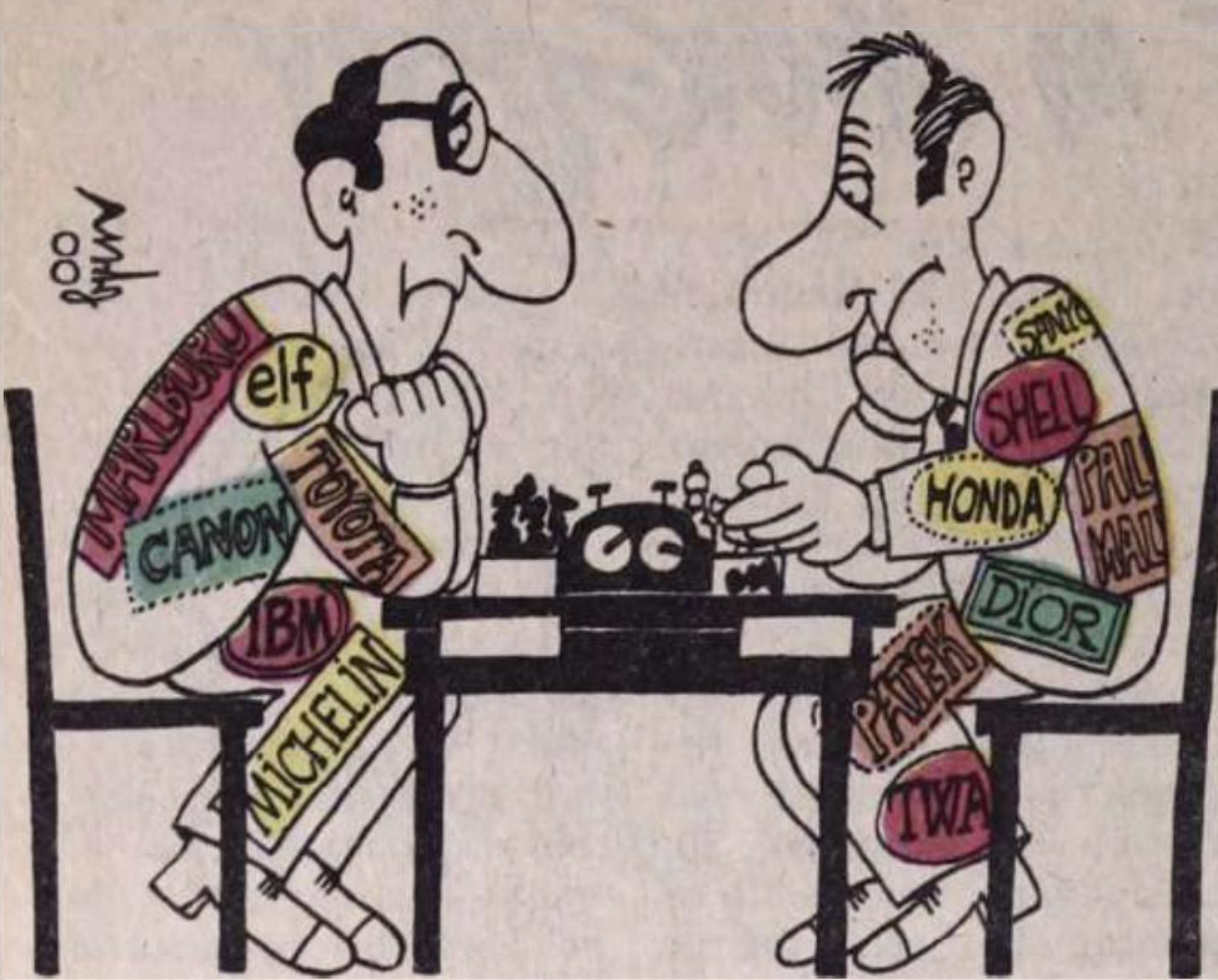

Hátha valaki nem ismeri

A fiatal házaspár veszekszik.

— Látom, hogy milyen önző vagy — így a feleség.

— Az én feleségem, az én lakásom, az én fizetésem. Az enyém, az enyém... Semmi sem a tiéd! Minden a miénk. Megjegyezted? Igaz is, mit keresel a szekrényben?

— A mi nadrágunkat — válaszol a tanulékony férj.

FOTÓSAROK

AZ ÉV JÁTÉKA

Sok szülőnek jelent nagy gondot: mit vegyen gyermekének, s természetesen az sem mindegy, hogy miből? Az igazán keresett játékok sokba kerülnek, de még így sem mindig lehet kapni őket — nem csoda hát, hogy az érdeklődés mindinkább a természetes játékok felé fordul.

A magukat egyelőre megnevezni nem kívánó gyártók és forgalmazók most újdonsággal jelentkeztek a piacon: a „Csak gyermekeknek" fantázianevet viselő babát elsősorban fiúgyermekek részére ajánlják a feltalálók. A szakemberek szerint nem csupán a gyermekek, de a felnőttek is sok örömet találhatnak ebben a kreativitást fejlesztő új játékban.

A formatervezett baba népszerűségét tekintve állítólag még a Bűvös kockával is felveszi a versenyt, s így jó eséllyel pályázhat az Év Játéka címre. (Amennyiben esetleg mégsem nyerné el ezt a rangos elismerést, kellemes nyári emléknek is megteszi!)

efespé

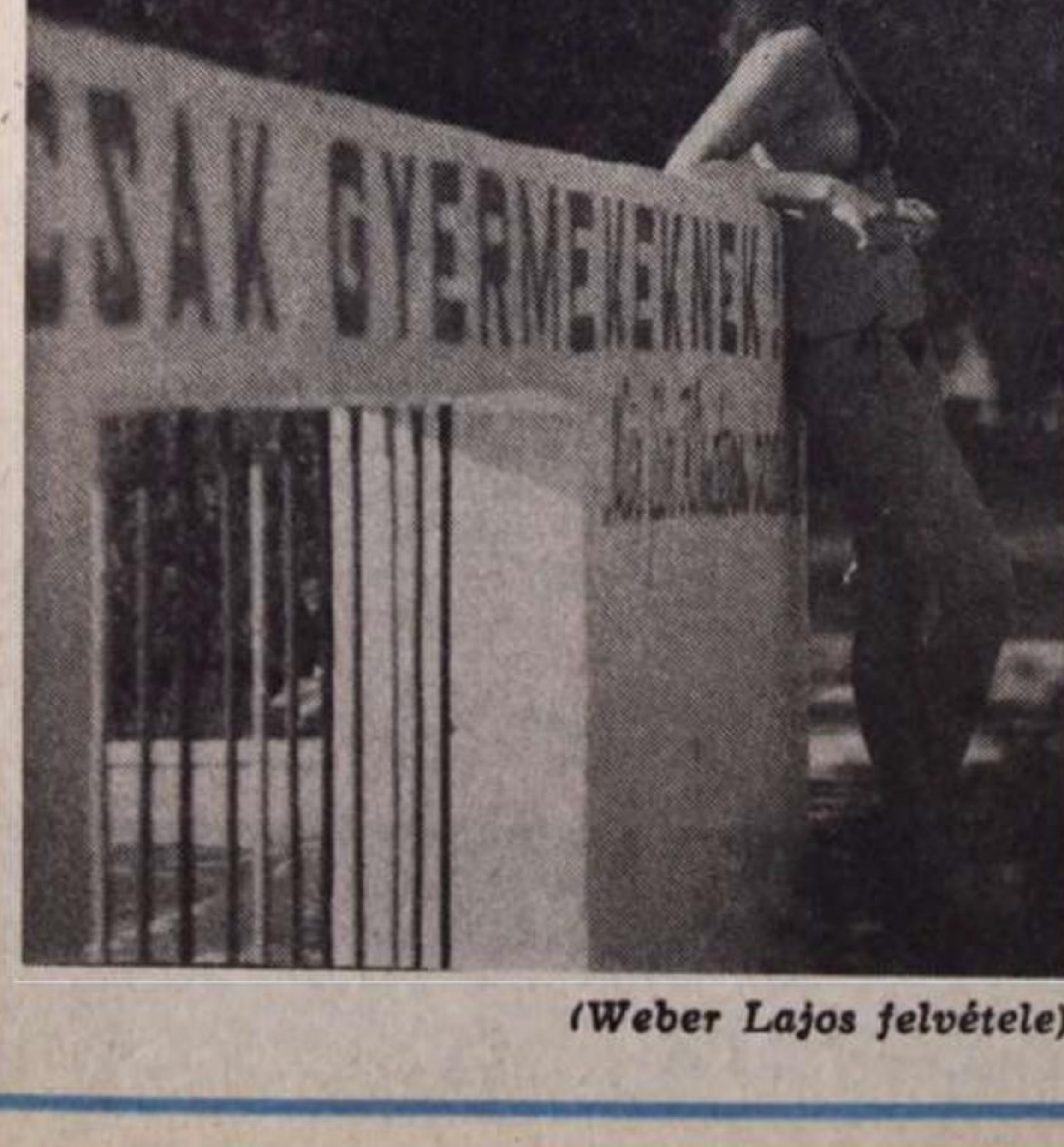

(Weber Lajos felvétele)

POROLÁS

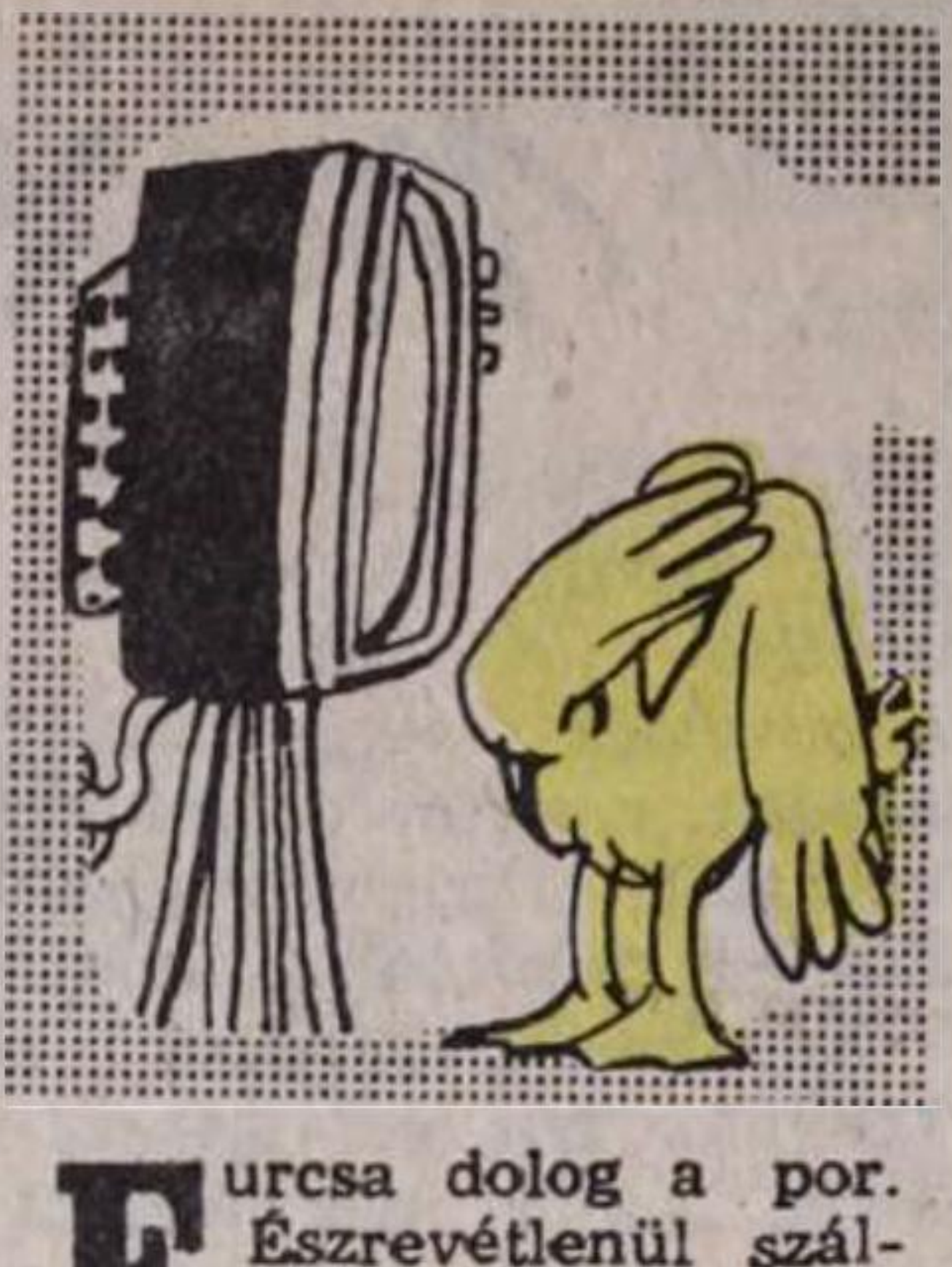

Furcsa dolog a por. Észrevétlenül szállong, alattomosan letelepszik, s csak akkor válik feltűnővé, ha már ellepett valamit: bútorokat, utakat, életműveket. Kíméletlenül kezd ki olyan klasszikusokat mint Ibsen, Hauptmann vagy Anatole France, hogy csak néhány külföldi kiválóságot említsek. S így megy ez mindaddig, míg nem jön valaki vagy valami — legtöbbször a televízió — és le nem fújja róluk a port (legyen mit belélegeznünk).

Tapintatosan kedves ötlettel ünnepelte a TV a testvér-intézmény, a 62 éves Rádió születésnapját. Arról a szerzőről fújta le a port (nem először), akinek egyik fő ismertetőjegye, hogy a róla elnevezett utcában lakik az ünnepelt bátyó: bemutatta Bródy Sándor Dadáját.

Dada... Ha egy külföldinek említem, óhatatlanul dadaistának néz, és azt hiszi, hogy Tristan Tzara-emlékműsorra készülök. — Honfitársaimmal másképp áll a helyzet; az ő lelki szemük előtt aranyos hölgyek jelennek meg: egészségügyi dolgozók a bölcsődéből, akik az évtizedek folyamán jelentésszűkülésen mentek át —, legalábbis házon kívül. Mert — ugyebár — a dada (fiatalabbak kedvéért) olyan nőnemű személyt jelent, aki idegen csecsemő anyatejjel való táplálására vállalkozik — elsősorban anyagi meggondolásból. Ma úgy mondanánk —, egyfajta szolgáltatás. (Mint ahogy van is jelenkori megfelelője — Anyatejbegyűjtő Állomásnak hívják —, ám kinek jutna eszébe a fenti intézményt drámai szituáció céljára felhasználni?)

Pedig a szolgáltatások nagyonis sok drámai lehetőséget rejtenek magukban. Hiába adták át az eredeti értelemben vett dadák helyüket az államnak —, azért a mai „nacsságák" is előszeretettel töltik estéiket házon kívül, s ilyenkor bizony kell valaki, aki vigyáz a gyerekre. Ez a valaki volt kezdetben a baby-sitter. (Senki se gondoljon olyan babára, aki megjárta a sittet; ülni ugyan itt is kell — erre utal az angol szó —, szoptatásról azonban szó sem eshet.) A nyugatról beszivárgó elnevezés aztán megtalálta magyar megfelelőjét a pótmamában, s máris átplántálhatóvá válik Bródy története: ...volt egyszer egy vidéki kislány, aki együtt ült egy pesti utóvizsgázóval...

Persze sok minden átmenthető az eredeti darabból. Az ünnepelni vágyó Bolygó Kiss mértéktelensége például: „Én ma húst akarok enni, bort rá és nem pálinkát!". — Munkafegyelemért hadakozó társadalmunk is meríthet ötletet a szakácsnő téziséből: „Valami rendnek kell lenni a világban — mondja Erzsének — egy nap maga dolgozik, másnap a naccsága." (Ha ezt komolyan gondolja —, nem lebecsülendő előrelépés...) S milyen jó ötlet a múltból: ha nem kívánatos látogatónk akad, elkezdünk seperni, s a vendég máris tudja a dolgát. (A mai porszívós világ lehetővé teszi, hogy búcsúszavait se halljuk.)

Azt persze nem ajánlom átmentésre, amit Erzse apja felel arra a kérdésre, hogy ki fogja szoptatni az árván maradó Klárikát: „Mink szoptatjuk!" (Ez nem fog menni.) — Mint ahogy a gyufát sem isszuk manapság —, csupán kihúzzuk...

Lux Alfréd

ÉSZJÁRÁS

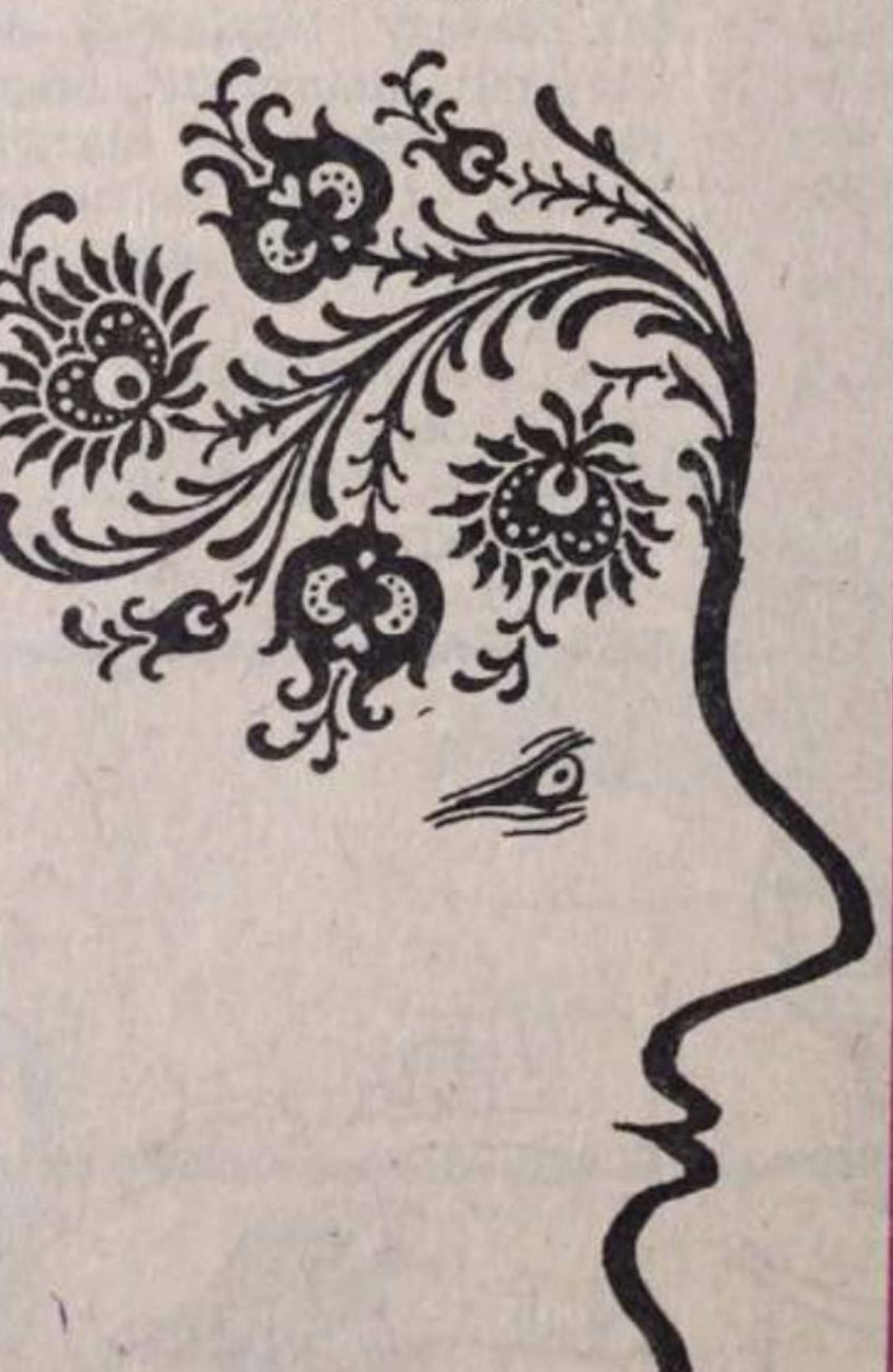

ÉRZÉKENY BÚCSÚ

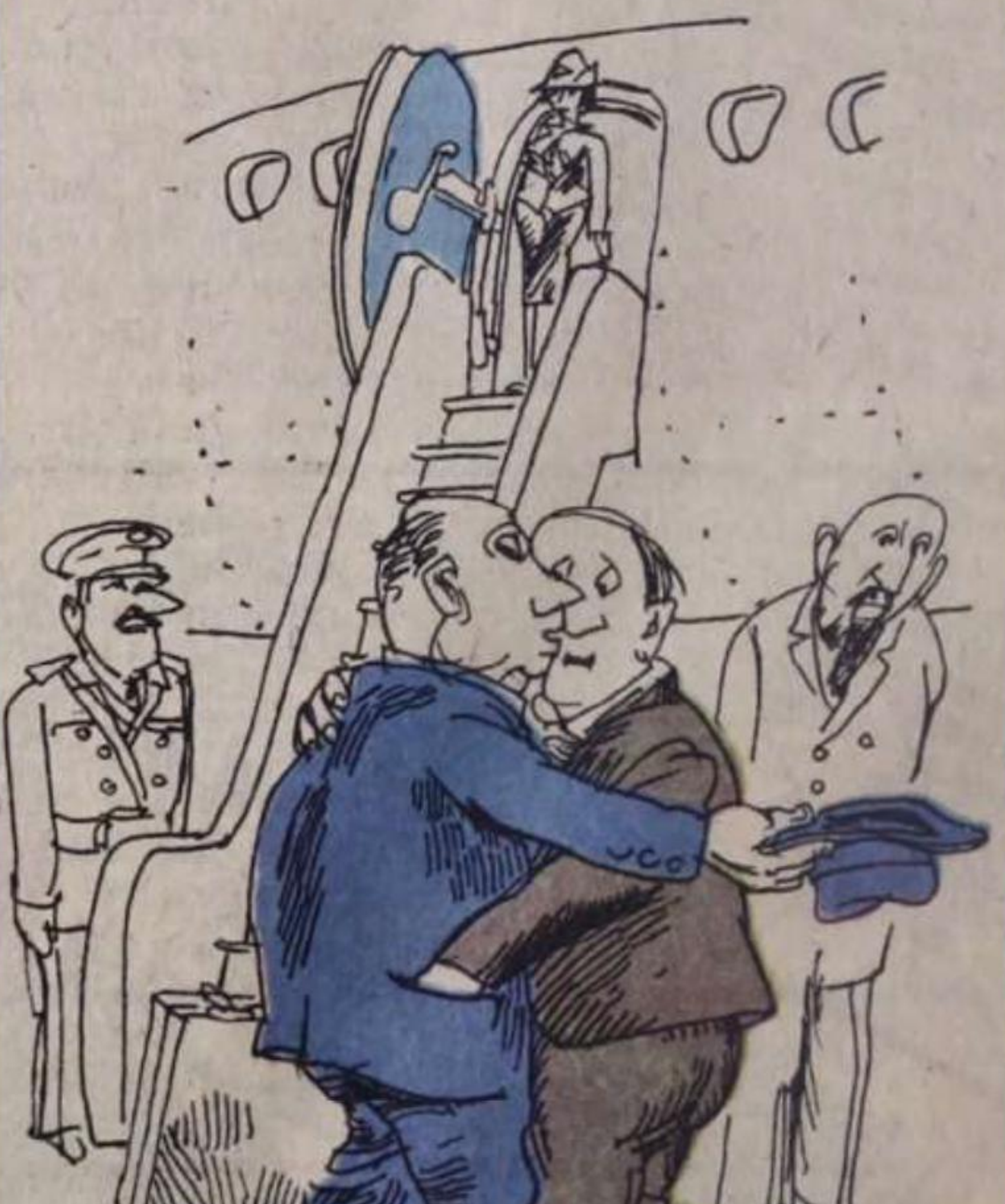

Kevés a képes hetilap

VISZONT SOK A SZÖVEG

Gerontológusok vizsgálják: van-e titkuk a százéveseknek?

VANNI VAN, CSAK MÁR ELFELEJTETTÉK

FEJLŐDÉSI RENDELLENESSÉG

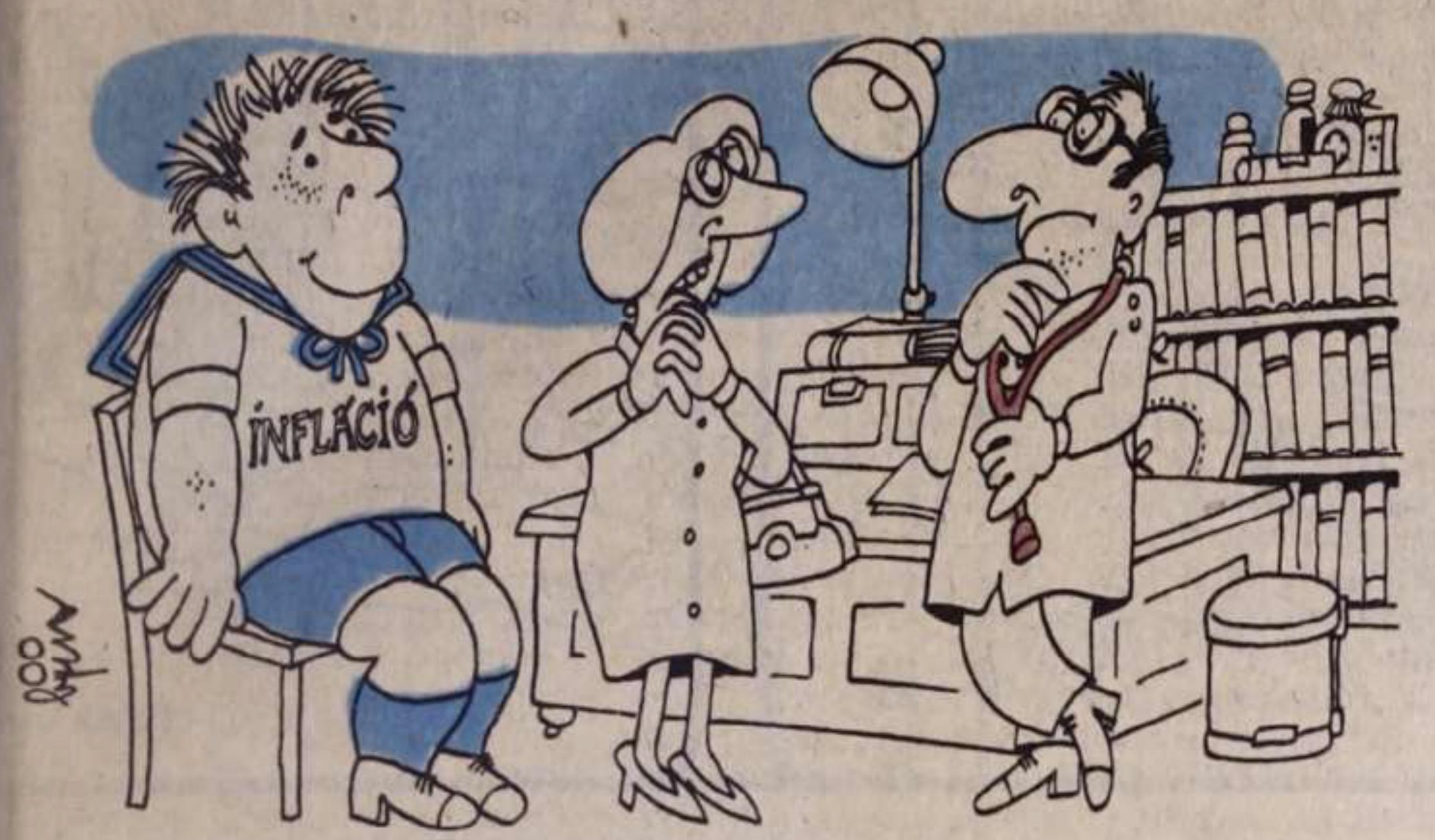

SZUPRAVEZETŐ

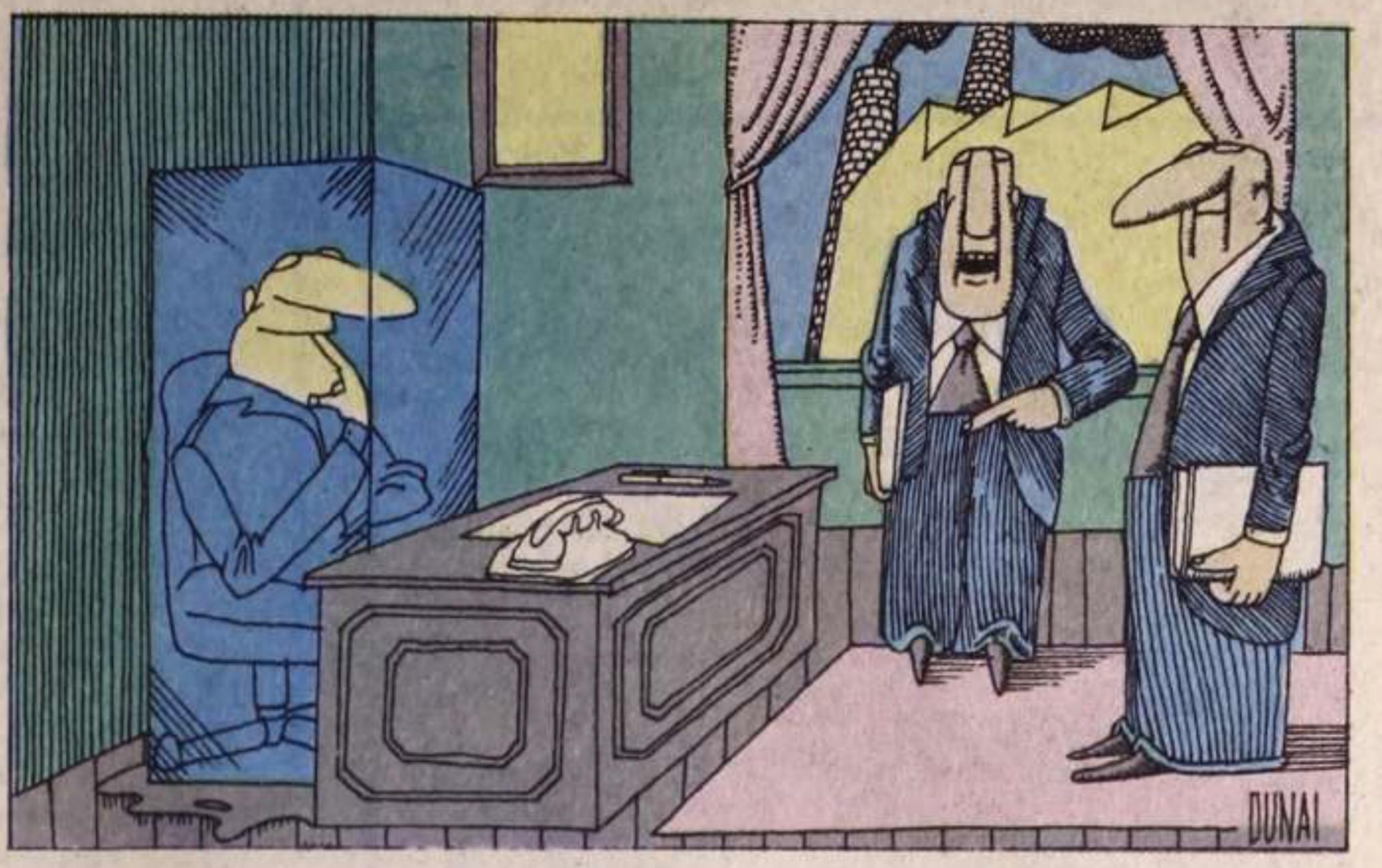

– A főnök mínusz 273 fokon sem tud dönteni.

PARADICSOMON KÍVÜL

Kedves Ádám, kedves Éva, Lucifer, tisztelt egybegyűltek! Nagy nap ez a mai. Kis kollektívánk őszinte örömmel készült az ünnepségre. Elkészültek határidőre a tablók, rajtuk a felirat: EMBER KÜZDJ ÉS BÍZVA BÍZZÁL!

Mit is ünnepelünk? Ezt a tíz évet. Nem kis dolog! Éppen tíz esztendeje, hogy kiűzettünk a paradicsomból. Tíz éve bolyongunk a pusztában, étlen-szomjan. Farkasordító hidegben, sziklarepesztő hőségben, fagyban, viharban. Tíz éve. Ezt meg kell ünnepelnünk!

Vannak nehézségek. Életszínvonalunk nem az igazi, mondhatnám alacsony, de mi megőrizzük! Úgy, hogy holnap is alacsony lesz.

De minden rosszban van valami jó. Talán emlékeznek rá, hogy a Paradicsomban csak henyéltünk, heverésztünk, mert nem volt munka. Hát kéne nekünk az a sok munkanélküli?!

Aztán ott volt a tudás fája. Az almával. Senki se ette. Egyszer ugyan megkósoltuk, de csak a baj járt vele. Itt a paradicsomon kívül tele vagyunk almafákkal.

Ez már valami! Kár, hogy senki se veszi. Aztán ránkrohad. És mindig csak az a banán... Ez nem helyes. Gondoljunk a cserearányokra! Meg kell fogni a pénzt, különben elcsúszunk egy banánhéjon.

Szembe kell néznünk a hibáinkkal is! Vállalatunk tíz éve szakosodott lángpallos-gyártásra. Talán nem mértük fel eléggé a piacot, de a lángpallos-gyártás már az első perctől kezdve veszteséges volt. Eddig mindössze egyetlen egyet tudtunk értékesíteni, mégpedig azt, amivel kiűzettünk a paradicsomból.

Igaz, vannak minőségi problémák is. A lángpallosnak nagyobb a füstje mint a lángja, tiltakoznak is a környezetvédők, hogy álljunk át a négyütemű pallosra.

Mindennek eljön az ideje! Csak nem tudjuk, mikor. Egy biztos, addig is orcánk verítékével kell megkeresnünk a másnapos kenyerünket.

De nehogy azt higgyük, hogy azoknak jobb, akiket nyugat felé űztek ki a paradicsomból. Látszólag könnyebb a helyzetük. Vajon miért? Megmondom. Mert ott a helyzet zavaros, és közismert, hogy könnyű a zavarosban halászni.

De csak halásszanak a maguk tudatlanságában, mi inkább lemondunk a csillogásról és bárkát építünk. Hiszen tudjuk a klasszikusokból, hogy üzemünknek szüksége lesz bárkára. Mert ahogy mi dolgozunk, úgy utánunk a vízözön...

Kedves Ádám, Éva, Lucifer, tisztelt egybegyűltek. Örömmel jelenthetem be, hogy az Úr fölkereste a XXVI. kerületet és hamarosan hozzánk is ellátogat.

Mi van még hátra? A pusztában bolyongás tizedik évfordulójának tiszteletére átadnék néhány kitüntetést. Éva a Kiváló Bolyongó cím mellé fügefalevelet, Ádám ajánlott levelet kap. Káin, érdemei elismerése mellett beszélgethet Mester Ákossal, Ábel pedig megnézheti az Áruházak ajánlatát.

Végezetül hadd buzdítsak! Visszatérve az almához: ne feledjük, hogy a tudás fájából miénk lett az alma, de a Nyugaté a kukac!

És amíg a kukac mocorog, mi sem ülhetünk ölbetett kézzel. Állítólag Schiller munka közben rothadt almát szagolgatott, mi munka közben schillert szagolgatunk, kadarkát és szürkebarátot.

Ez így nem megy tovább! Legyünk mértéktartóak és öntudatosak. Nekünk feladataink vannak! Föl kell építenünk a fejlett ősközösségi társadalmat!

Selmeczi Tibor

VIZIÓ

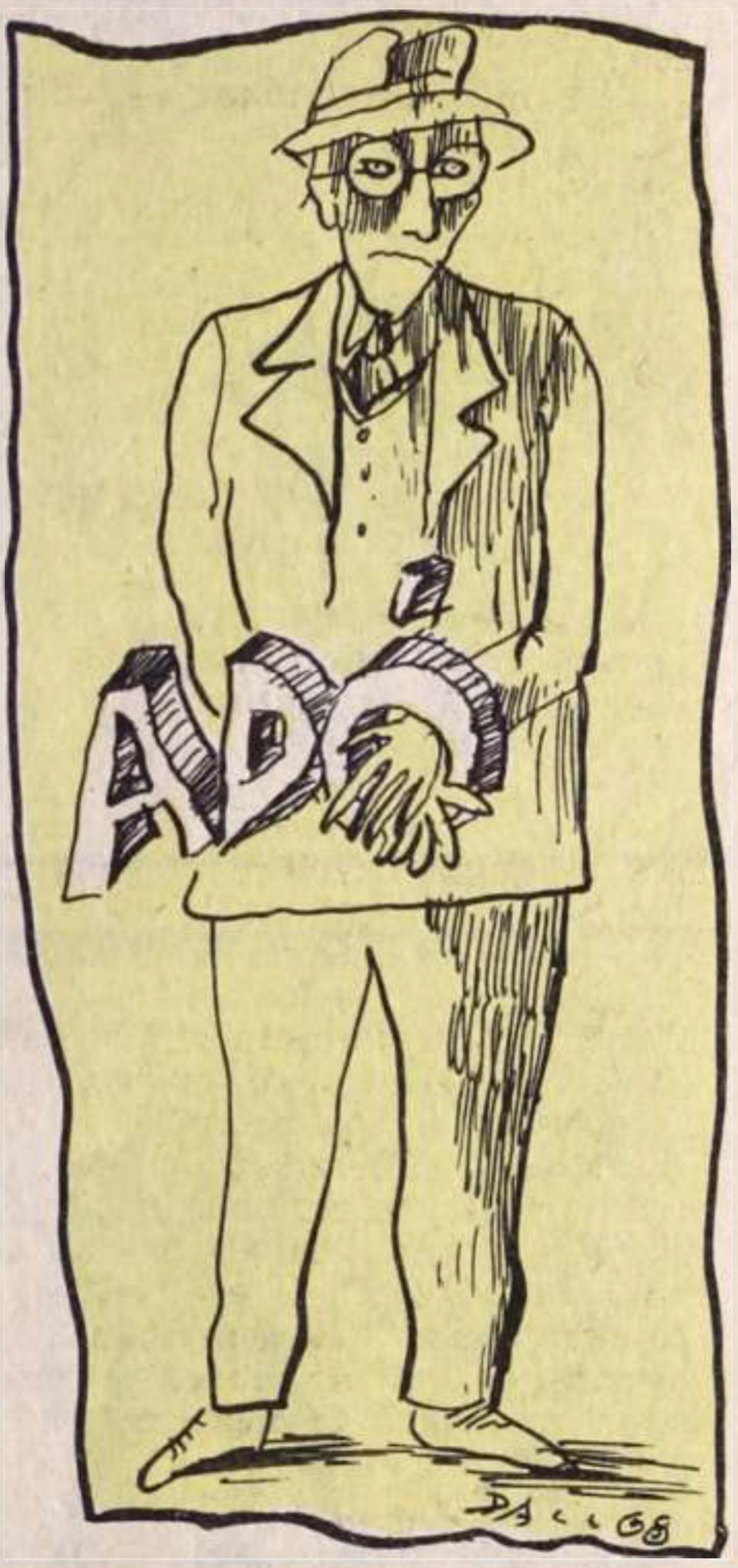

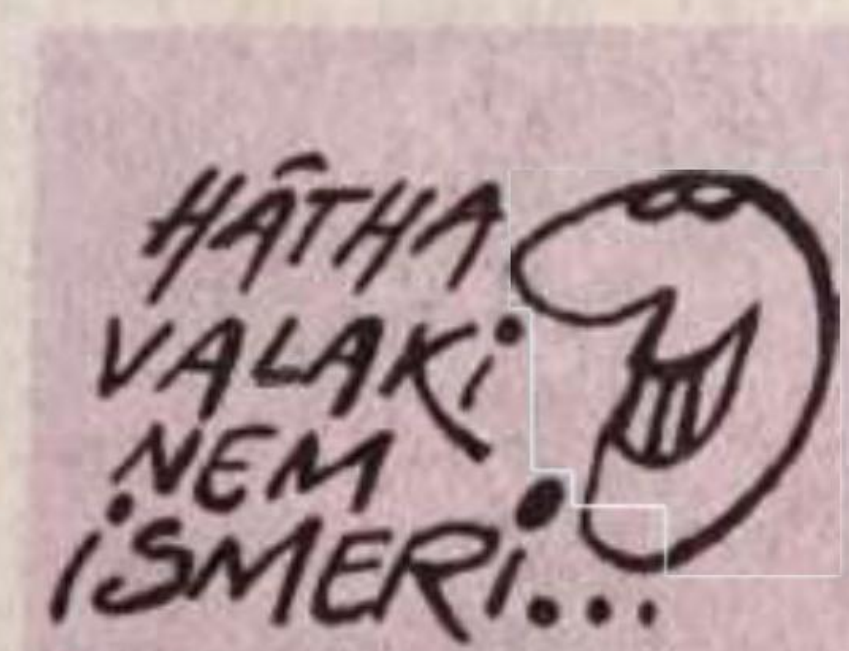
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az ittas autóvezető kijózanodva megkérdezi:

— Hol vagyok?

— A hatosban — szól a válasz.

— Szobában vagy cellában?

KIKAPCSOLÓDÁS

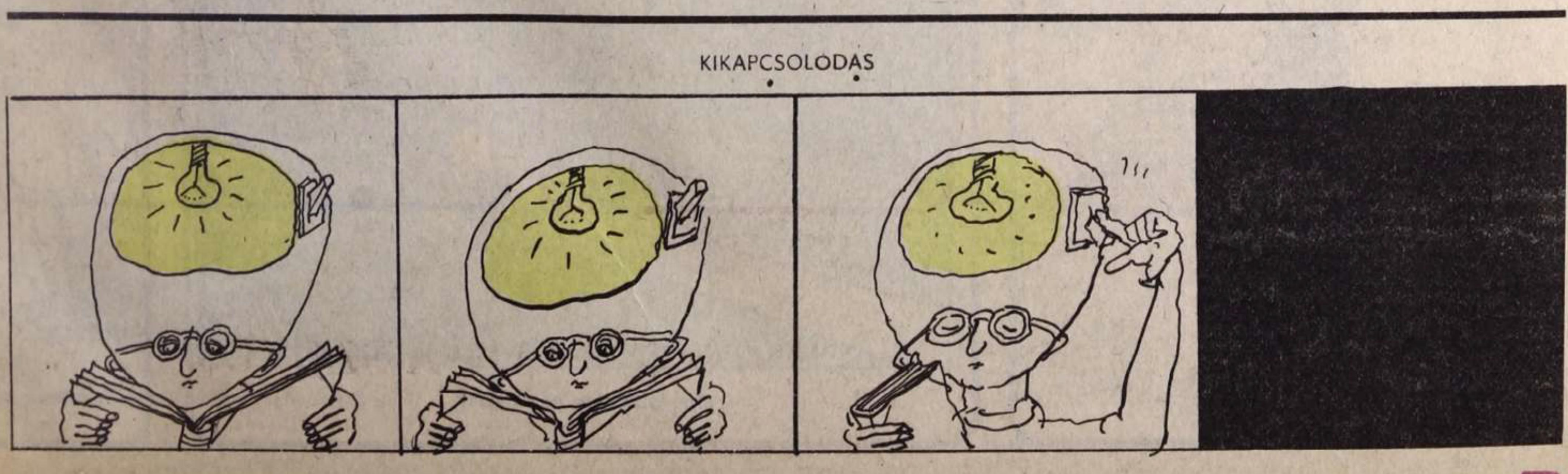

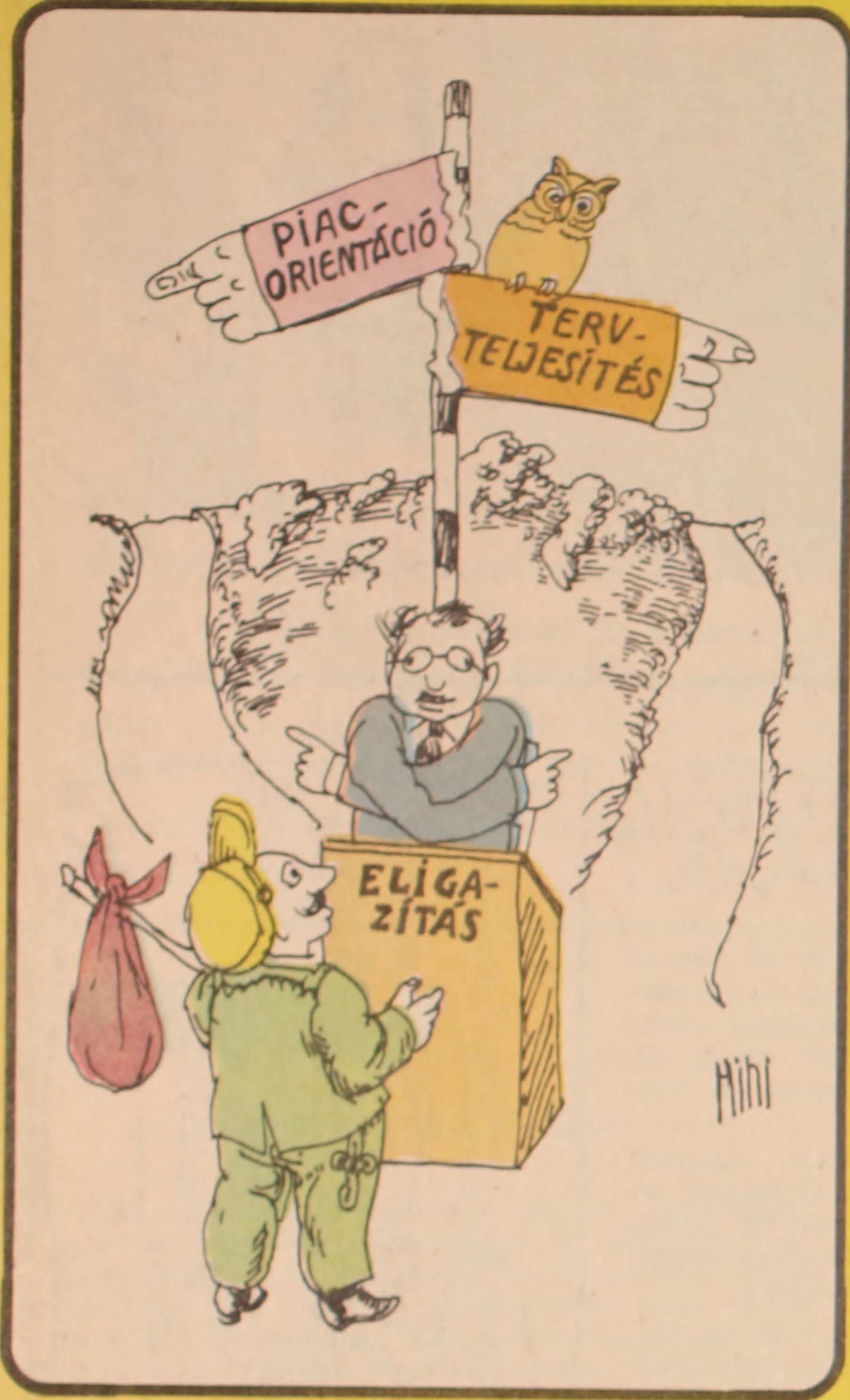

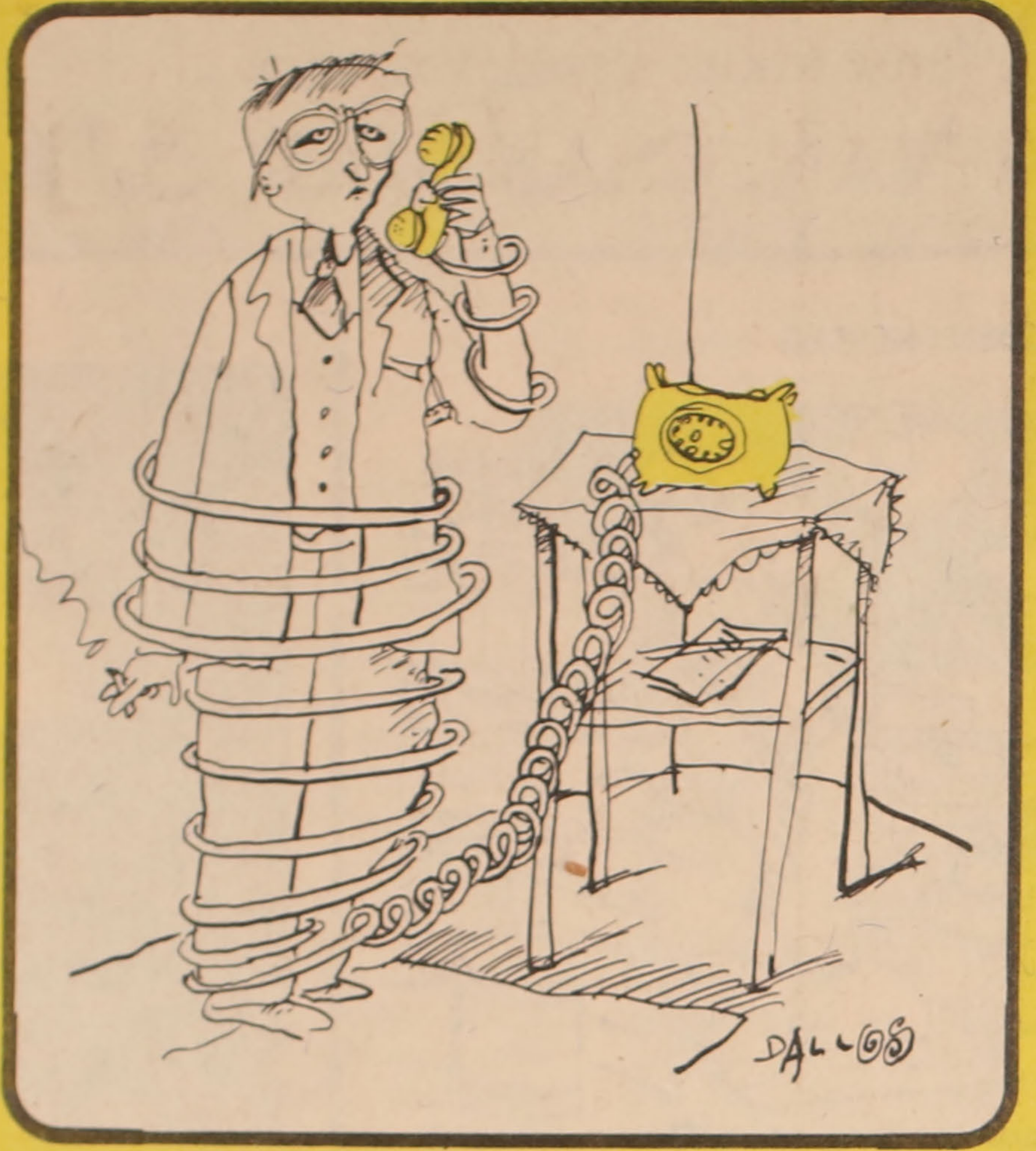

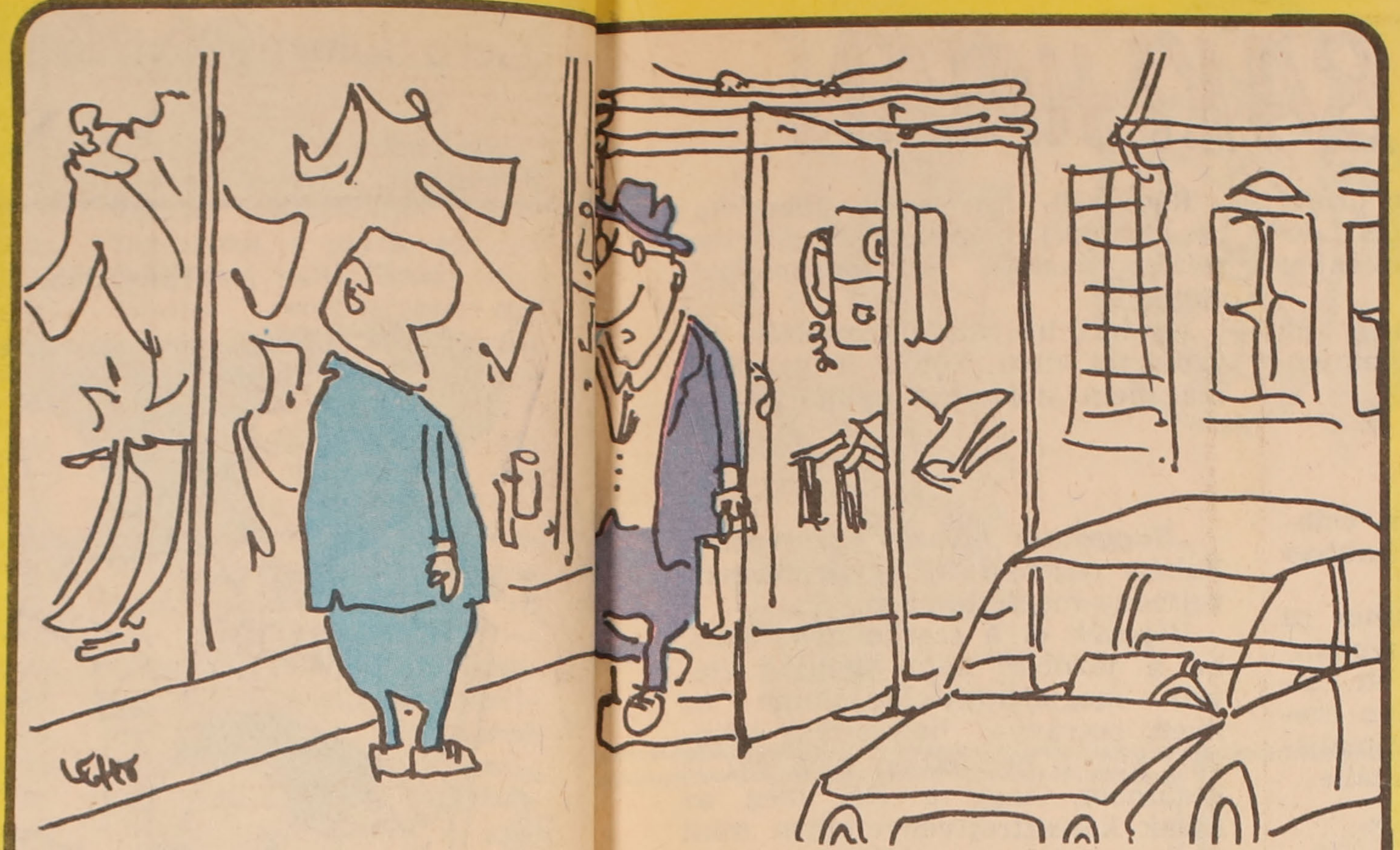

– Lehet beszélak nem mindig hallják . . .

VONALRA VÁRVA . . .

KÖZGAZDÁSZ-MUNKAEBÉD

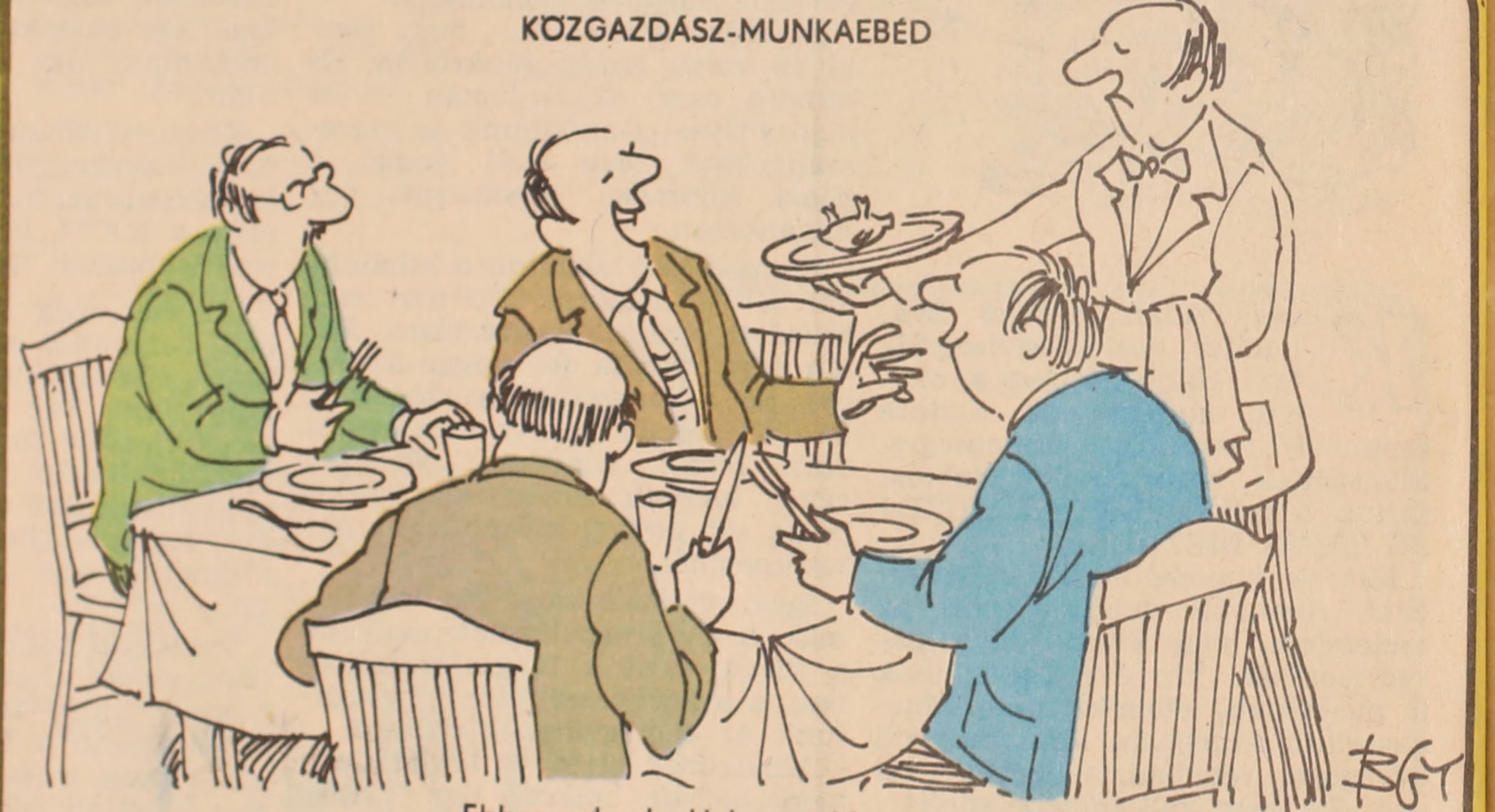

– Ebben a kapkodásban jobb ma egy veréb!

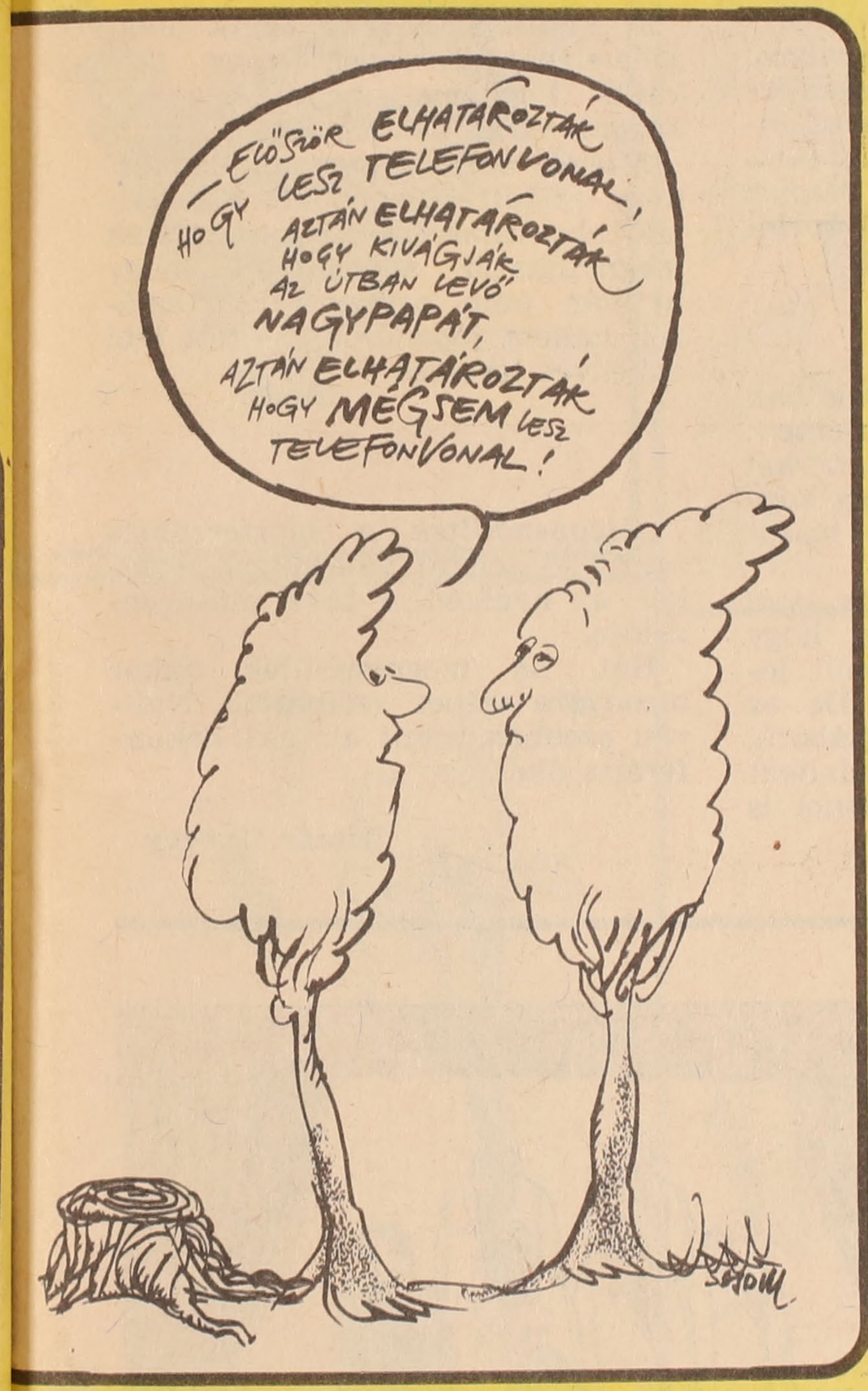
– ELŐSZÖR ELHATÁROZTÁK HOGY LESZ TELEFONVONAL, AZTÁN ELHATÁROZTÁK HOGY KIVÁGJÁK AZ ÚTBAN LEVŐ NAGYPAPÁT, AZTÁN ELHATÁROZTÁK HOGY MÉGSEM LESZ TELEFONVONAL!
SZTAMI

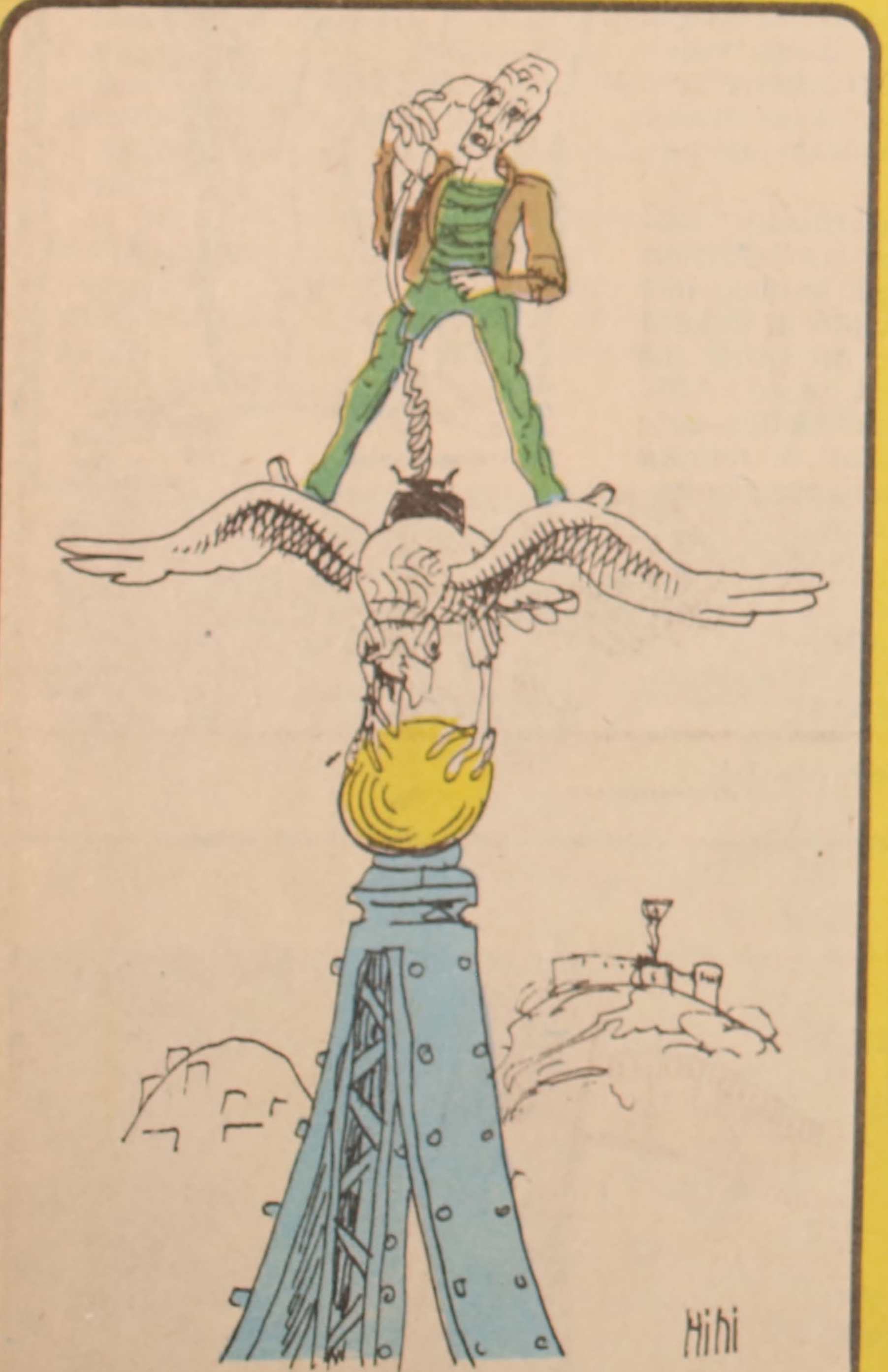

– Halló, kérem kapcsolni a Lelki Elsősegély Szolgálatot. . .

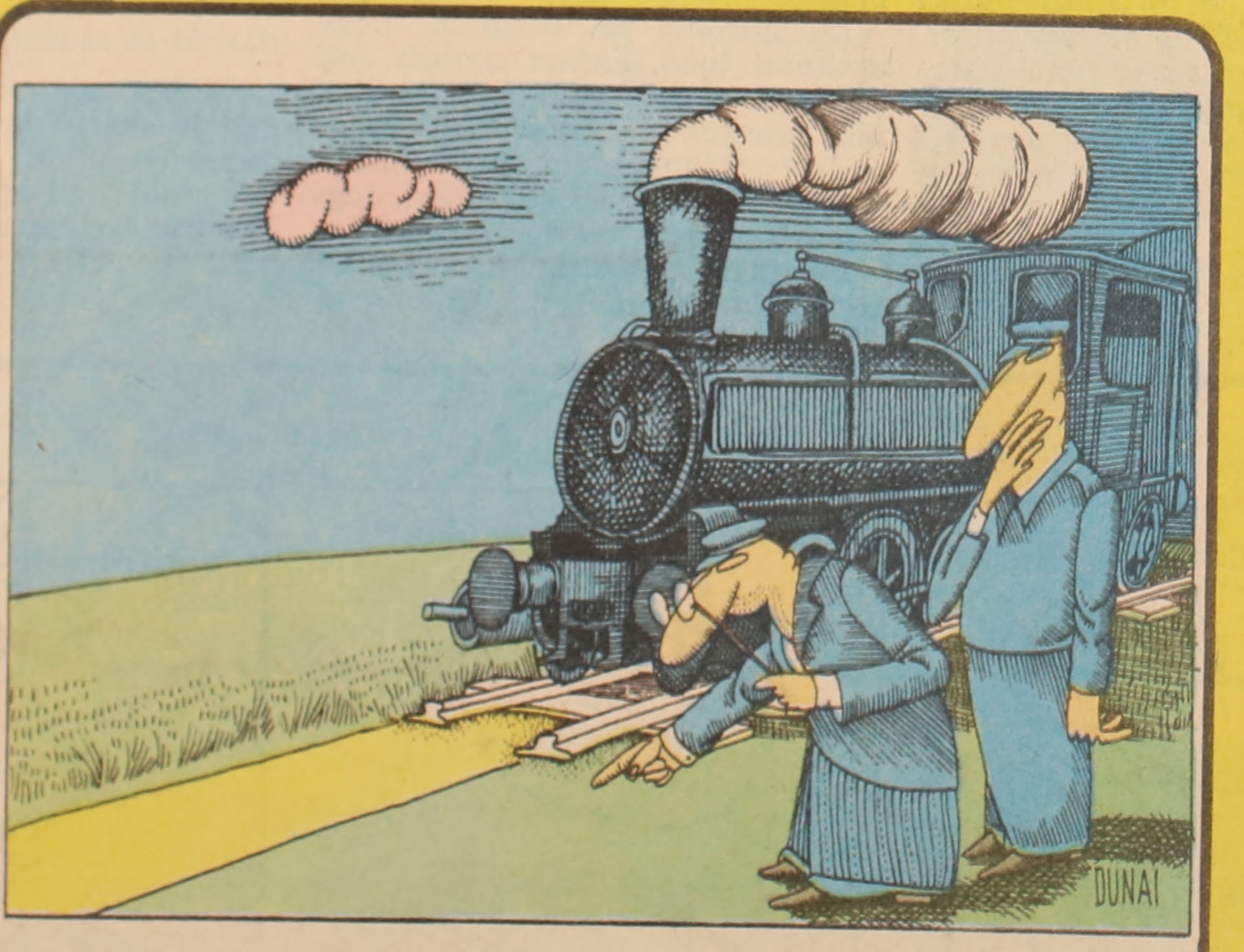

– Úgy látszik, ez holtvágány. . .

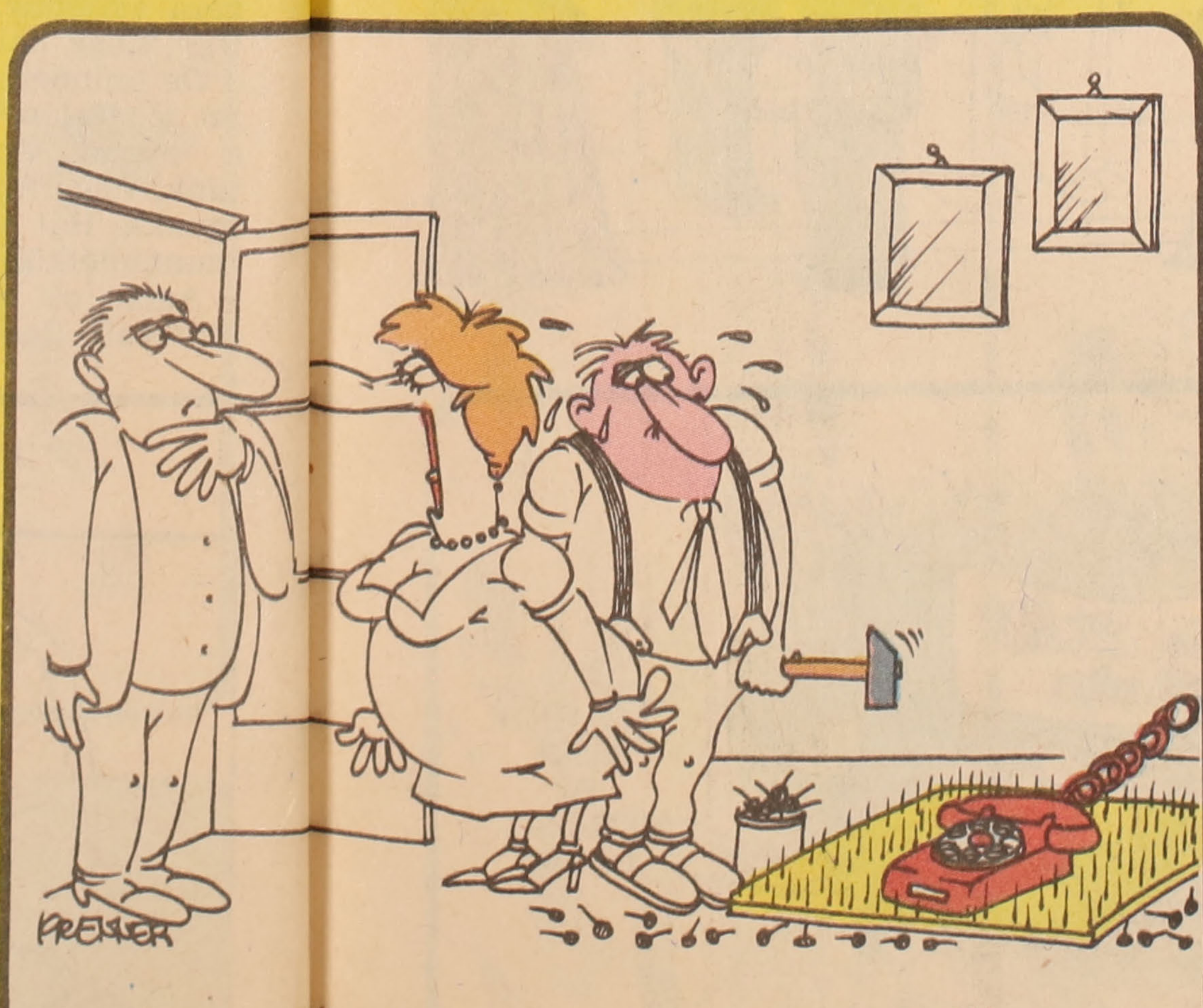

– Mire megkok, már nem maradt pénzünk a telefonálásra. . .

IDÉTLEN IDŐK

Az anyagot rég megrágták és lenyelték, de az évzárót nem tarthatták meg június közepe előtt. Így napjaikat — a tanmenet intenciói szerint — magvas és lelket indító foglalatosságokkal ütötték agyon.

Június 1. Hétfő. Barlangkutatás. Kora hajnalban 497 tanuló bocsátkozik a Szeplőhegy gyomrába. A késői esti órákban a tűzoltók 494 tanulót bányásznak elő ugyanonnét. Két tanuló a Kossuth Lajos utca közepén bukkan föl a főgyűjtőcsatorna aknáin keresztül. Egy tanuló úszva ér partot Baja térségében.

Június 2. Kedd. Járdarajzverseny. A realista alkotásokat a káromkodó házmester slagozza le alkotóstul. A pornókat Rebarbara néni, a rajtanácselnök vakargatja el a tíz körmével. Két hétig az egész kerület Rebarbara nénin röhög.

Június 3. Szerda. Táborélet. Tizenhat osztály tizenhat üstje rotyog az iskolaudvaron. Galilei bácsi, a testnevelő végigkóstolja a gulyásokat, majd háromhetes alvókúrára vonul. A tetőtüzet csakhamar elfojtják.

Június 4. Csütörtök. Jótétnap. 248 tanuló 248 kutyát visz sétálni. 249 kutya 249 tanulót. Utóbbiak közül többen sosem térnek vissza támaszpontjukra.

Június 5. Péntek. Néprajzi kutatóút. Puszika bácsi, a magyartanár reggel nyolckor kiadja az ukázt:

— Hozzatok be egy üstörkés farmatringvonyigót.

Este nyolc óra.

497 tanuló üvölt az udvaron: — Puszika bácsi, mi az az üstörkés farmatringvonyigó?

Puszika bácsi: — Tudja az öregisten!

Június 8. Hétfő. Laktanyalátogatás. Bessemer Guidó vezérőrnagy már délután kettőkor hadműveleti területnek nyilvánítja az iskolát. A tanulók három harckocsit elloptak és csomót kötöttek a messzehordó ágyú csövére.

Június 9. Kedd. Veterántisztelet. 497 tanuló felkeresi a kerület 497 veteránját, hogy választ kapjon a kérdésre: „Hogy vág a bajusz?” Cakk Ede, nyugdíjas válasza: „Veterán az öregapád!” Özv. Kefir Hubertné válasza: „Bajsza van az öreganyádnak!”

Június 10. Szerda. Zsákbanfutás. A kerületi rendelőintézet óránként kér újabb vagon gipszet a központtól. Az ambuláns sebészet a helyi konfekcióüzemtől követel erősítést a sebek varrogatására. Sipirc néni, a vetélkedő versenybírája: — Én azt hittem, hogy a fejükre kell húzni a zsákot.

Június 11. Csütörtök. Iskolakirándulás. A nyolcadik/bé példás kollektivitással letaszajtja a Tarhonyahegy tetejéről a Rozmársziklát. A Rozmársziklá telibetalálja lovag Minderwert Tegezné budiját. Az idős hölgy egyszál pendelyben menekül és rendszerellenes sikolyokat hallat.

Június 12. Péntek. Állathangutánzó verseny. Maci, Frakk, Donald, Plutó, Rózsaszín párduc, Gyalogkakukk, Breki, Kukori, Kotkoda, Süsü, Foxi Maxi, Bubu, Csi, Hu, Kele, Vuk, Akela, Sir Kán, Balu, Háti, Csita, Kántor, Rintin-tin, Kandúr Bandi. A hetedik a tizenhárom tanulója igazgatói megrovásban részesül. Ők Koszinusz faternak, a matektanárnak a hangját utánozták.

Június 15. Hétfő. Sehoda Benedek, az iskola igazgatója találkozik a kerületi főpedagógussal.

Sehoda: — Számítotam rá, hogy előbb-utóbb lefújod ezt a marhaságot.

Főpedagógus: — Ne viccelj, már május közepén telefonáltam, hogy ereszd szélnek a társaságot. A titkárnőddel beszéltem.

Sehoda Benedek lobogó fülekkel nyargal vissza a suliba.

— Prüntyike, miért nem adta át a főpedagógus üzenetét?

Prüntyike, tartózkodó mosollyal:

— Még mit nem? Nekem három fiam jár ebbe az iskolába. Csak nem fogom hagyni, hogy egy hónappal előbb a nyakamba szakadjanak. Mondja főnök, nem tolhatnánk ki július közepéig azt az évzárót?

Peterdi Pál

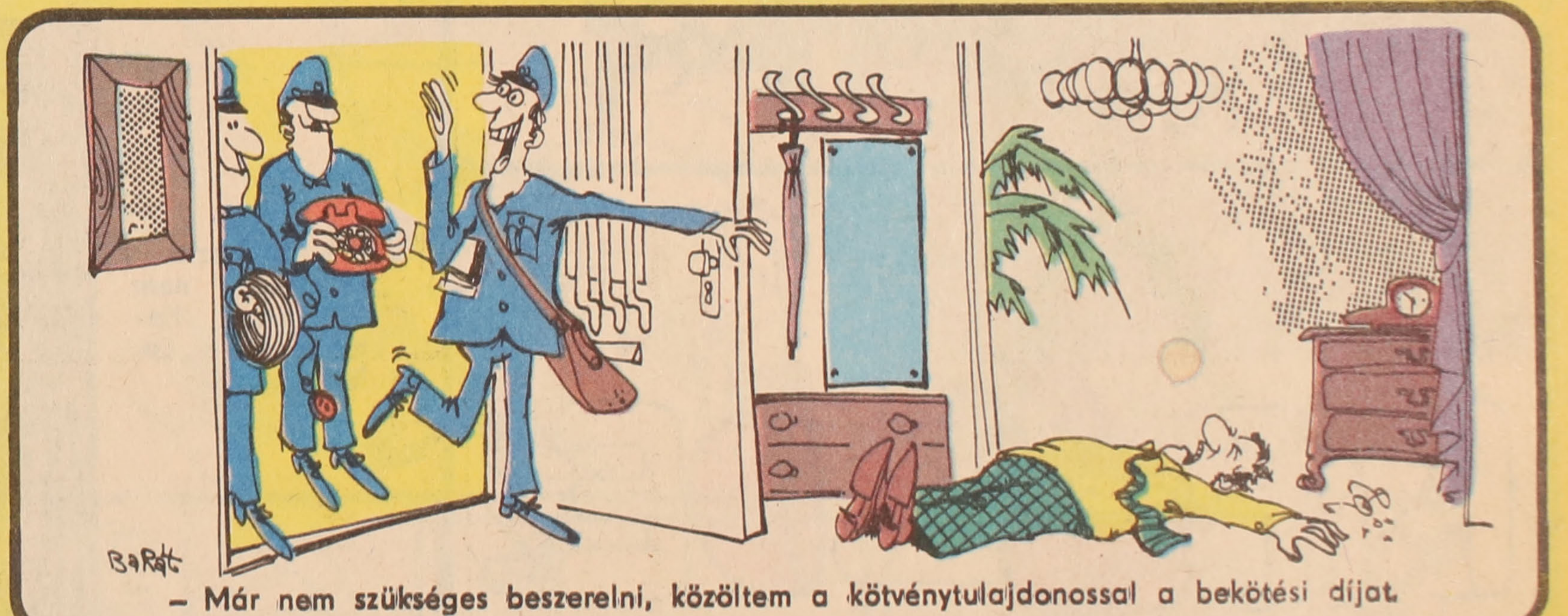

– Már nem szükséges beszerelni, közöltem a kötvénytulajdonossal a bekötési díjat.

MAJD CSAK EGYENESBE JÖVÜNK

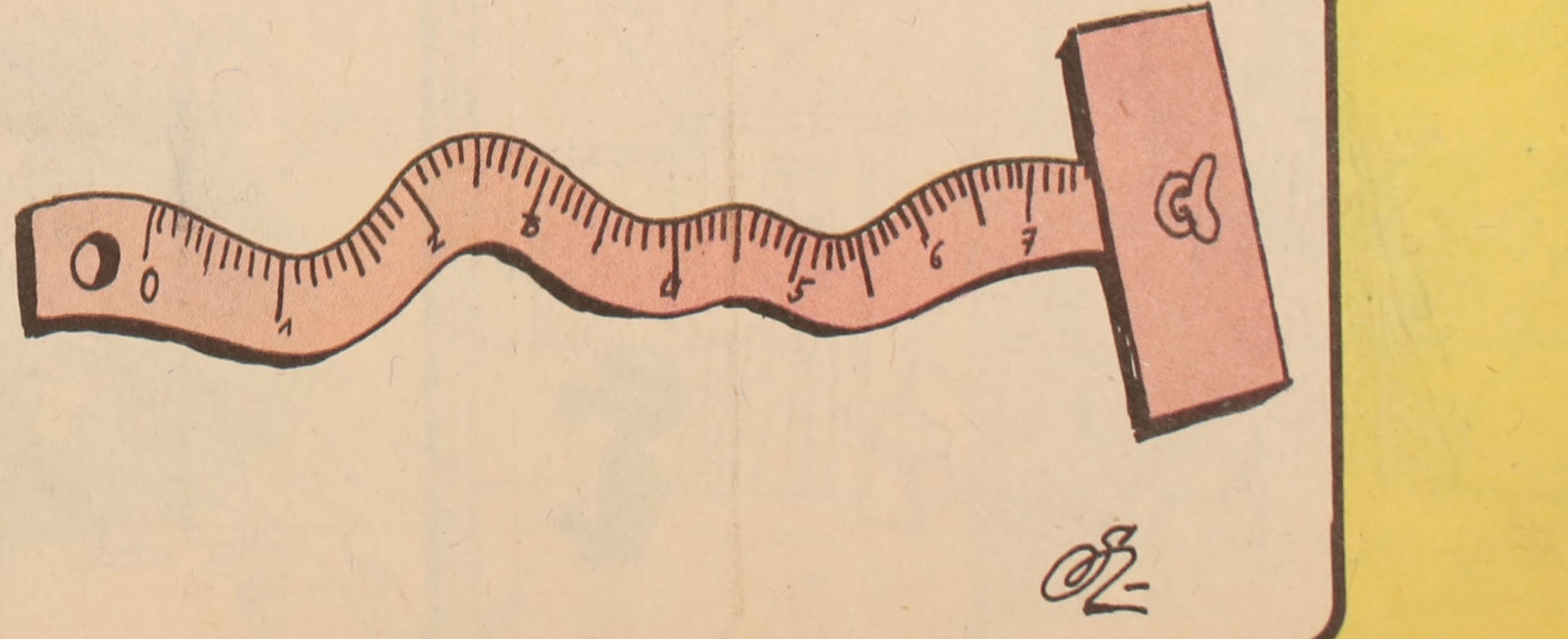

KRENNER ISTVÁN:

NYÁRI BETŰREKLÁMOK

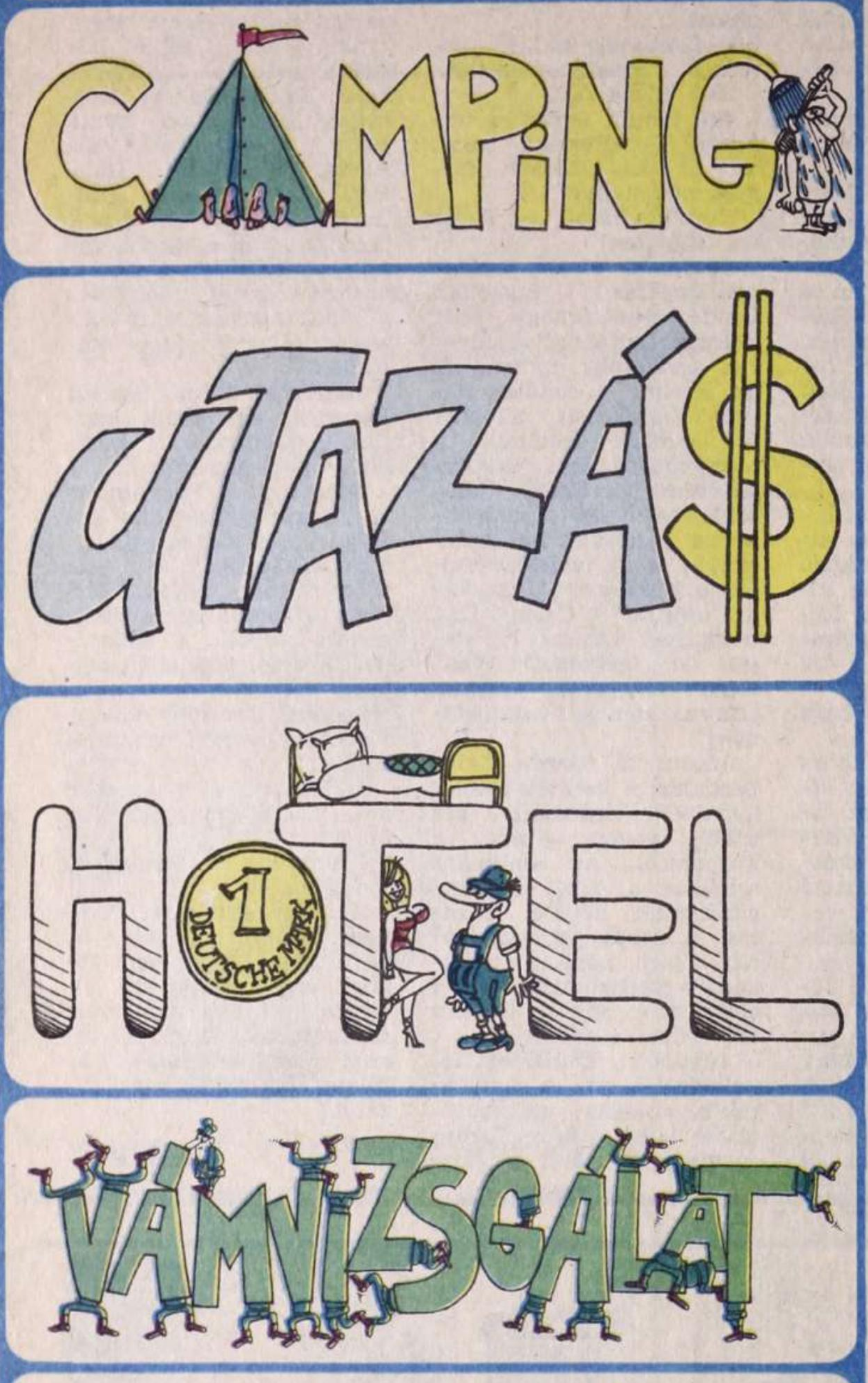

BAKI BAKI HÁTÁN

Mai magyar író művében *„Kálmány Lajos néprajzkutató és Löw Immánuel, a prágai csodarabbi sarjadéká”*-ról olvasok.

Szó, ami szó, ahhoz, hogy az efféle frigy sarjakat teremjen, csakugyan csodarabbi kell.

•

Élet és Irodalom: „Talán valami itt nincs a *legoptimálisabban* szabályozva.”

Talán inkább *megírva* nincs itt valami a „legoptimálisabban” (legeslegjobbaban). Mert én bizony beértem volna egyetlen szerény felsőfokkal — az optimálissal — is, lévén az az optimális.

•

Egy pályázati fölhívásban a *„Váci Mihály Megyei* és Városi Művelődési Központ” elnevezés ötlik szemembe.

Tekintve, hogy Váci Mihályról elnevezett megyénk egyelőre nincs, talán célszerű lenne az intézmény nevét — nyelvünk szellemében — hivatalosan is *Megyei és Városi „Váci Mihály” Művelődési Központ*-ra változtatni.

•

A muhi csatával kapcsolatban olvasom a Magyar Nemzetben: „1941-ben, *a 70. évfordulón* két ónodi patrióta állított fel egy kopjafát *a helyszínen, amit a második világháború elsodort.”*

Jó, tudjuk, hogy a csata nem 1871-ben zajlott le, vagyis, hogy a 70-es szám után véletlenül lemaradt a második nulla. De az már meglepő, hogy egy háború, mely — szentigaz — sok mindent elsodorhat, ezt egy helyszínnel is képes megtenni.

Rádióbéli hír egyik mondata: „A nyugdíj nagysága *a gyárban töltött évektől és jövedelemtől* függ.”

Így hát, ha valaki semmiféle jövedelmet nem töltött a gyárban, már nem is kaphat nyugdíjat?

•

„Haggyatok olvasni” szerepel a Rakéta regényújság egyik keresztrejtvény-megfejtésében.

Higgyék el a szerkesztők: jobb, ha a jövőben nem *hagyják* (jével) megjelenni lapjukban az ilyen botrányos helyesírási hibákat. Sőt, a helyükben még azt is kerülném, hogy a Dél meg az Észak keresztrejtvényeimben mint „két évszak” szerepeljen.

•

A Filatéliai Szemle egyik olvasólevelében szerepel, hogy 1770 körül Párkány *„vendéglője 12 ággyal várta vendégeit”*.

Mielőtt bárki arra gyanakodnék, hogy azidőtt a lepedőket használták abrosznak és viszont, sietek megnyugtatni az olvasót, hogy nyilván nem egyszerű vendéglőről, hanem *fogadóról* óhajtott írni a kedves levelező.

•

„Megpendültek a sporteredmények” — jelenti valamilyen érdekes új nyelven a tévé műsorvezetője.

Hát, ha megpendültek, akkor bizonyára szépen szólhattak. Nyilván szebben, mint az, aki bekonferálta őket.

Tímár György

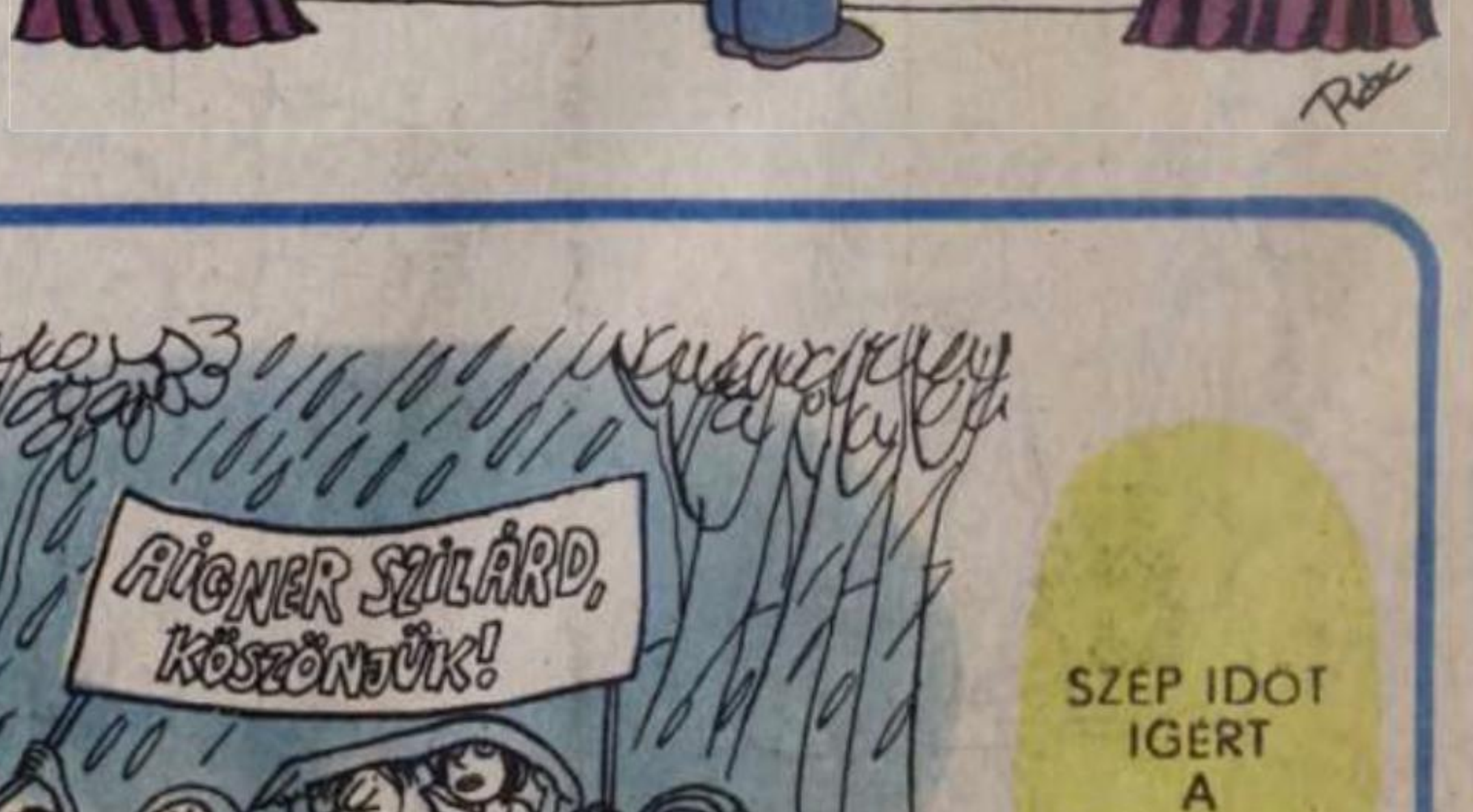

– Hányszor mondjam, nem Váci utca, hanem Váci út, felelj neki.

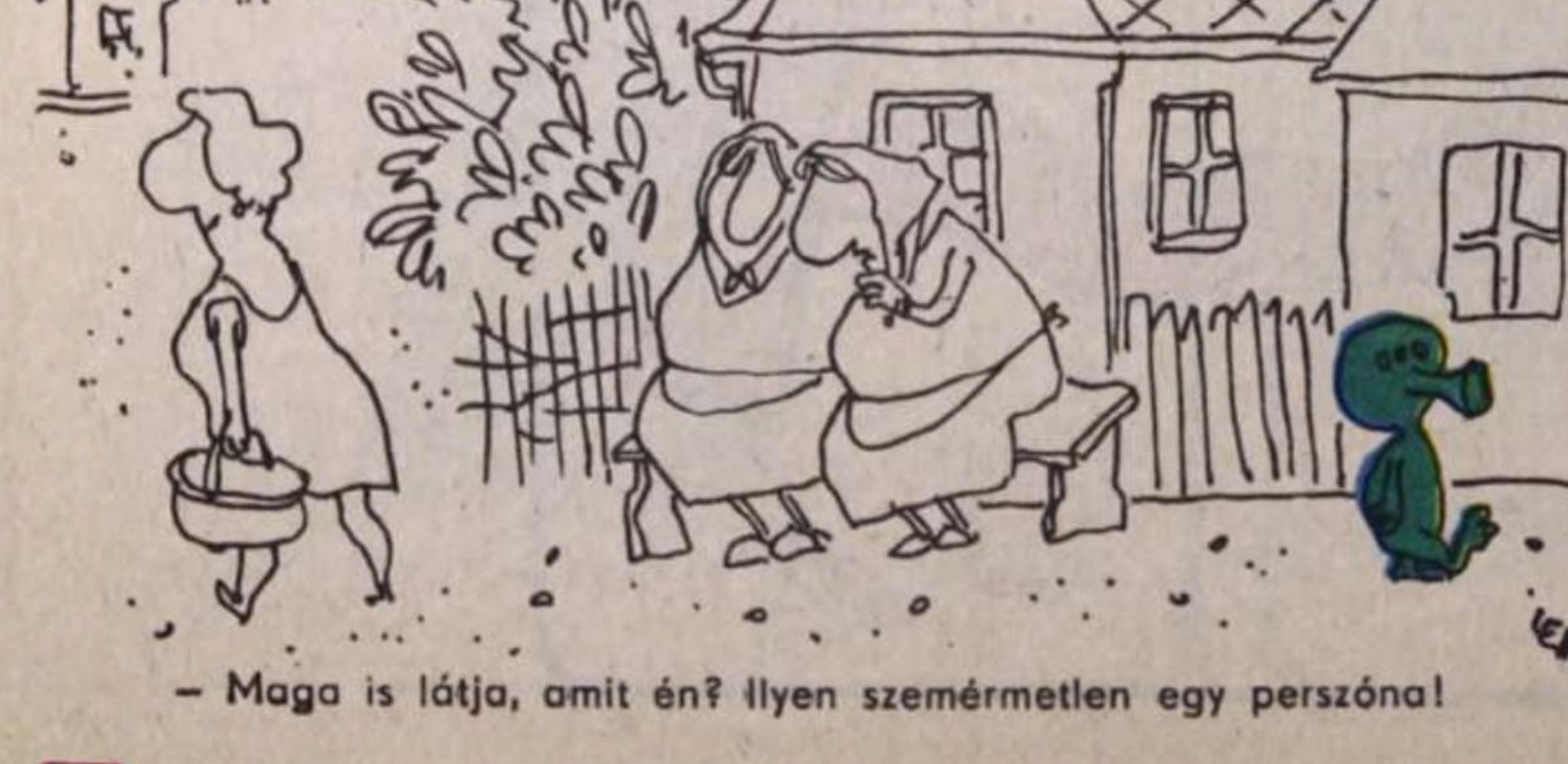

– Maga is látja, amit én? Ilyen szemérmetlen egy perszóna!

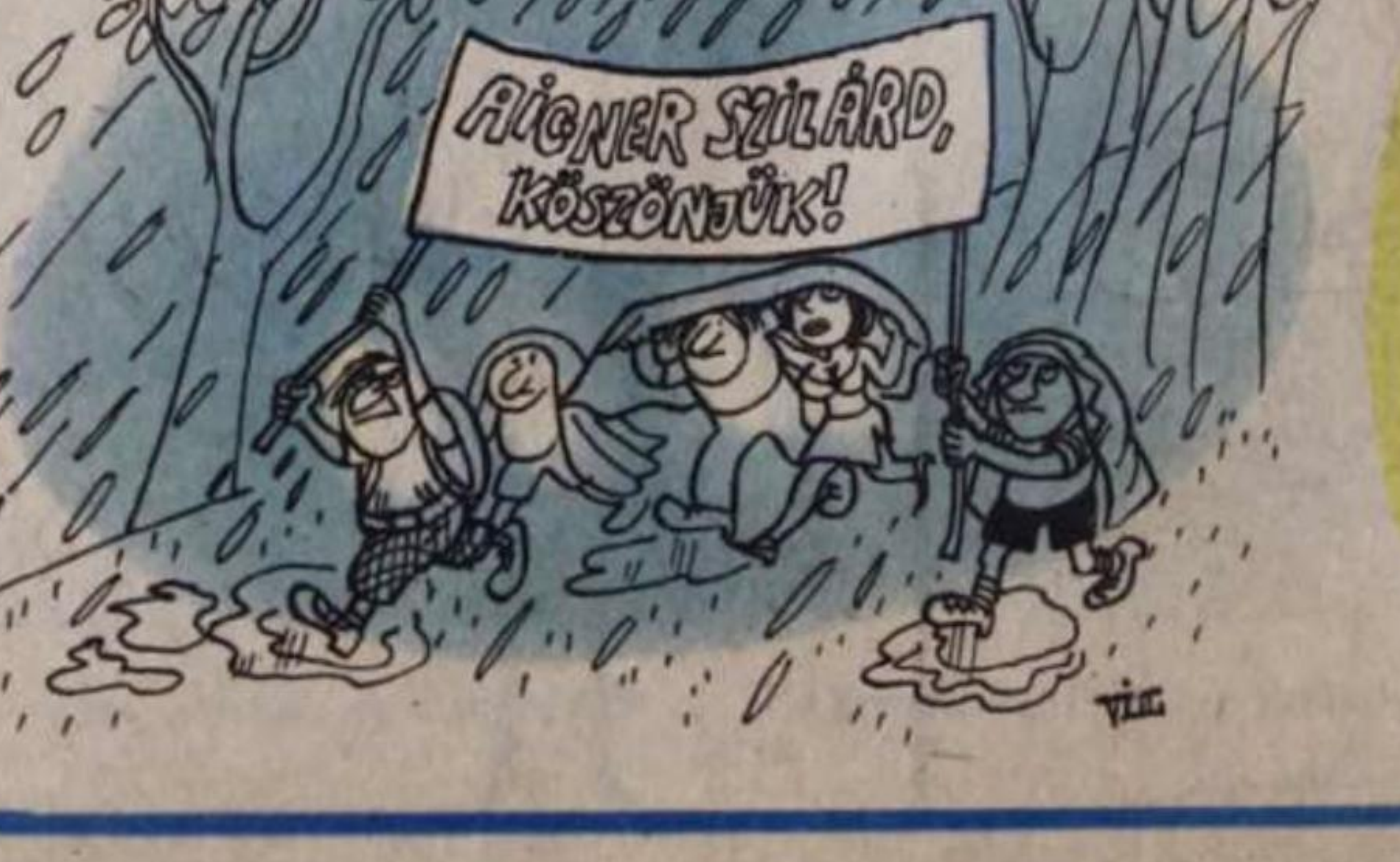
AIGNER SZILÁRD, KÖSZÖNJÜK!

SZÉP IDŐT ÍGÉRT A METEOROLÓGIA

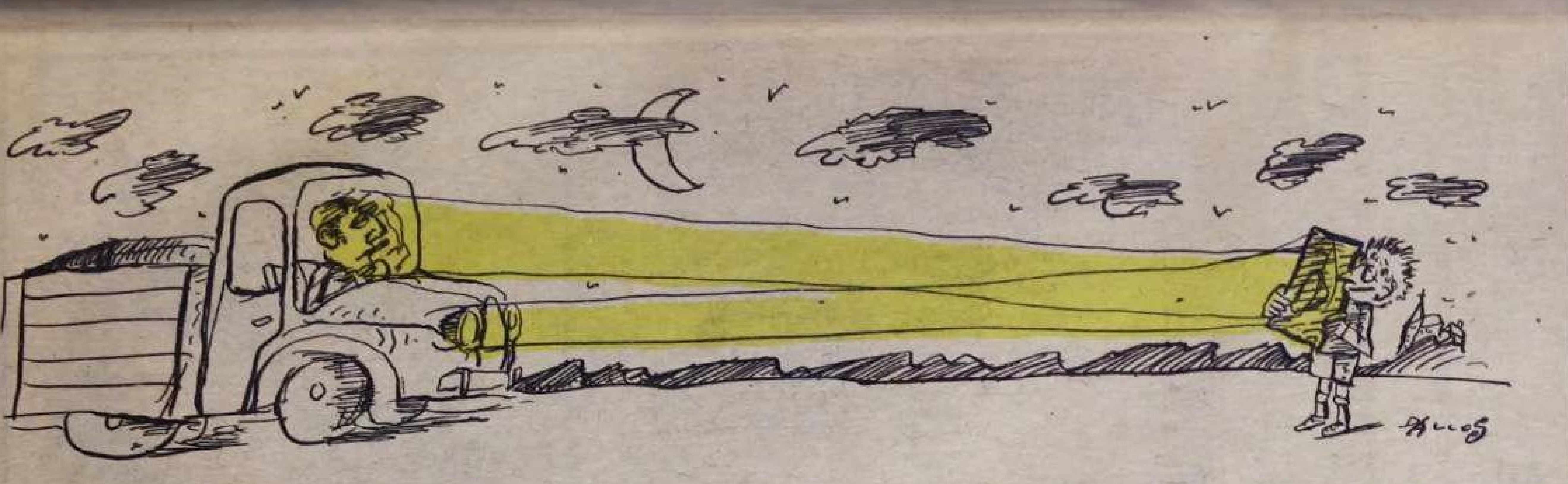

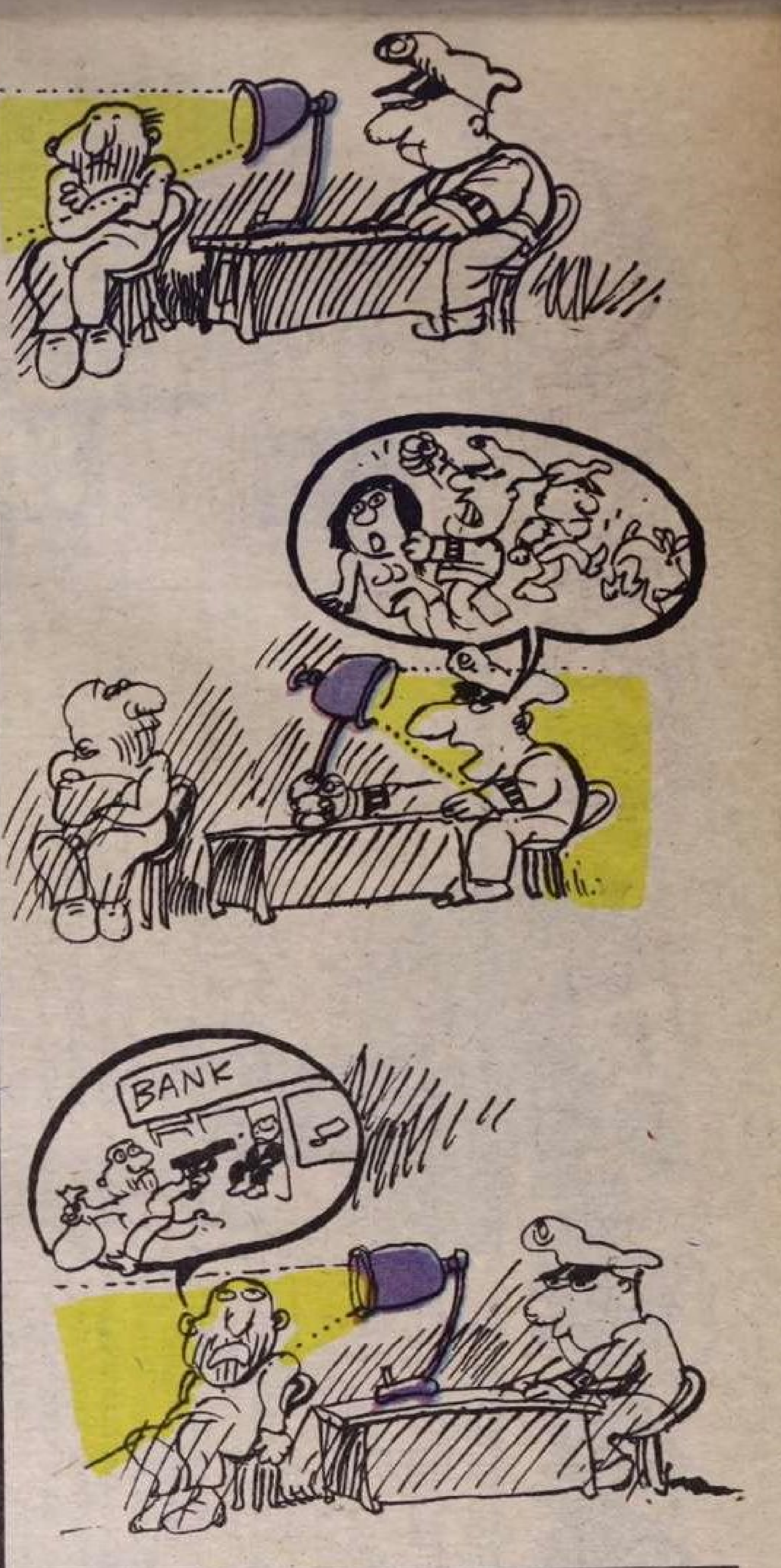

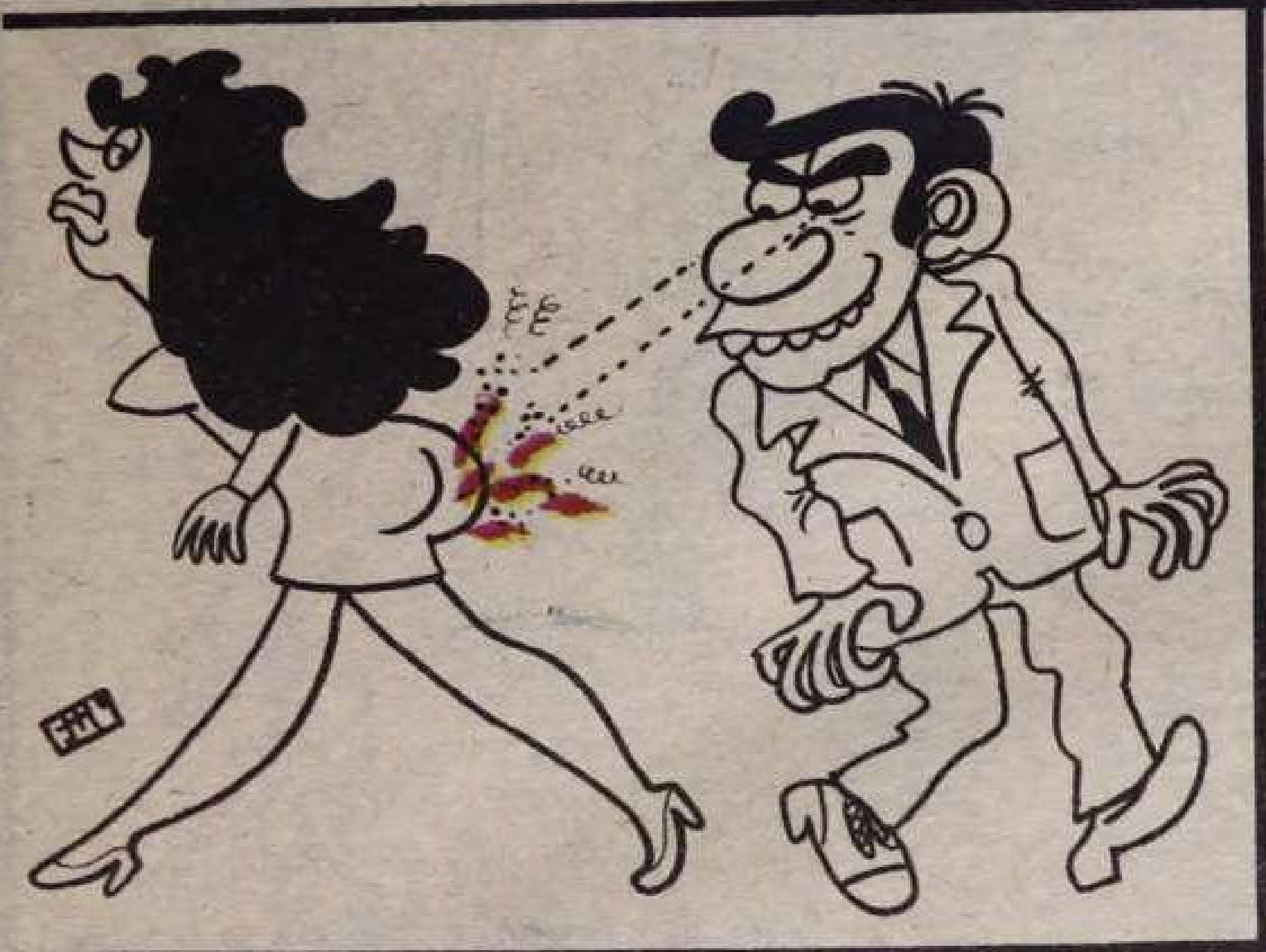

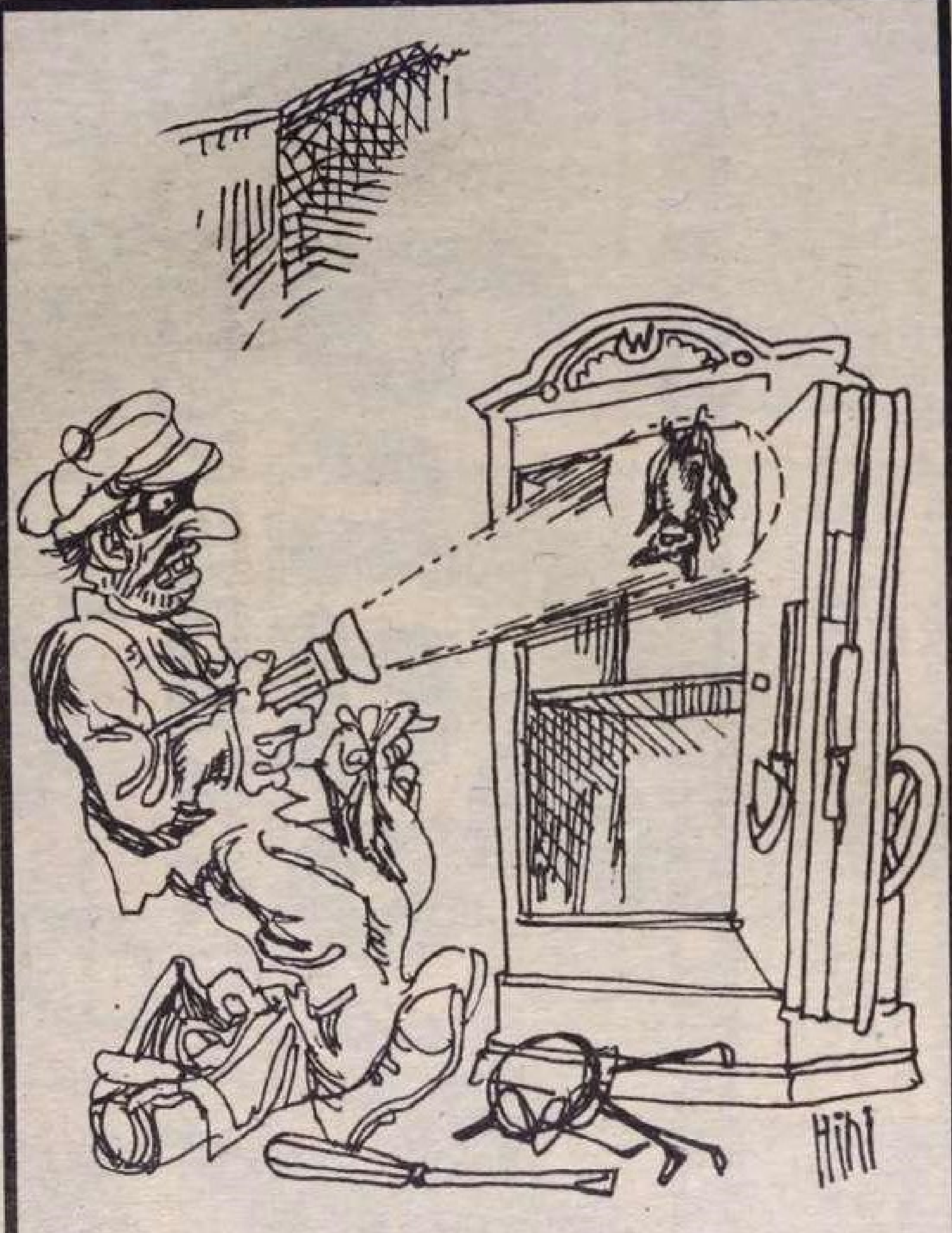

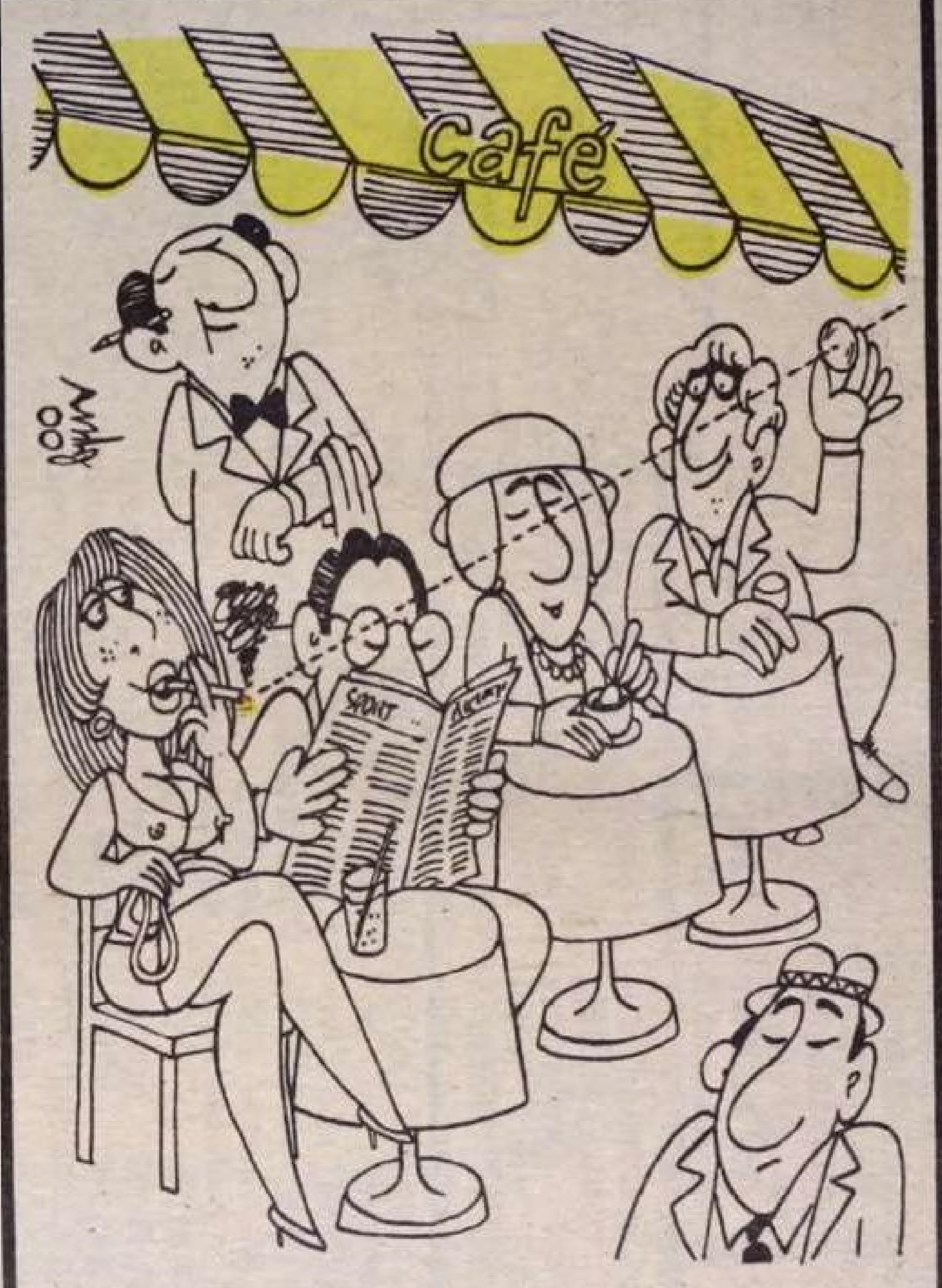

DALLOS,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
LEHOCZKI

PARK-PANORÁMA

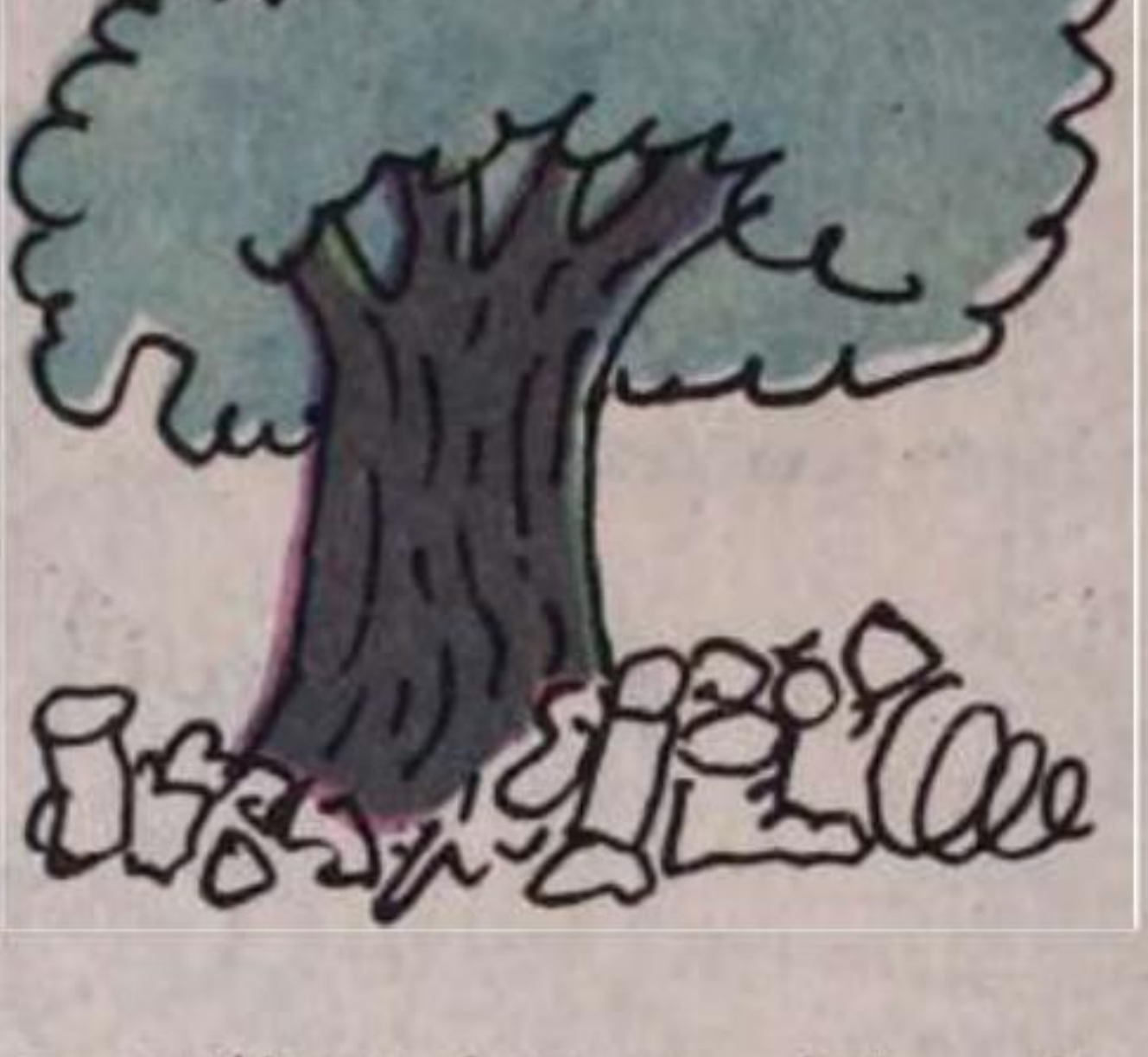

A civilizált világot minősíti, hogy polgárai miket dobálnak el. Például a parkokban. Fejlődésünk e téren szembeszökő. Fölkerestük Hogyismondjam Elemért, a Fővárosi Parkkokszoló Intézet főosztályvezető-helyettesének helyettesét, szóljon idei terveikről, olvasóink feldühítése céljából.

— Azt hiszem, idén fokozzuk a budapesti és a nagyobb vidéki városainkban hervadozó parkok kosszerűsítését.

— Talán korszerűsítését?

— Azt már régen nem. De a koszt törekszünk szerűsíteni, ma jobban, mint tegnap. A külföldiek már az elmúlt években is megcsodálták, mennyi minden van nálunk, amit dolgozó népünk kellő hatékonysággal eldobál. Ki hol éri. Harminc évvel ezelőtt még tiszták voltak parkjainkban a virágágyások, a füvek, a bokrok, mert nemigen volt mit elhajigálnunk. Ma már nem okoz gondot elnyűtt tornacipőt, ócska rekamiét — rézrugókkal! —, menyasszonyi fátyolt, tüdőszűrésre szóló behívót, lámpás rádiókészüléket, pókhálós öreg csillárt, rengeteg nejlonszatyort, napi- és heti sajtót, szétvert telefonfülkét, kizsigerelt nagymamát, totálkáros Trabantot és gyermekhajtányt, döglött macskát és élő ebektől származó kutyagumit teríteni a parkok füvére, térdig érő magasságig! Persze, idő kell a felzárkózáshoz a fejlett országok szintjén, nálunk még egyelőre manufaktúrális módszerekkel megy a szemetelés, de sikerült néhány szemétszóró berendezést vásárolnunk. Ezeket reggel a szemetet gyűjtő kukákhoz kapcsolja egy elmés szerkezet, minek folytán a begyűjtött szemét gombnyomásra szétrepül, a szélrózsa minden irányába. Így a parkokon kívül tovább növelhető a kosz az utcákon, a főbb útvonalakon is, amire eddig nem volt elég munkaerőnk.

— Sajnos, szemetelő honfitársaink nem tudják, hogy például a műanyag nem rothad, ezért teljesen felesleges vastagon beteríteni a szobrok, műemlékek környékét eldobált flakonokkal, sőt, borosflaskákkal és sörösüvegekkel, de még sörös dobozokkal is, mert ettől úgyse lesz büdösebb a környék. (Megunt és bélefoszlott paplanok, ágyneműk, fehérneműk eldobálása már reménytelibb próbálkozás.) Az efféle hulladékok nyílt tárolásának csak akkor van némi haszna, ha utána mezítlábas óvodásokat terelünk a nyitott konzervdobozokkal és sörösüveg-szilánkokkal terített közterületre. De kevés az óvónő is, aki tereljen.

— Mik a kilátásaink? Lesz elég szemetünk, amit eldobáljunk?

— Szerintem, ha mindenki odafigyel, elég a hazai mennyiség is, de tudvalevő, próbálkozunk külföldről szemetet importálni, és nálunk elhelyezni, ahol még nincs elég. Többször hallom magam is, hogy némely könyvekre, tévédarabokra, filmekre azt mondják: „Ez szemét!" Eddig rendben is lenne a dolog, de miért maradunk ennyiben? Ha szemét, ki vele a parkjainkba, kapualjakba, csillogó portállal épített üzleteink elé, a közterületekre! Ha lustálkodunk, sose temetnek el bennünket a szeméthegyek. Én azonban, ahogy körülnézek, azt mondom, ne csüggedjünk: van remény!

Alföldi Imre

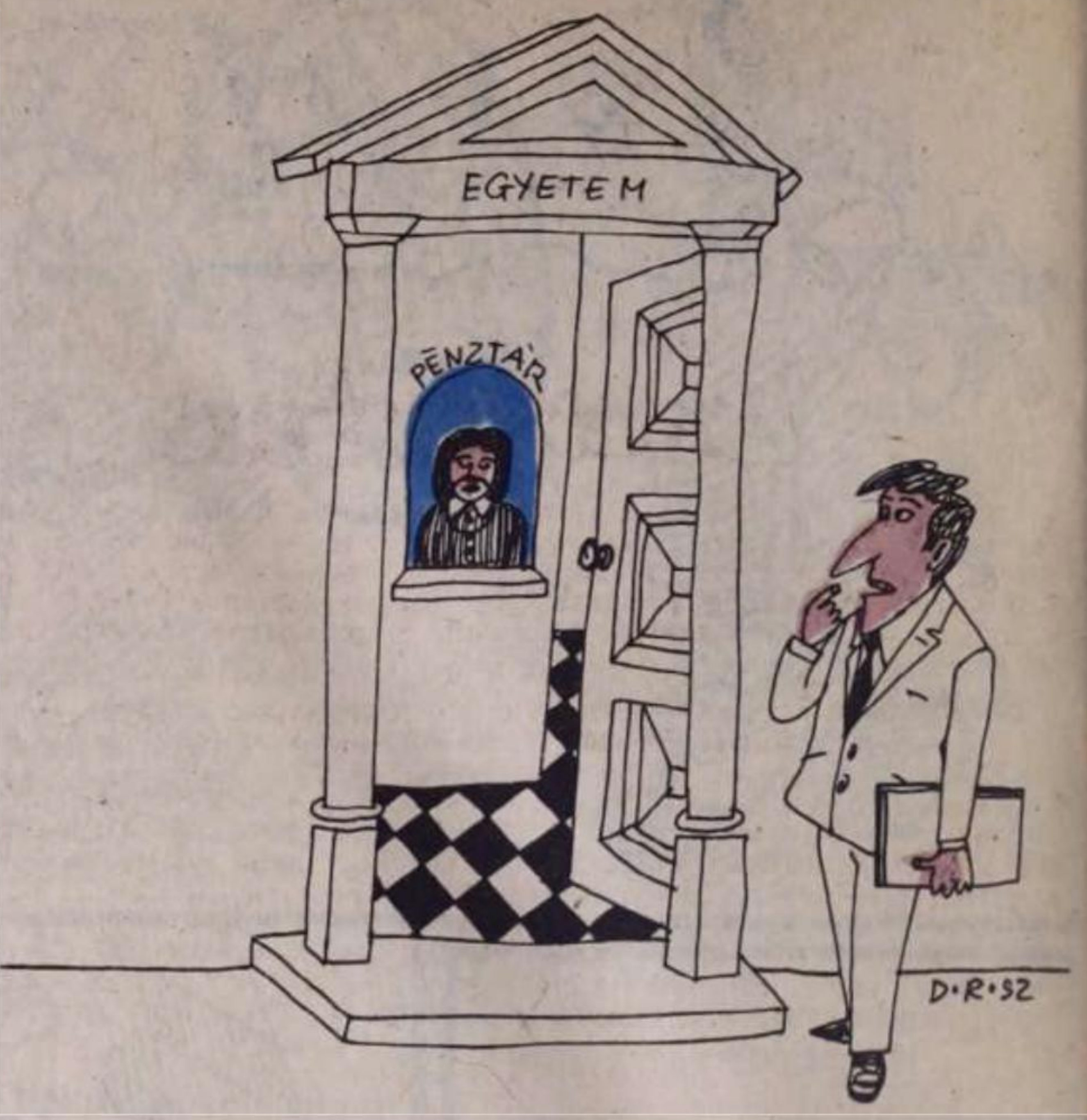

SZAKMAI ÁRTALOM

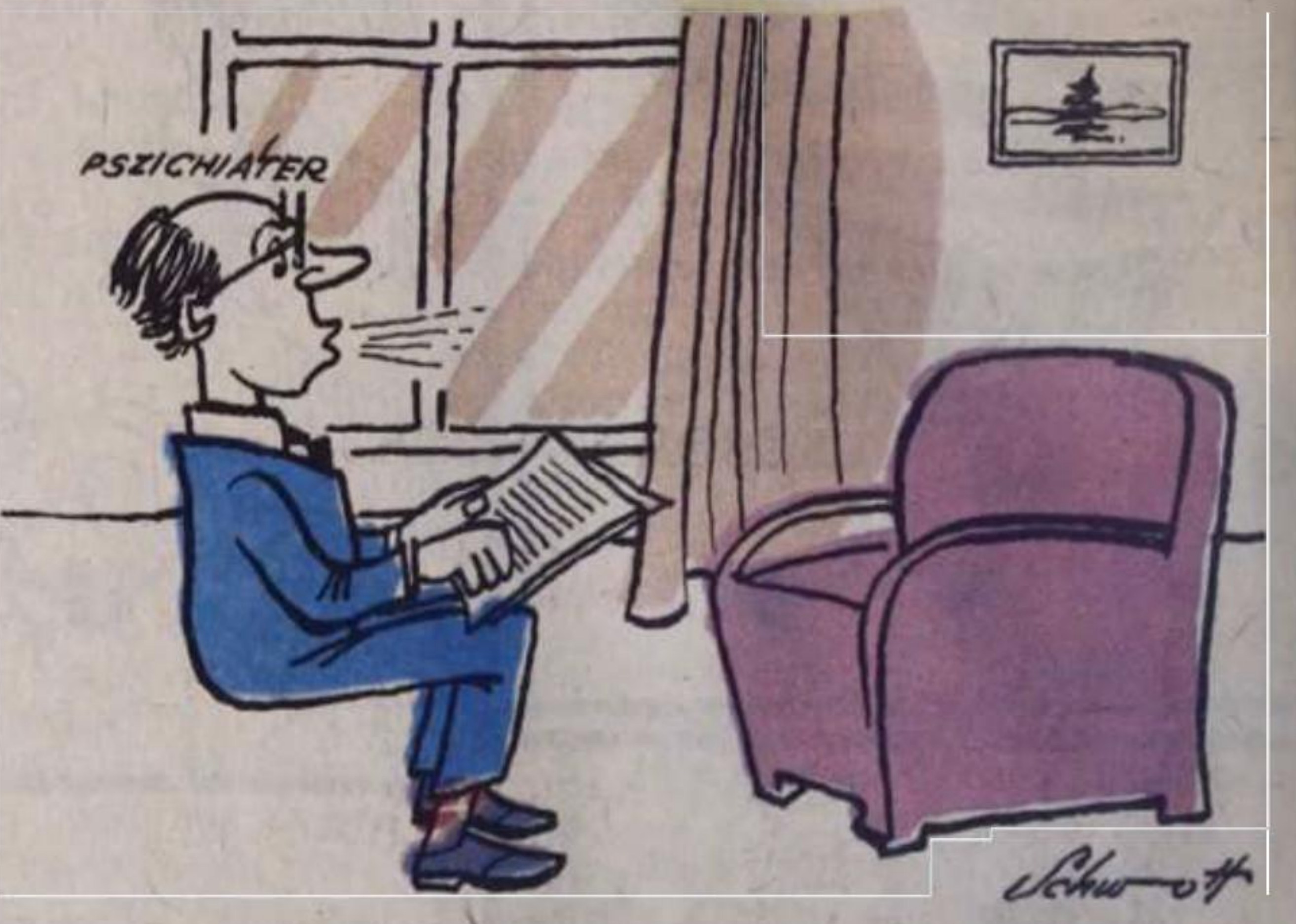

— És mióta vannak ezek a hallucinációi?

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

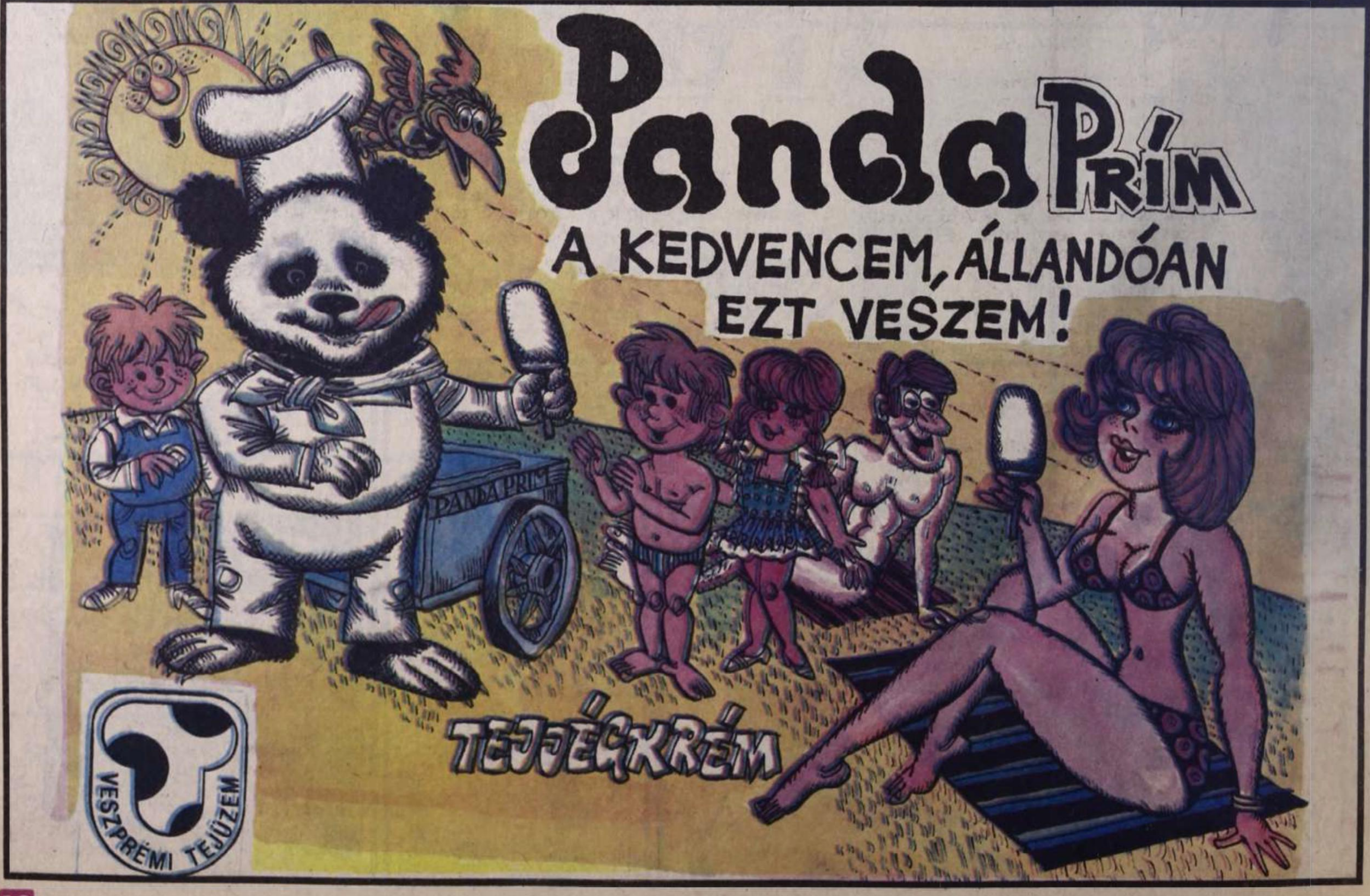

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Tollasbál 1978-as és 1980-as számát; — Gépkocsiba szerelhető biztonsági gyermekülést; — Moldova György Rongy és arany, Az elbocsátott légió, Hajósok éneke, Tisztelet Komlónak, Az Őrség panasza, Égi szekér, Ellenszél I—II. című könyveit; — Robert Merle: Moncada c. művét; — Asterix füzeteket.

KÍNÁLNAK: Tesla NC 420. típusú lemezjátszó sasszét; — 200 literes olajoshordókat; — 20, 25 és 50 literes olajoskannákat; — 220 literes boroshordót; — Szőlőprést; — Teatűzhelyet; — 4 db állványlétrát; — 2 db kárpitozott fotelt; — 21 hónapos, törzskönyvezett, kuvasz szuka kutyát; — Az IPM 1976/6., 1977/1., 1978/6., 7., 11., 1980/3., 4., 6., 8., 9., 11., 12., 1981/2., 4., 5., 7., 9., 12. számait, 1982., 1983., 1984. teljes évfolyamatit, 1985/1., 2., 3., 4., 5., 6., 9. és 1986/1., 2., 3., 4., 7. számait; — Jó állapotban levő gyermekrekamiét; — Világos színű ágyneműtartós szekrényt; — Japán gyártmányú, sztereó sétálómagnót; — A Fotó c. lap 1968-tól 1981-ig terjedő évfolyamait; — Fül mögé helyezhető hallókészüléket, teljes felszereléssel; — 220 db-os miniüveg-gyűjteményt; — Pipákat (köztük egy 1811-ből származó tajtékpipát; — Régi, (kb. 150 éves) szabóvasalót; — Kávépörkölőt; — Régi, szép könyveket.

CSERÉLNEK: Sci-fi újságokat (külföldieket is) Asterix füzetekre; — Jó állapotban levő gyermekheverőt és egy világos színű ágyneműtartós szekrényt működőképes ingaórára; — VIC 20. típ. computert (a computerhez bővítő, cartridge + játékprogramok) kétkazettás rádiós magnóra; — Az IPM 1976—1986. között megjelent egyes számait a Galaktika 1—7., 27—44., 48. és az 1986/2—3. számaira.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

A BUSZSOFŐR BOSSZÚJA

Páratlan módon lettem rendreutasítva 1987. május 15-én, délután fél ötkor a Lehel utcai villamos végállomáson a 12 V villamospótló autóbusz (rendszáma: BU-04-83) vezetője által.

Egymás után álltak bent a buszok, az első már megtelt, s én, mindkét kezemben tömött szatyrokkal már nem akartam arra felszállni. Az említett BU-04-83 rendszámú busz állt közvetlen mögötte, nyitott ajtókkal. Boldogan felléptem az üres kocsiba, de a vezető utamat állta. „Erre majd csak akkor lehet felszállni, ha az első elment" — mondta. Rövid vita következett, melyben a nehéz szatyrokra hivatkozva kértem, hadd foglaljak helyet, de a sofőr hajthatatlan maradt.

Töredelmesen bevallom, én bizony ennek ellenére bementem a busz belsejébe és leültem. Ekkor következett a példás büntetés. A vezető közölte, hogy akkor ő tesz velem egy kört és kiáll. A csúcsforgalom kellős közepén. Nem szólt hozzám egy szót se, ígéretét beváltva tett egy kört és jó messze az eredeti végállomástól a templom oldalán leállt és elhagyta a buszt. Rövidesen két szerelőt hozott, azok bütyköltek valamit, aztán tettünk még egy kört, most már a szerelőkkel együtt. Ezután ferdére állították a 12 V jelzésű táblát és magamra hagytak újból, szó nélkül. Húsz percig üldögéltem — legalább jól kipihentem magam — és feladtam.

Bűntudattól gyötörve visszaballagtam a végállomásra és ott, immár törvényesen, felszálltam egy másik buszra.

Végül is rendnek muszáj lenni: az utas oda szálljon, ahova mondják!

Nagy Veronika
Budapest

KRIMIVITA

MÉG TÖBB KELLENE

Nem értem, miért játsszák meg magukat mindazok a felelőtlen szülők, akik annyira krimiellenes nézetet vallanak. Elfogulatlan szemléletű ember számára nyilvánvaló, hogy a krimiknek semmi köze nincs a bűnözéshez. Sőt, szerintem még visszatartó erő is, mert láthatjuk, hogy minden — akármilyen ravaszul kitervelt és elkövetett — bűn elnyeri méltó büntetését. Én azt hiszem, elsősorban a szülői nevelés és a rossz társaság — akik talán nem is néznek se mozit, se tévét — a hibás a bűnözés növekedésében.

K. S.
Debrecen

MARADJANAK!

Könyörgök, ne tiltsanak el bennünket a kedvesen pojácás Starskytól és Hutchtól, az agyafúrt Columbótól, a mindig elegáns Derricktől, a feleségét imádó Petrocellitől!

Galgóczy József
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

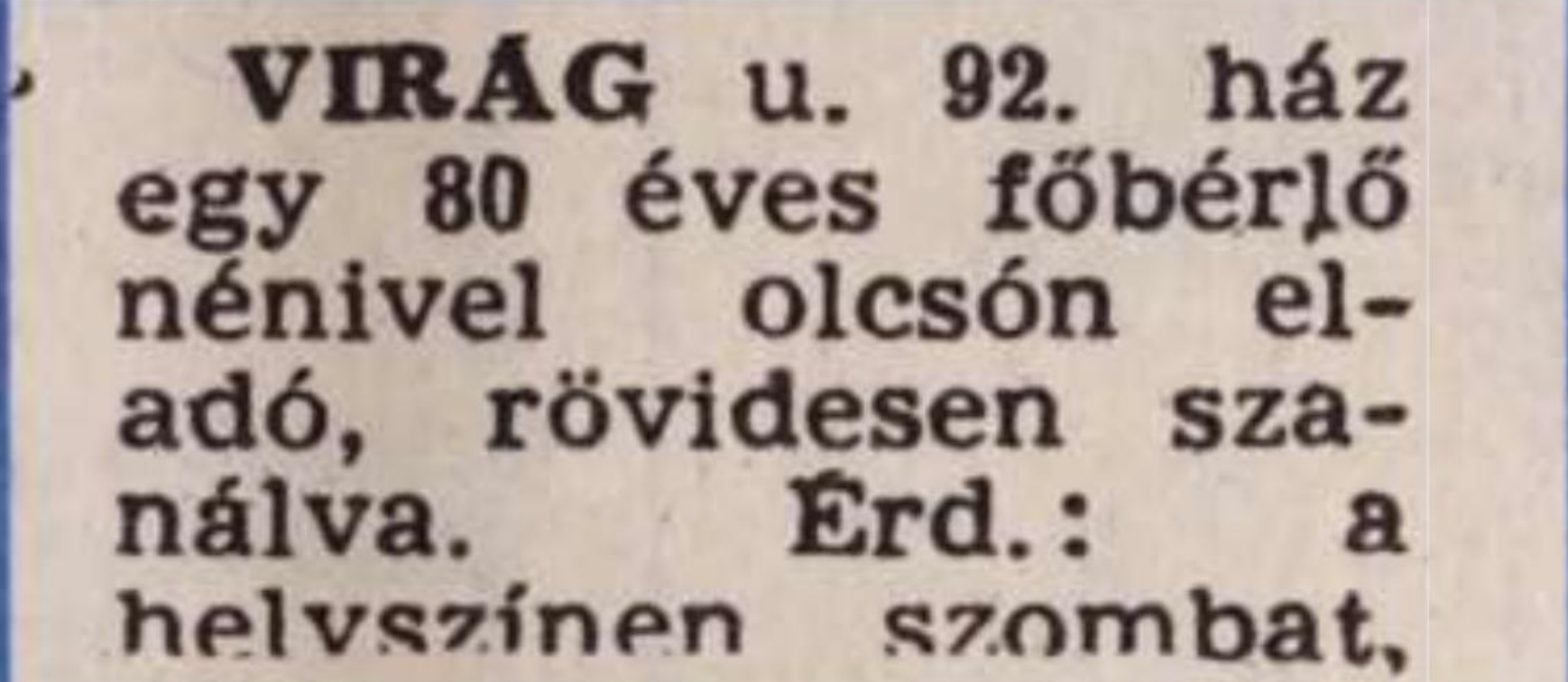

VIRÁG u. 92. ház egy 80 éves főbérlő nénivel olcsón eladó, rövidesen szanálva. Érd.: a helyszínen szombat,

Rossz vicc!
(A Kelet-Magyarországból ollózta Jock János, nyíregyházi olvasónk)

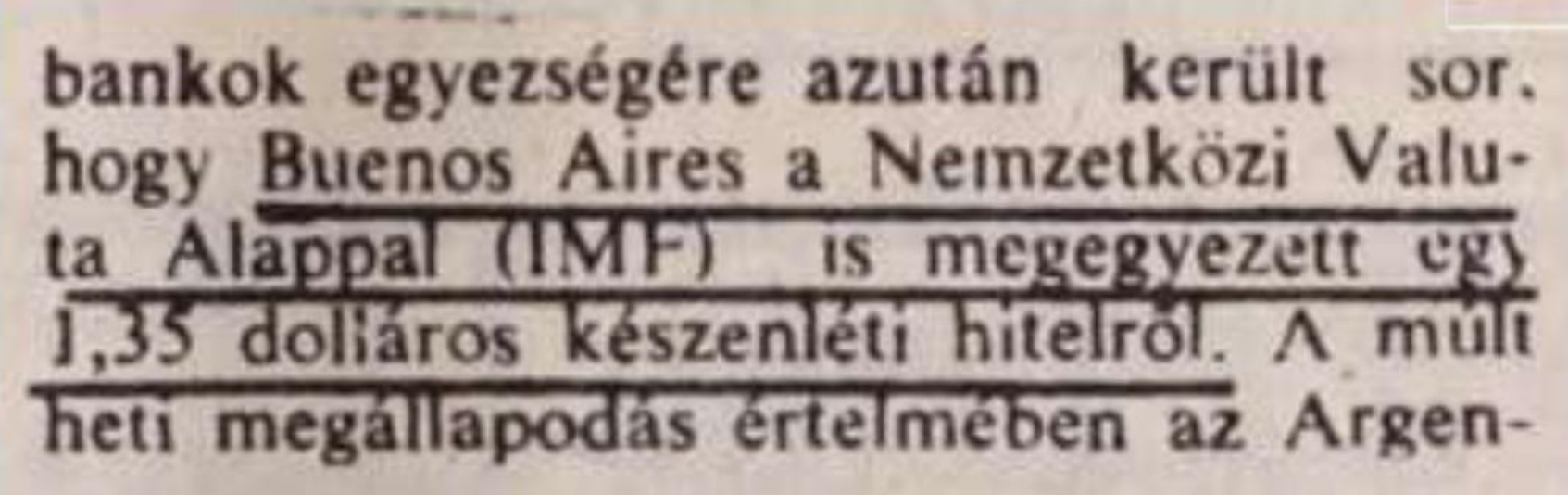

bankok egyezségére azután került sor. hogy Buenos Aires a Nemzetközi Valuta Alappal (IMF) is megegyezett egy 1,35 dolláros készenléti hitelről. A múlt heti megállapodás értelmében az Argen-

Nagyvonalú tranzakció!
(A HVG-ben fedezte fel Fazekas Sándor, nyíregyházi olvasónk)

Evezősök hosszú távon

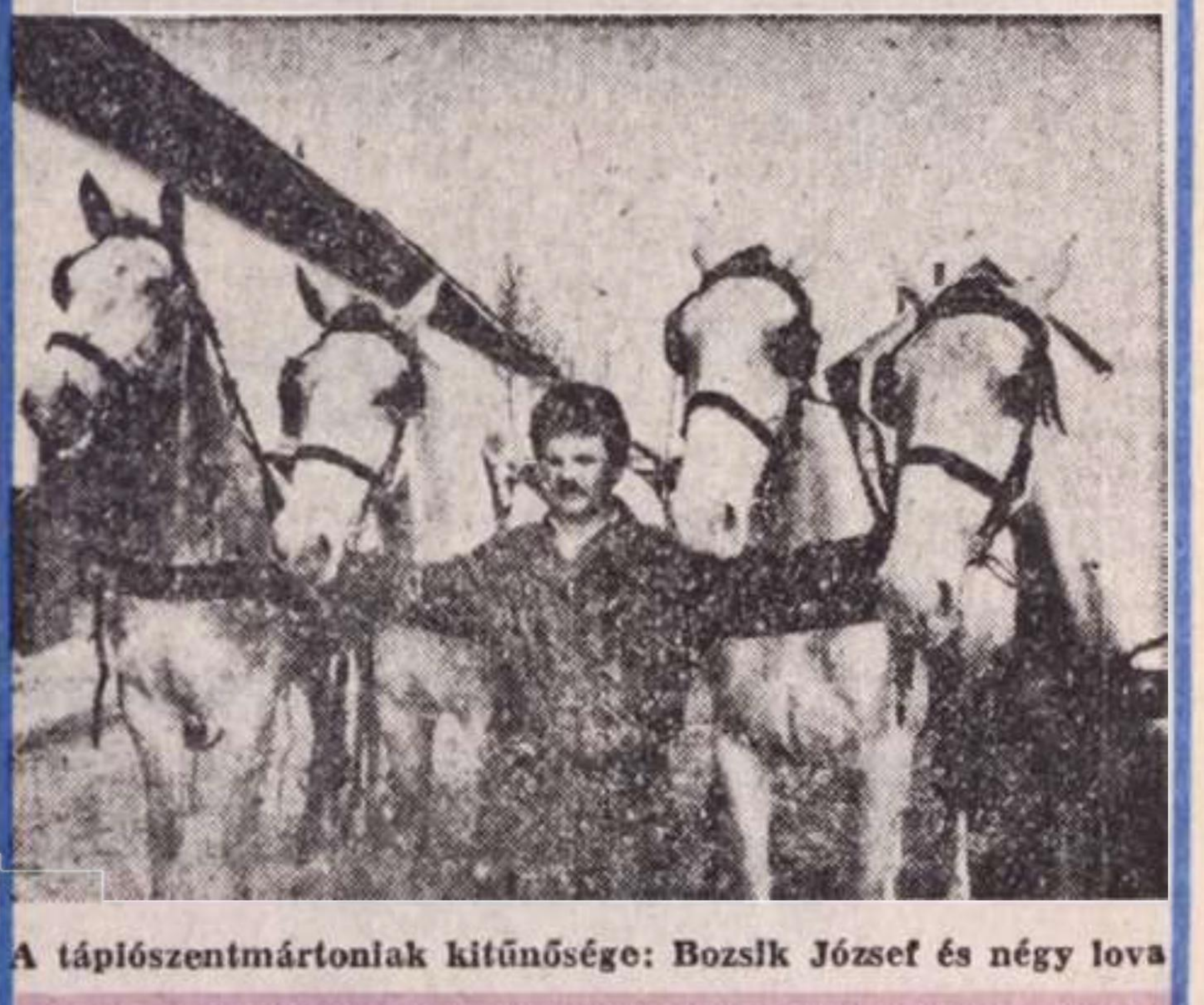

A táplószentmártoniak kitűnősége: Bozsik József és négy lova

Ez kormányosnégyes lehet. Hátul a négyes, középen a kormányos.
(Beküldte Rottenhoffer Mihály, domonyi olvasónk)

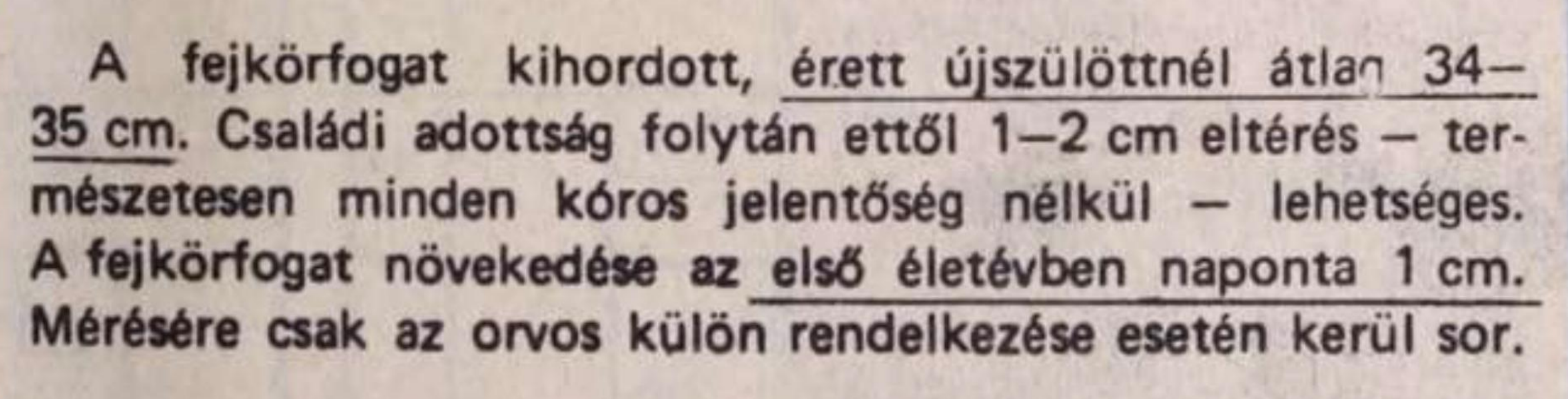

A fejkörfogat kihordott, érett újszülöttnél átlag 34—35 cm. Családi adottság folytán ettől 1—2 cm eltérés — természetesen minden kóros jelentőség nélkül — lehetséges. A fejkörfogat növekedése az első életévben naponta 1 cm. Mérésére csak az orvos külön rendelkezése esetén kerül sor.

Egyéves korára tehát 399 cm szegény kisgyerek fejbősége. Innét származhat a szólásmondás „Ekkora a fejünk!"
(A Csecsemőgondozás, nevelés c. tankönyvben fedezte fel R. Tóth József, pápai olvasónk)

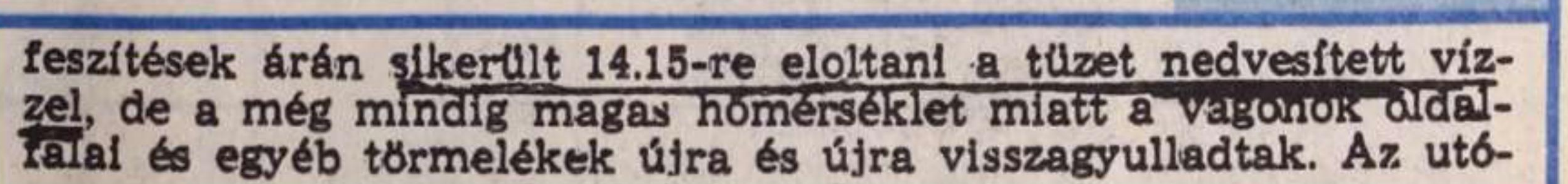

feszítések árán sikerült 14.15-re eloltani a tüzet nedvesített vízzel, de a még mindig magas hőmérséklet miatt a vagonok oldalfalai és egyéb törmelékek újra és újra visszagyulladtak. Az utó-

Célszerű! Szárított vízzel talán 14.30-ra sem sikerült volna.
(A Tűzvédelem c. folyóiratban találta Schvajda István, tiszaföldvári olvasónk)

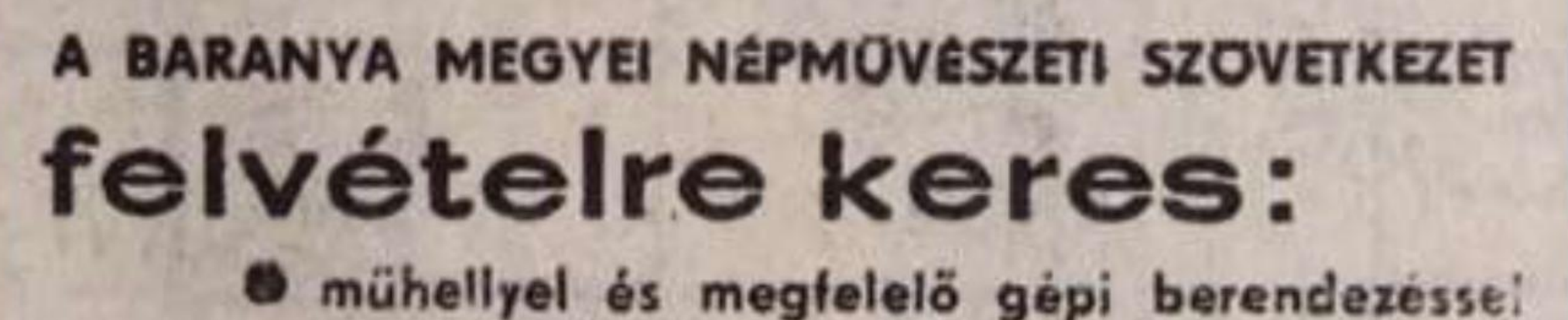

A BARANYA MEGYEI NÉPMŰVÉSZETI SZÖVETKEZET

felvételre keres:

● műhellyel és megfelelő gépi berendezéssel rendelkező fasztergályos, asztalos

Pikáns szakma!
(A Dunántúli Naplóban bukkant rá Wáhl László, pécsi olvasónk)

ABONETT, ABONETT...

Május 20-án délután a Münnich Ferenc és Arany János utca sarkán lévő Csemege boltban vásároltam egy doboz Abonett nevű extrudált kenyeret. Amikor otthon felbontottam, meglepődve láttam, hogy csak a fele mennyiség van a dobozban, tehát nem a feltüntetett 250 g. Lemértem a dobozban levő csomagot, gyanúm igazolódott: csak körülbelül 125 gramm volt. Ez 31 Ft-ért egy kicsit drága. Annál is rejtélyesebb a dolog, mert a doboz perforációja sértetlen volt. Abonyban talán tudják, mi történt az Abonettel, hogy így lefogyott...

N. V.
Budapest

NYUGALOM

című rejtvényünk megfejtése:

— Ezért csapsz ekkora lármát? Tessék, itt van egy másik gombostű.

200—200 forintot nyert:

Lőrincz Rozália, Budapest, Síp u. 7., 1075.

Gál Kálmánné, Kaposvár, Katona József u. 33., 7400.

Kégl Sándor, Ászár, Köztársaság u. 14. 2881.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

SZÍNES, RAJZOS REKLÁMJAINK MINDIG EREDMÉNYESEK!

Cím:

Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

TRIBÜN

A profiklub felmondott az edzőjének. Távozása után átnézték az iratait. Az asztalán három mappát találtak: „Terveim”... „Eredményeim”... Kudarcaim”..

Az utóbbi üres volt.

***

Az illinoisi Pincuneyville városkában felállították Lincoln mellszobrát. Az iskolásgyerekek körében elterjedt, hogy szerencsét hoz, ha a szobor orrát megsimogatják. Lincoln orra csakhamar kifényesedett. A város vezetői ezt méltatlannak találták és egy méterrel megemelték a szobor talapzatát. Aztán kaptak egy levelet:

— Én művészi tornász kislány vagyok. A megkülönböztetés csúnya megnyilvánulásának tartom, hogy kosárlabdázó fiúk megsimogathatják Lincoln orrát, tornászkislányok pedig nem.

A szobrot — érdemei elismerésével — másnap ismét lejjebb helyezték.

***

A bajnoki szezon végeztével az orvosok két hét teljes kikapcsolódást javasoltak a világsztárnak. Menjen el, horgásszon. A csillag két nap múlva visszatért. Csak ennyit mondott:

— A halak nem tapsolnak!

***

Az ifjú játékos igen szerény összegért írt alá profiszerződést. Hazatérve örömmel újságolta nejének:

— Nézd, van ugye a lakás, a koszt és a ruházkodás. Ezek közül mostantól fogva akármelyik kettőt megengedhetjük magunknak.

***

Stanley Matthews, a nagyszerű futballmatuzsálem a sportoló koráról:

— Addig vagy fiatal, amíg tovább tart elfáradnod, mint ezt a fáradtságot kipihenned.

(p. p.)

A SZEGÉNY KIS ÚJSÁGOLVASÓ ESETE

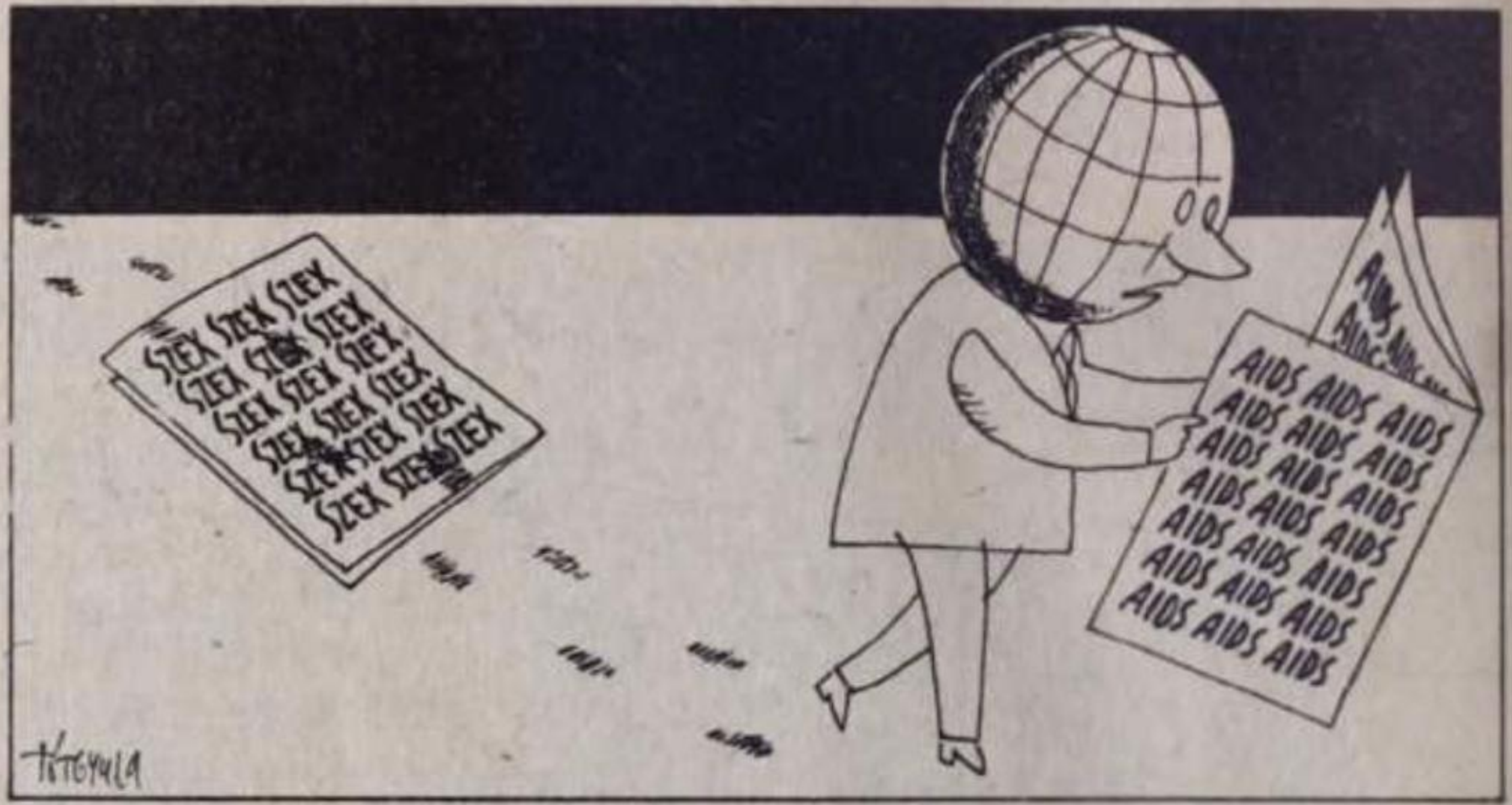
SZEX SZEX SZEX
SZEX SZEX SZEX
SZEX SZEX SZEX
SZEX SZEX SZEX
SZEX SZEX SZEX
SZEX SZEX SZEX
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
AIDS AIDS AIDS
PÖTGYULA

VACOGÁS

Néhány északi-sarki kutató több napja bolyongott Grönlandon, amíg végre egy eszkimó településre bukkantak. Félig megfagyva egy hókunyhóba vitték őket. Reszketve, fogvacogva ültek a sarokban, amikor a házigazda egy-egy vékony pokrócot adott át nekik.

— Mit csináljunk ezzel? — kérdezi az egyik kutató, látva, hogy az bizony aligha enyhíti a hideget.

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 8-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

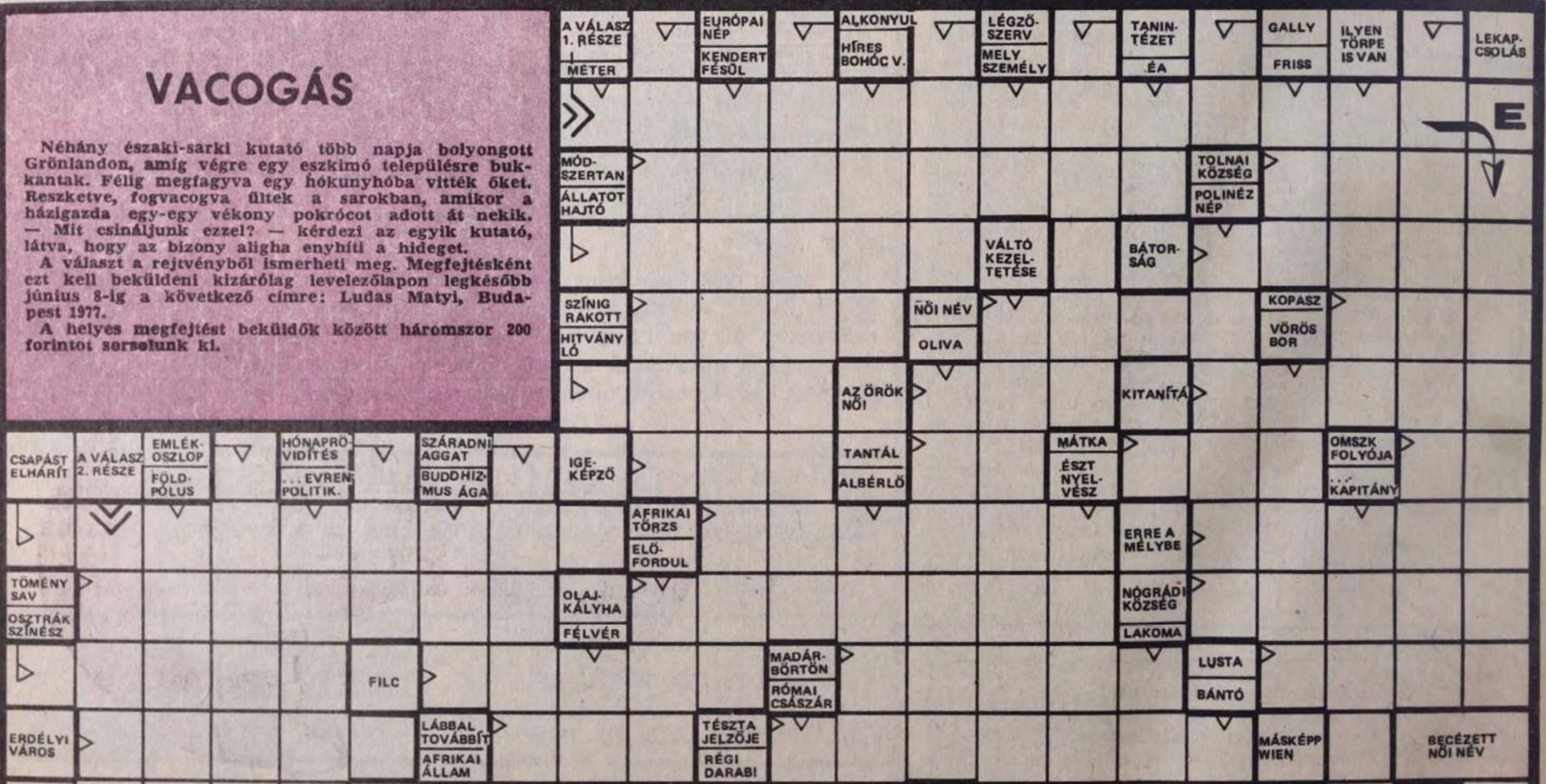
A VÁLASZ 1. RÉSZE
MÉTER
EURÓPAI NÉP
KENDERT FÉSÜL
ALKONYUL
HÍRES BOHÓC V.
LÉGZŐSZERV
MELY SZEMÉLY
TANINTÉZET
ÉA
GALLY
FRISS
ILYEN TÖRPE IS VAN
LEKAPCSOLÁS
E
TOLNAI KÖZSÉG
POLINÉZ NÉP
MÓDSZERTAN
ÁLLATOT HAJTÓ
VÁLTÓ KEZELTETÉSE
BÁTORSÁG
SZÍNIG RAKOTT
HITVÁNY LÓ
NŐI NÉV
OLIVA
KOPASZ
VÖRÖS BOR
AZ ÖRÖK NŐI
KITANÍTÁ
CSAPÁST ELHÁRÍT
A VÁLASZ 2. RÉSZE
EMLÉKOSZLOP
FÖLDPÓLUS
HÓNAPRÓVIDÍTÉS
... EVREN POLITIK.
SZÁRADNI AGGAT
BUDDHIZMUS ÁGA
IGEKÉPZŐ
TANTÁL
ALBÉRLŐ
MÁTKA
ÉSZT NYELVÉSZ
OMSZK FOLYÓJA
... KAPITÁNY
AFRIKAI TÖRZS
ELŐFORDUL
ERRE A MÉLYBE
TÖMÉNY SAV
OSZTRÁK SZÍNÉSZ
OLAJKÁLYHA
FÉLVÉR
NÓGRÁDI KÖZSÉG
LAKOMA
FILC
MADÁRBÖRTÖN
RÓMAI CSÁSZÁR
LUSTA
BÁNTÓ
ERDÉLYI VÁROS
LÁBBAL TOVÁBBÍT
AFRIKAI ÁLLAM
TÉSZTA JELZŐJE
RÉGI DARABI
MÁSKÉPP WIEN
BECÉZETT NŐI NÉV
HEVÍT
NEW YORK-I OPERA
TÖRTETŐ SZEMÉLY
HÁTUL LESNÉ!
ROST. NÖVÉNY
SZOVJET KAPUS V.
KATONAI RÖVIDEN
NYÚJTÁS FÖLFELÉ
KALAUZ NÉLKÜLI
INDULATSZÓ
NYÍLÁST VÁG
ELEKTRONVOLT
FILMRENDEZŐ (MÁRTON)
ÉSZAK
SZAVAZÓEDÉNY
OLASZ AUTÓJEL
STB. LATINUL
ÖVEGDARABI
TILTÁS
VOLT
ERŐD
N

IMPORT HUMOR

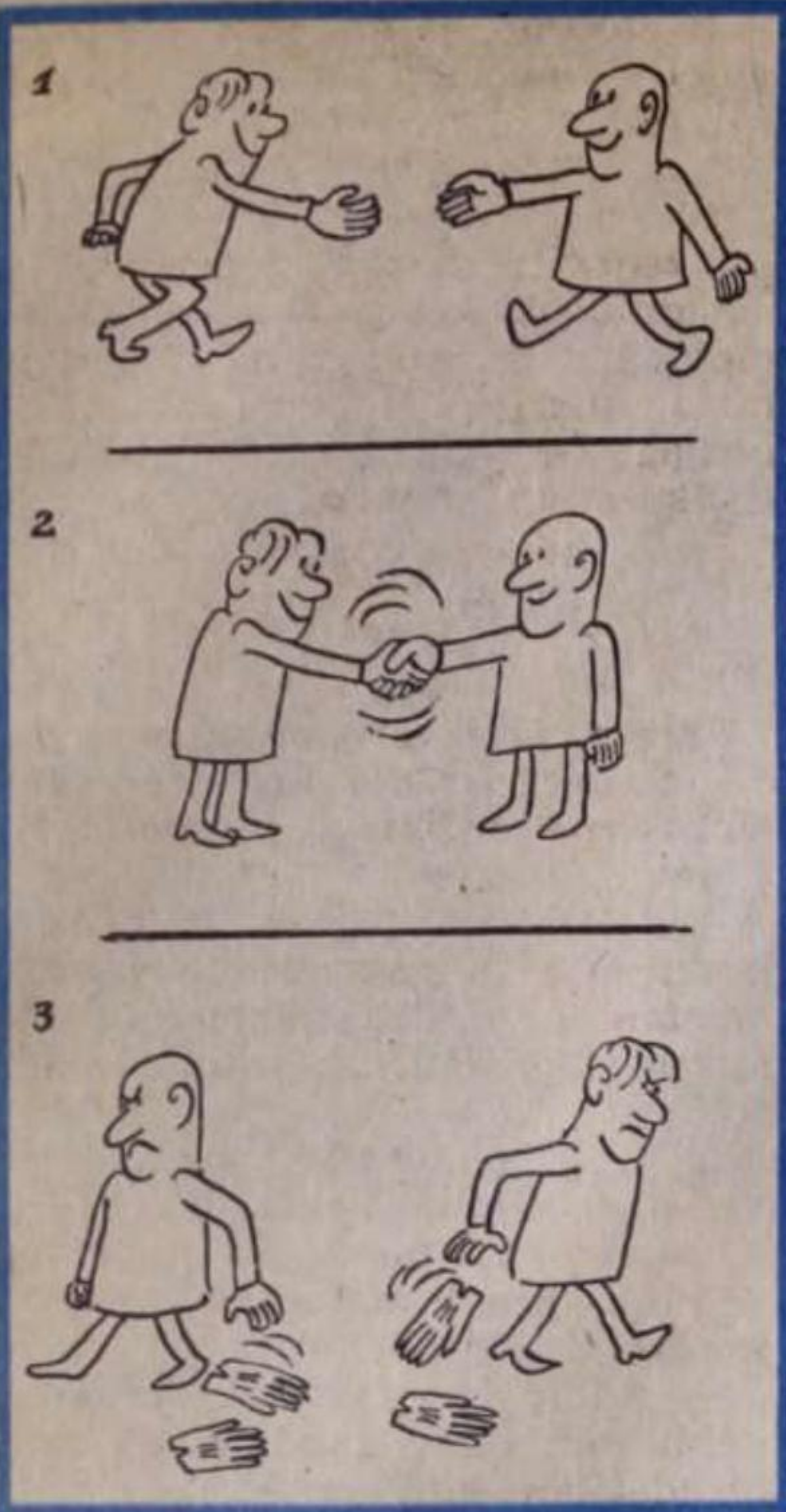

KOLLÉGÁK

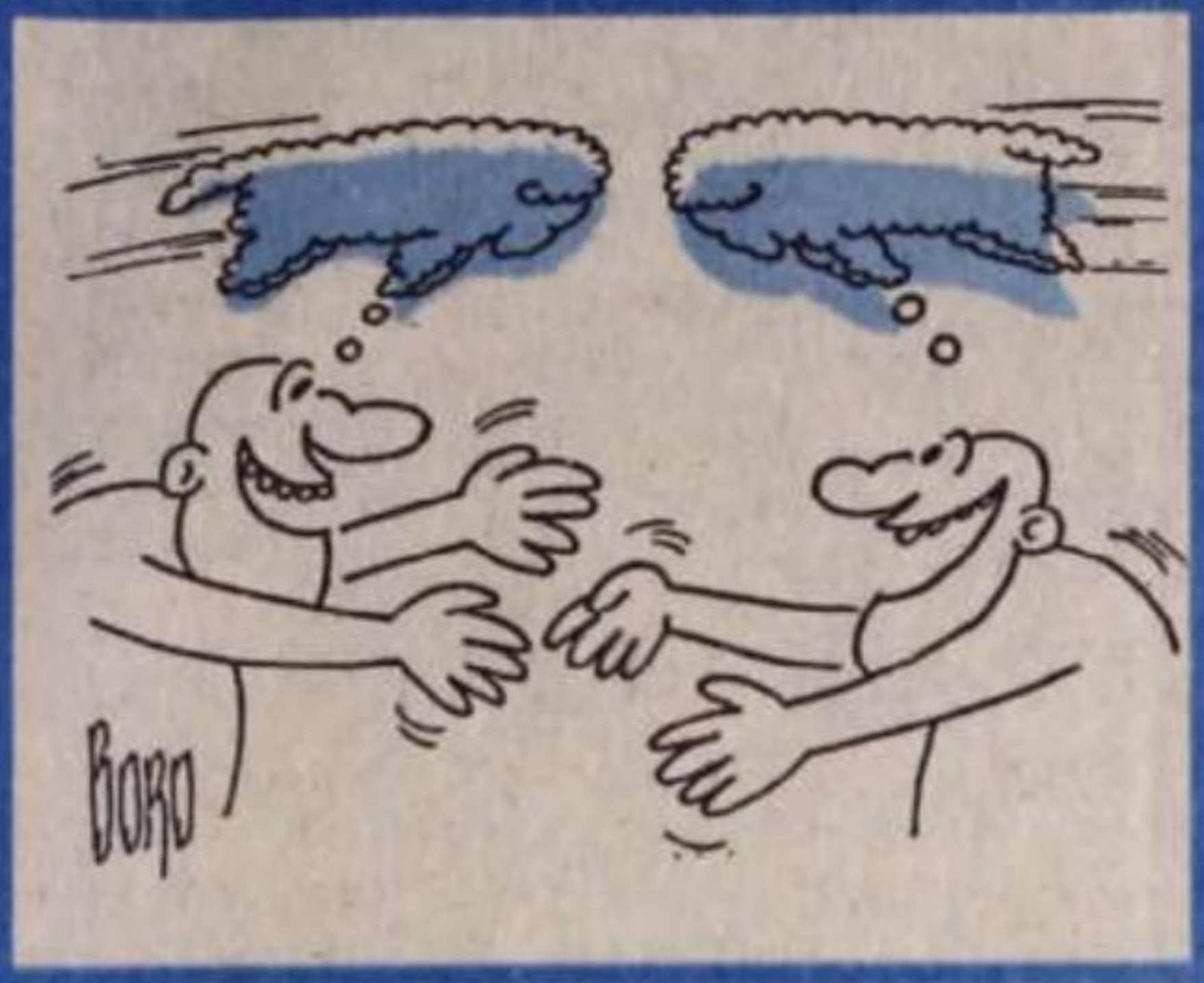

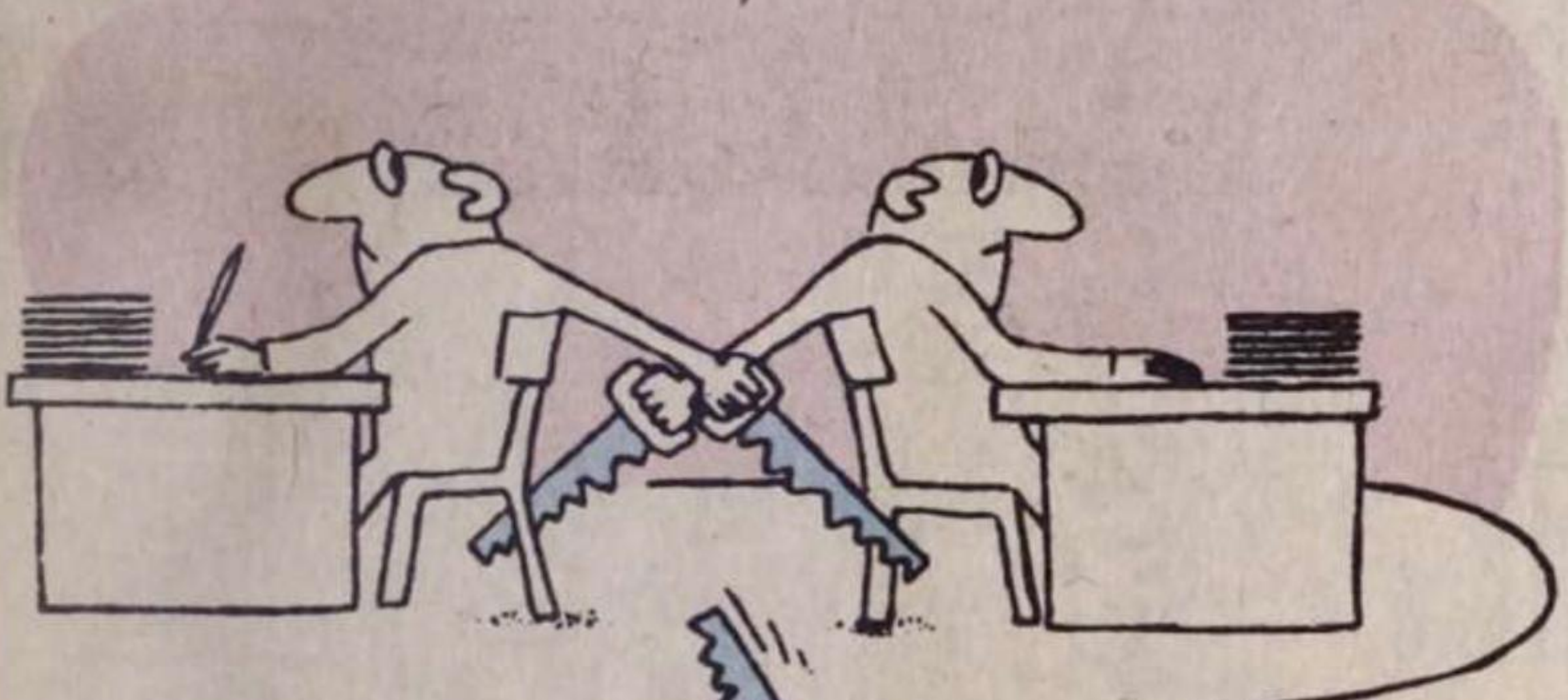

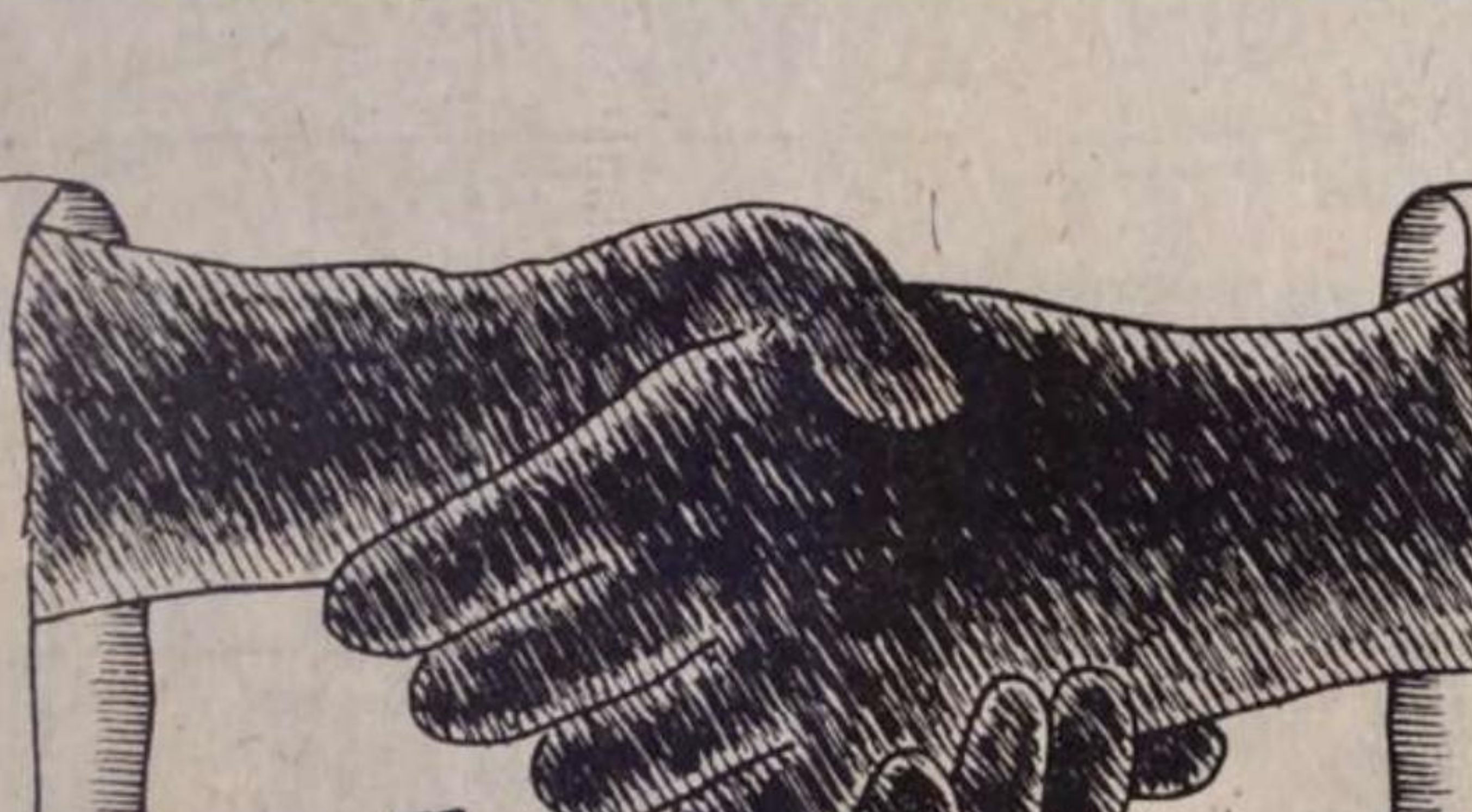

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SOKATMONDÓ

— Öntől, mint a legilletékesebbtől kérdezem: mikor lehet majd Magyarországon nyugati gyártmányú autókat venni?

— Folynak ilyen jellegű tárgyalások, csak hát bizonyos okok miatt elhúzódnak az egyeztető megbeszélések.

— Mit tesznek azért, hogy a tárgyalások felgyorsuljanak, az üzletet mielőbb nyélbe lehessen ütni?

— Ha kell, síkraszállunk.

— Milyen típusú autókról van szó?

— Lesz benne ilyen is, meg olyan is.

— De mégis, milyen lesz a legtöbb?

— Talán piros. De lehet, hogy fehér. Vagy valami más.

— De én most a márkára gondolok.

— Én meg a dollárra.

— Importálnak például nagyobb tételben Suzukit?

— Nem. Japán önvédelmi harceszközök behozatalát egyáltalán nem tervezzük.

— Úgy hírlik, több ezer Volkswagen Golfot is akarnak venni. Ezeket a kocsikat mennyiért fogják adni?

— Hát, nézze, őszintén szólva, ezzel kapcsolatban lényegében talán azt lehetne megemlíteni most így...

— Bocsánat, azt hiszem, nem jól fogalmaztam. Akkor inkább fordítva kérdezem: mennyiért fogják adni ezeket a kocsikat?

— Az árat illetően azt tudom mondani, hogy elég jó árak lesznek, vagy attól valamelyest eltérőek. Persze, ezt csak viszonyításképpen mondom.

— Köszönöm a felvilágosítást.

— Kérem, nincs mit. De amiket elmondtam, ne vegye készpénznek, mert ez még mind nem biztos.

Módos József

KITÖRÉS

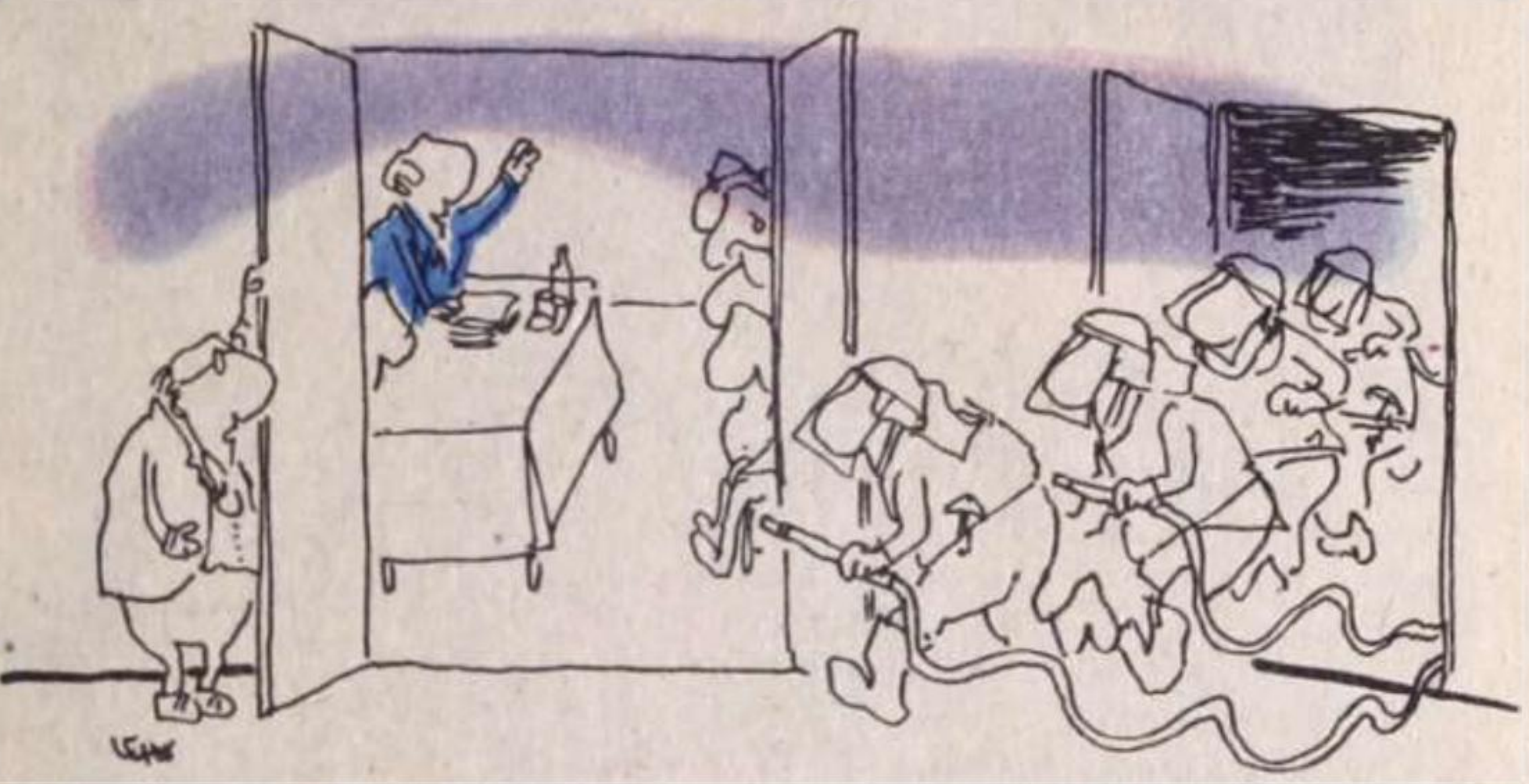

– Nem tudjuk elállítani, már négy órája beszél!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

KORSZERŰ TÁPLÁLKOZÁS...
DIÉTA LIDIT
Csemege

ADÓDIK ILYESMI…

AGGODALOM

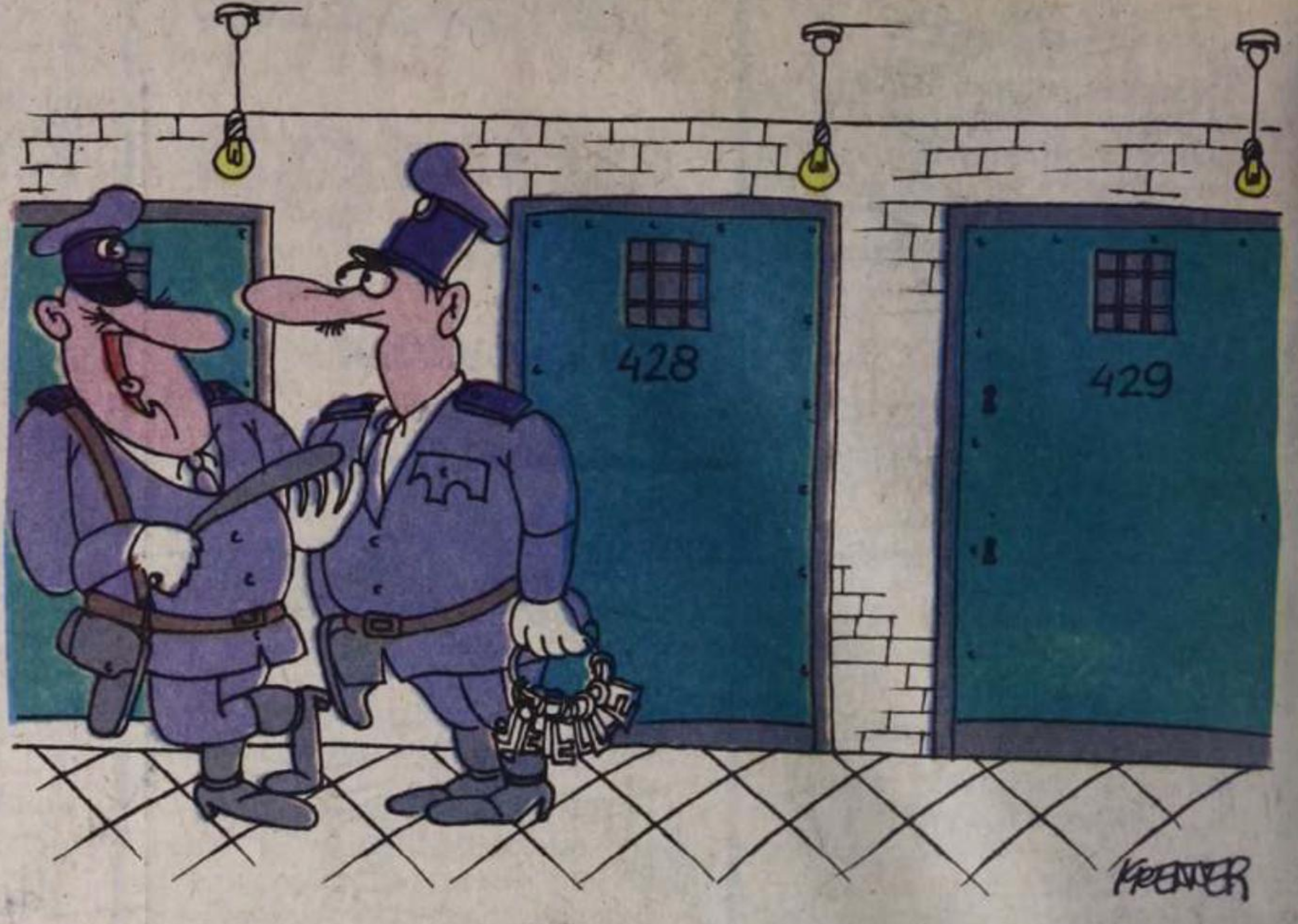
428
429
KRENNER

– … és hová tesszük majd azt a sok adócsalót?

PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ

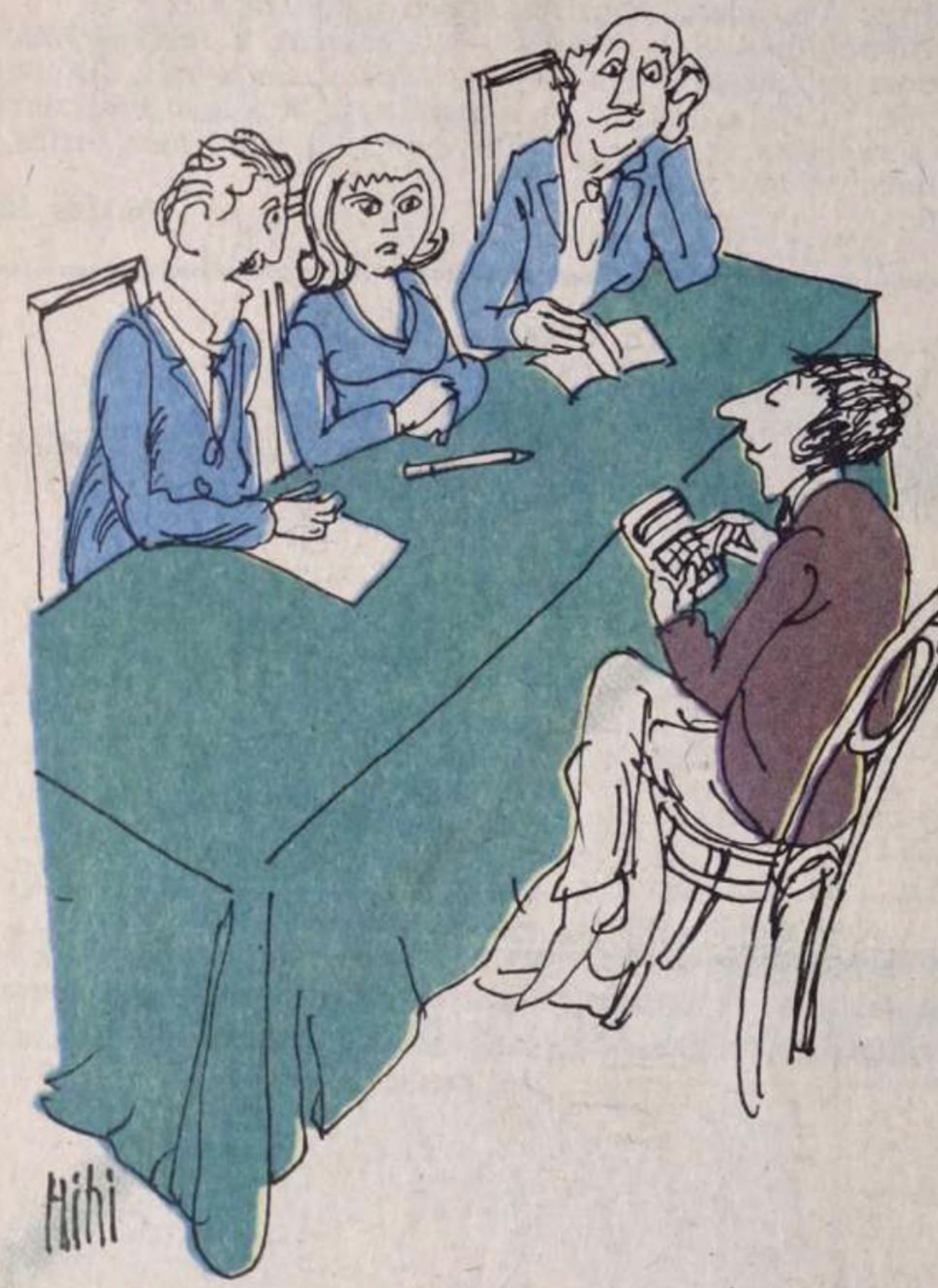

– Nézze, nem lehet mindenki adóellenőr!

ADOALANY

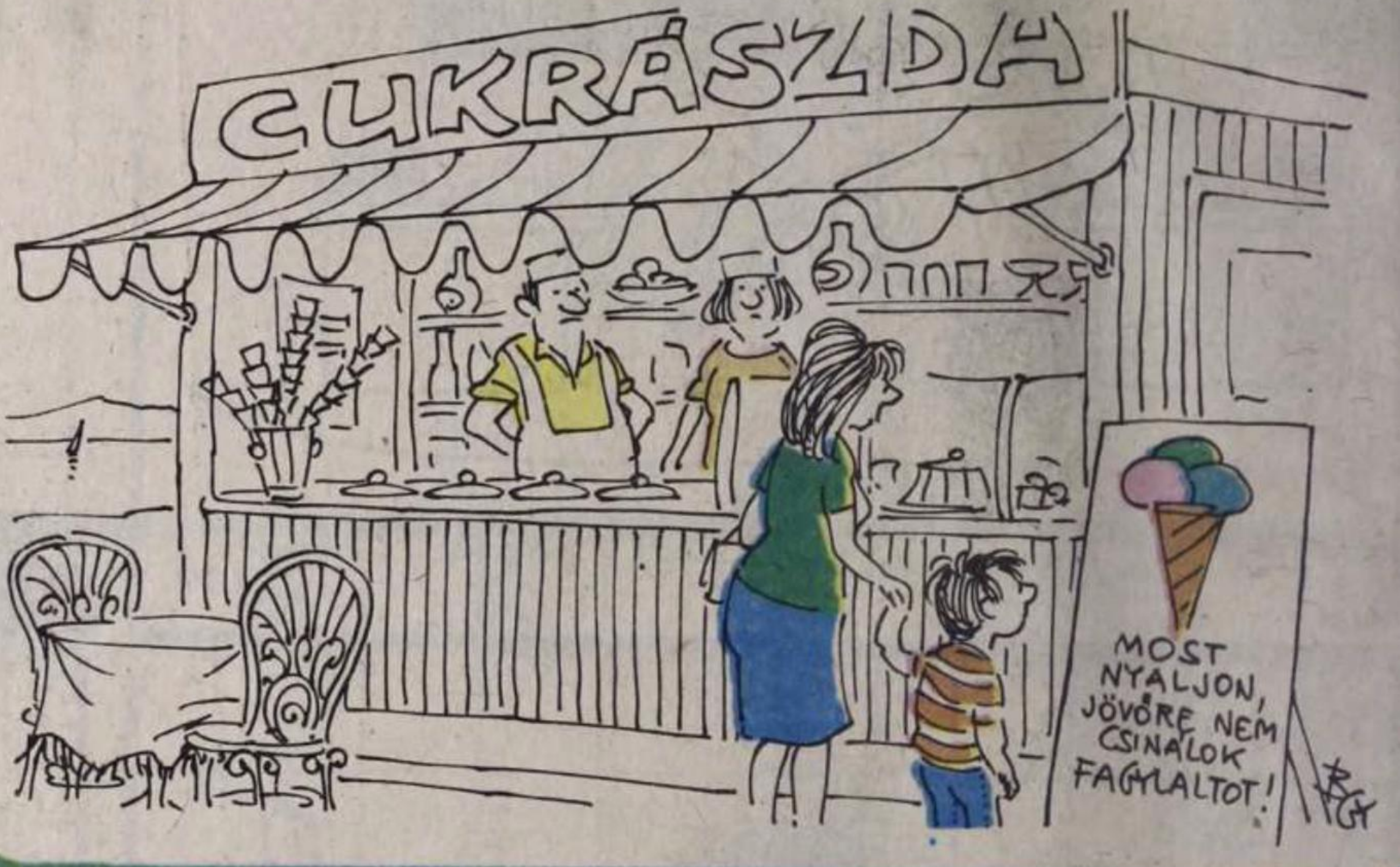
CUKRÁSZDA
MOST NYALJON, JÖVŐRE NEM CSINÁLOK FAGYLALTOT!
BGY

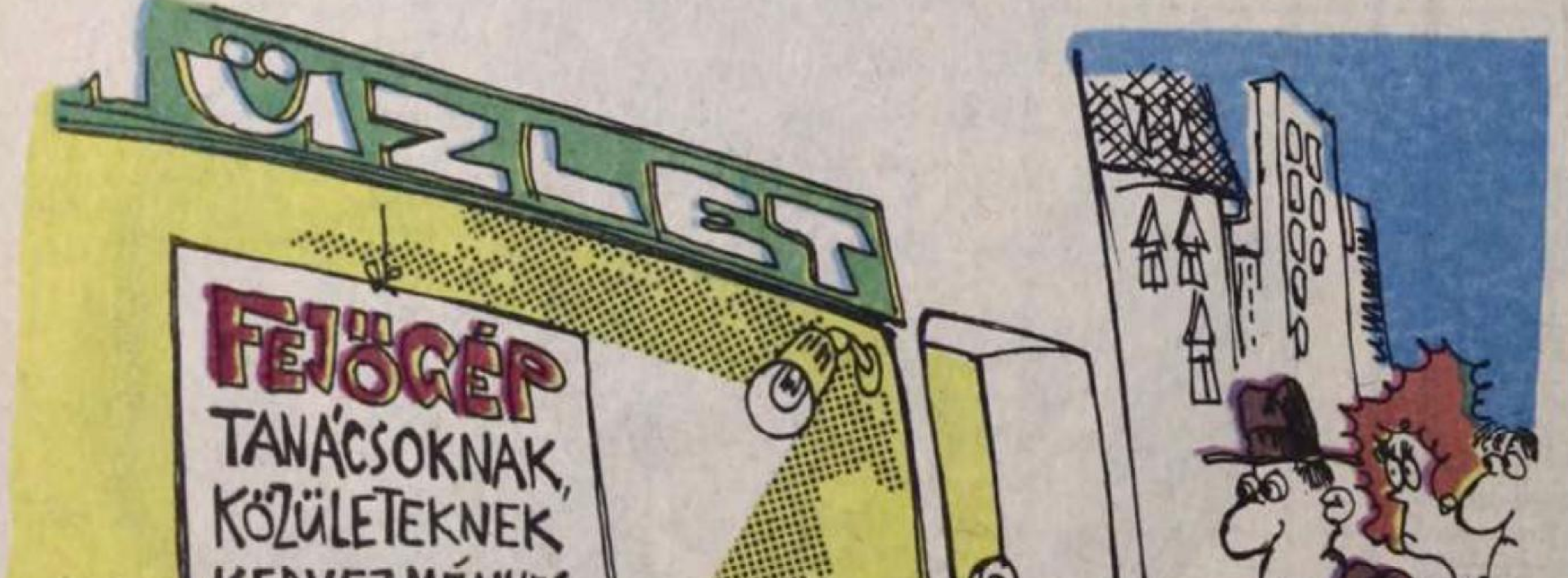
ÜZLET
FEJÖGÉP
TANÁCSOKNAK, KÖZÜLETEKNEK KEDVEZMÉNYES ÁRON
BARÁK

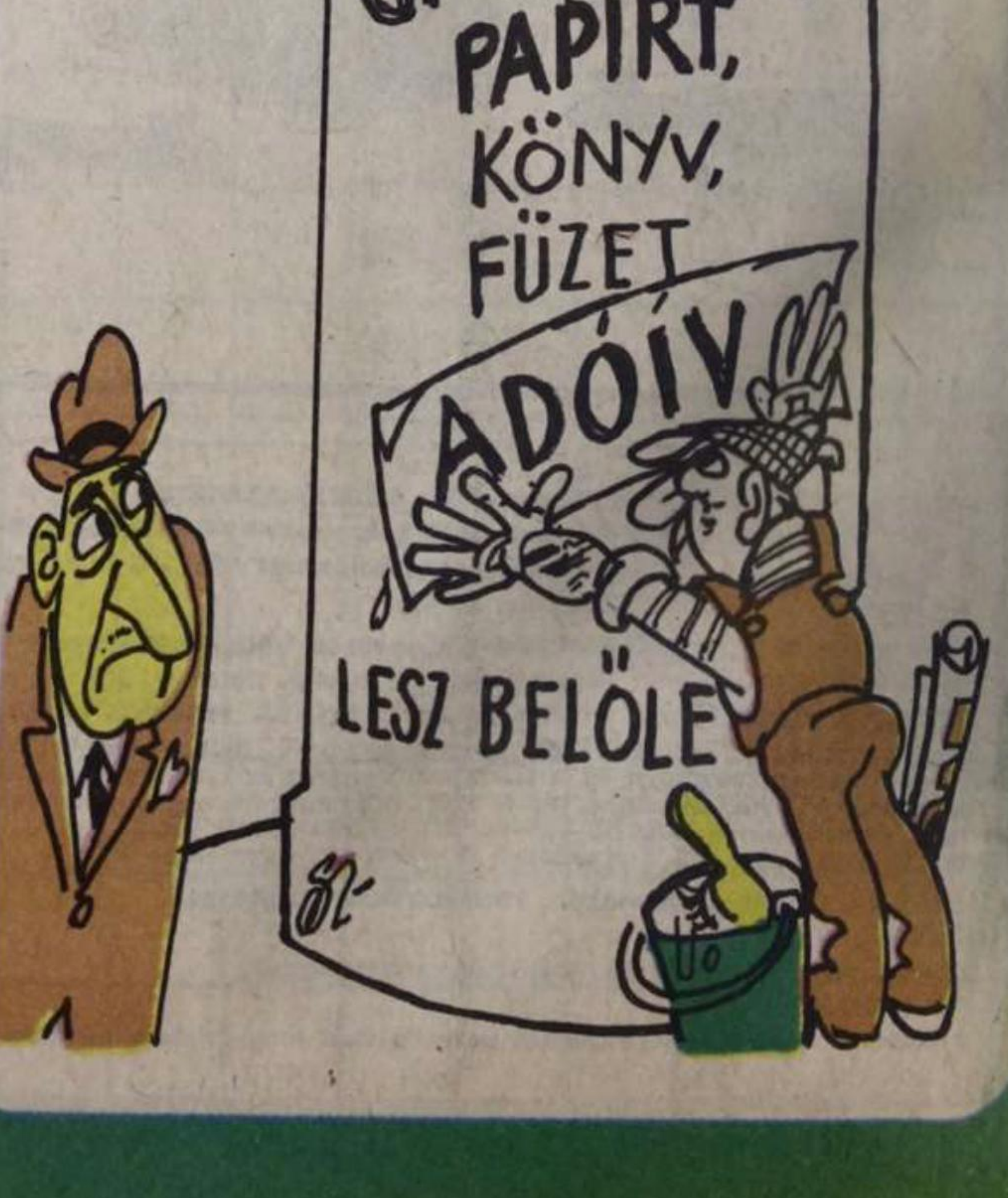
GYŰJTSD A PAPÍRT, KÖNYV, FÜZET
ADÓÍV
LESZ BELÖLE
Sz